

Fylogeneze a diverzita vyšších rostlin

Vyšší rostliny: vznik a hlavní znaky

Petr Bureš

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

Co patří k vyšším rostlinám?

Vyšší rostliny = „land plants“ = suchozemské rostliny

mechorosty

hlevíky

jatrovky

mechy

kapradorosty

plavuně

včetně

přesliček

krytosemenné

nahosemenné

115,7 m

111 m

Jak vysoké jsou vyšší rostliny?

> 100 m – gigantické jehličnany čel. *Taxodiaceae*

Nejvyšší – *Sequoia sempervirens* – 115,7 m – strom Hyperion v NP Redwood v Kalifornii

115,7 m

111 m

Jak vysoké jsou vyšší rostliny?

> 100 m – gigantické jehličnany čel. *Taxodiaceae*

Nejvyšší – *Sequoia sempervirens* – 115,7 m – strom Hyperion v NP Redwood v Kalifornii

Nejobjemější – *Sequoiadendron giganteum* – 1487 m³ – strom General Sherman
v = 83,8 m, Ø = 7,7 m, věk = 2300–2700 let, Sequoia NP v Kalifornii

~ 1900 tun

115,7 m

111 m

Jak vysoké jsou vyšší rostliny?

~ 0,2 mm – na hladině plovoucí *Wolffia* příbuzná okřehků

> 100 m – gigantické jehličnany čel. *Taxodiaceae*

Nejvyšší – *Sequoia sempervirens* – jedinec vysoký 115,7 m – nazván Hyperion
v národním parku Redwood v Kalifornii

Neobjemější – *Sequoiadendron giganteum* – jedinec s objemem 1487 m³
– nazván General Sherman v = 83,8 m, Ø = 7,7 m, věk = 2300–2700 let, Sequoia
National Park v Kalifornii

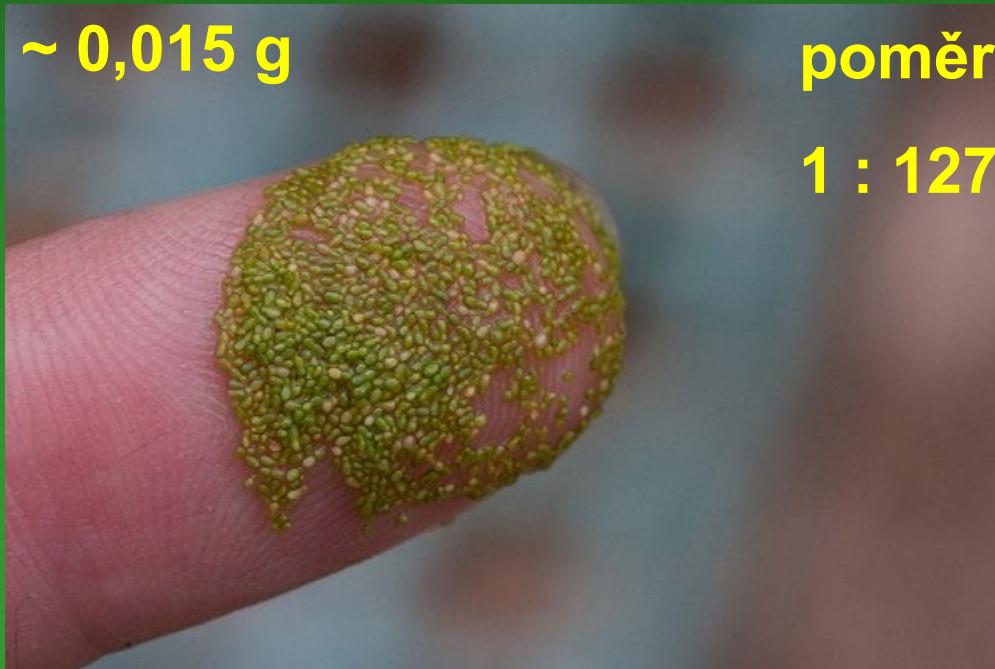
Wolffia columbiana (Araceae)

~ 0,015 g

poměr

1 : 127 miliard

~ 1900 tun

115,7 m

111 m

Jak vysoké jsou vyšší rostliny?

~ 0,2 mm – na hladině plovoucí *Wolffia* příbuzná okřehků

> 100 m – gigantické jehličnany čel. *Taxodiaceae*

Nejvyšší – *Sequoia sempervirens* – jedinec vysoký 115,7 m – nazván Hyperion
v národním parku Redwood v Kalifornii

Neobjemější – *Sequoiadendron giganteum* – jedinec s objemem 1487 m³
– nazván General Sherman v = 83,8 m, Ø = 7,7 m, věk = 2300–2700 let, Sequoia
National Park v Kalifornii

Wolffia columbiana (Araceae)

~ 0,015 g

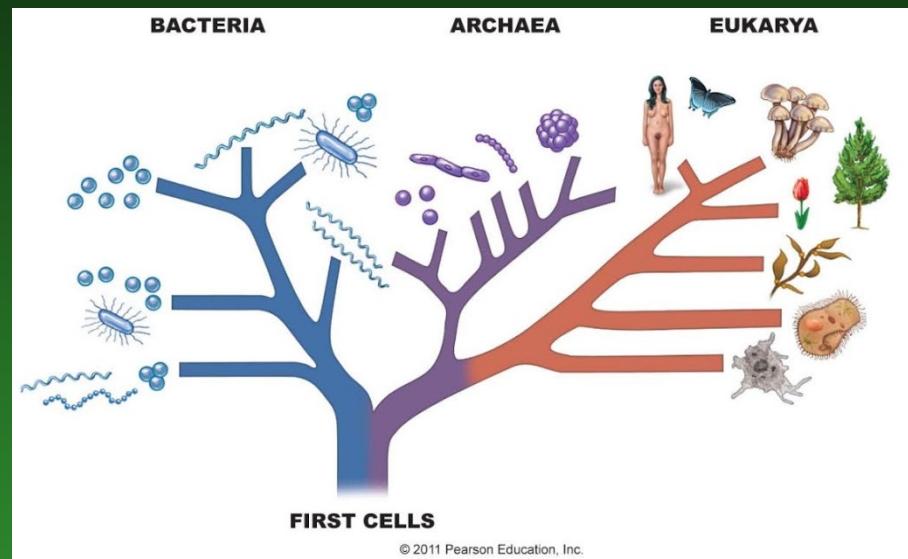
Vyšší rostliny: jejich vznik a postavení ve fylogenetickém stromu života na Zemi

Vyšší rostliny ve stromu života

S řasami, živočichy a houbami patří k doméně *Eukarya*

3 domény stromu života:

1. *Bacteria*
2. *Archaea*
3. *Eukarya*

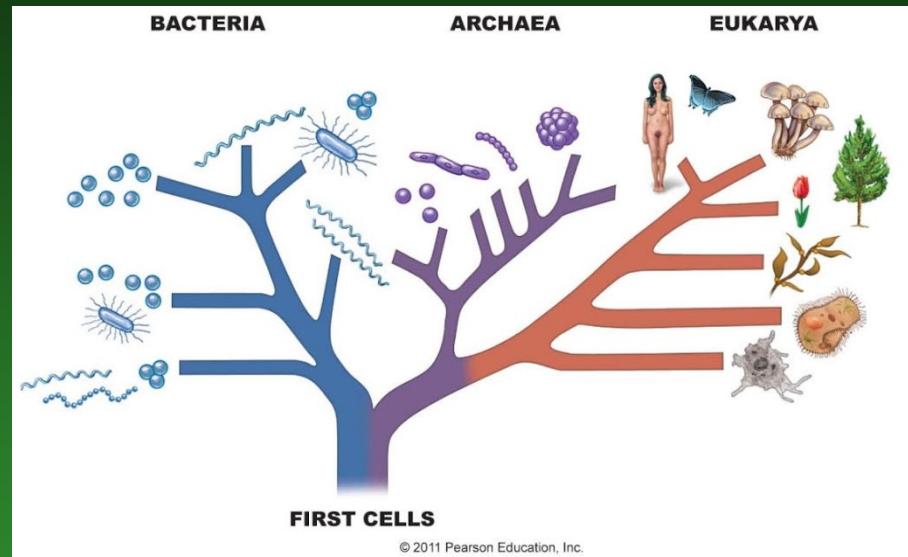
Vyšší rostliny ve stromu života

S řasami, živočichy a houbami patří k doméně *Eukarya*

3 domény stromu života:

1. *Bacteria*
2. *Archaea*
3. *Eukarya*

Energie se tvoří na membráně – jedinou, kterou mají je cytoplazmatická a to limituje jejich velikost na malé buňky

Vyšší rostliny ve stromu života

S řasami, živočichy a houbami patří k doméně *Eukarya*

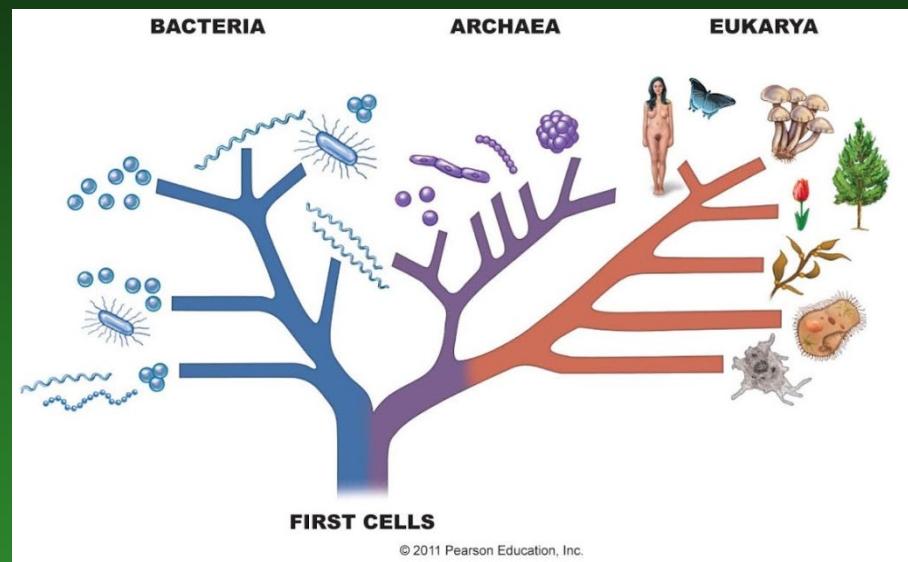
3 domény stromu života:

1. *Bacteria*
2. *Archaea*

Energie se tvoří na membráně – jedinou, kterou mají je cytoplazmatická a to limituje jejich velikost na malé buňky

3. *Eukarya* – membránami ohrazené organely:

mitochondrie,

Vyšší rostliny ve stromu života

S řasami, živočichy a houbami patří k doméně *Eukarya*

3 domény stromu života:

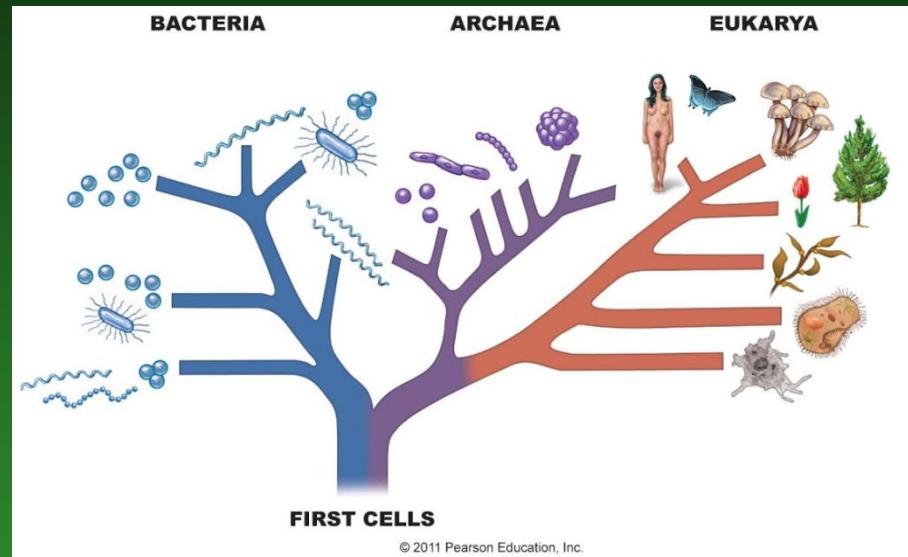
1. *Bacteria*
2. *Archaea*

Energie se tvoří na membráně – jedinou, kterou mají je cytoplazmatická a to limituje jejich velikost na malé buňky

3. *Eukarya* – membránami ohrazené organely:

mitochondrie,

Golgiho aparát,

Vyšší rostliny ve stromu života

S řasami, živočichy a houbami patří k doméně *Eukarya*

3 domény stromu života:

1. *Bacteria*
2. *Archaea*

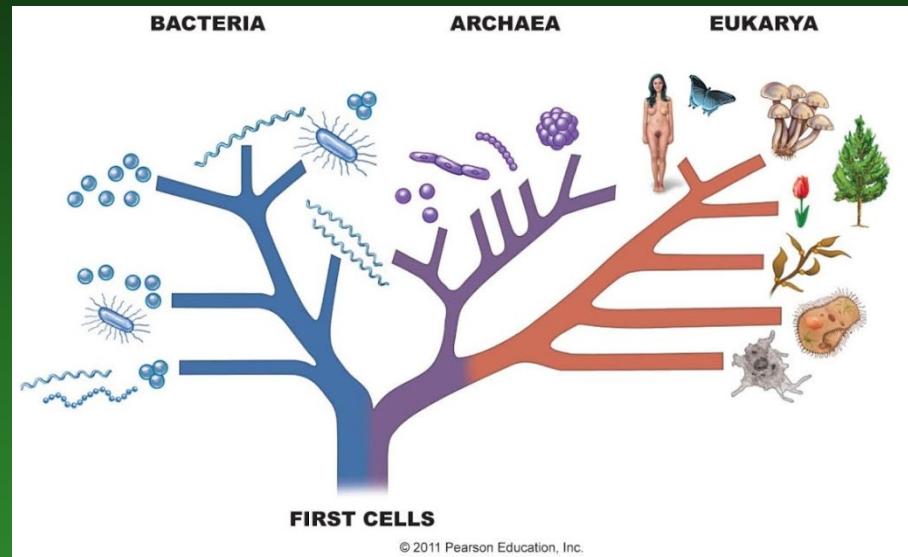
Energie se tvoří na membráně – jedinou, kterou mají je cytoplazmatická a to limituje jejich velikost na malé buňky

3. *Eukarya* – membránami ohrazené organely:

mitochondrie,

Golgiho aparát,

endoplasmatické retikulum a

Vyšší rostliny ve stromu života

S řasami, živočichy a houbami patří k doméně *Eukarya*

3 domény stromu života:

1. *Bacteria*
2. *Archaea*

Energie se tvoří na membráně – jedinou, kterou mají je cytoplazmatická a to limituje jejich velikost na malé buňky

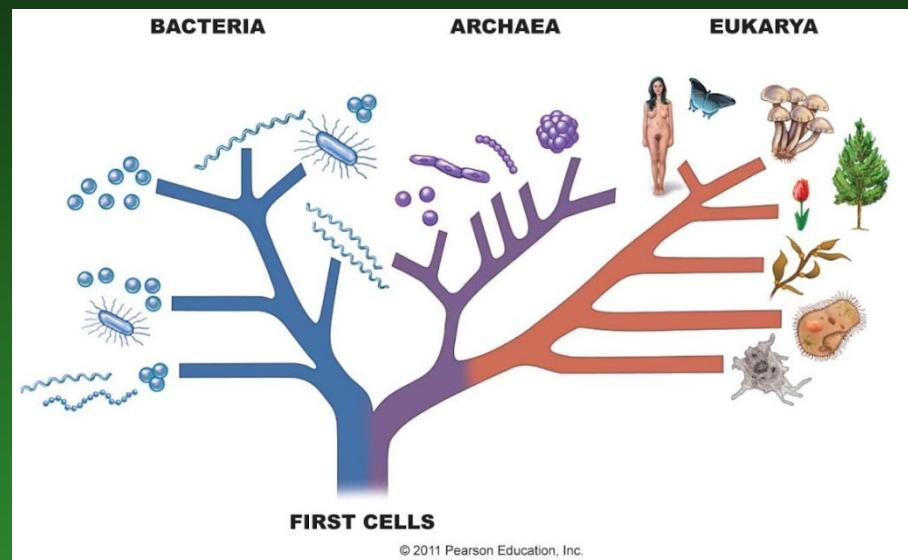
3. *Eukarya* – membránami ohrazené organely:

mitochondrie,

Golgiho aparát,

endoplasmatické retikulum a

jádro s chromosomy (= nuleoproteinovými strukturami organizujícími se během mitózy)

Vyšší rostliny ve stromu života

S řasami, živočichy a houbami patří k doméně *Eukarya*

3 domény stromu života:

1. *Bacteria*
2. *Archaea*

Energie se tvoří na membráně – jedinou, kterou mají je cytoplazmatická a to limituje jejich velikost na malé buňky

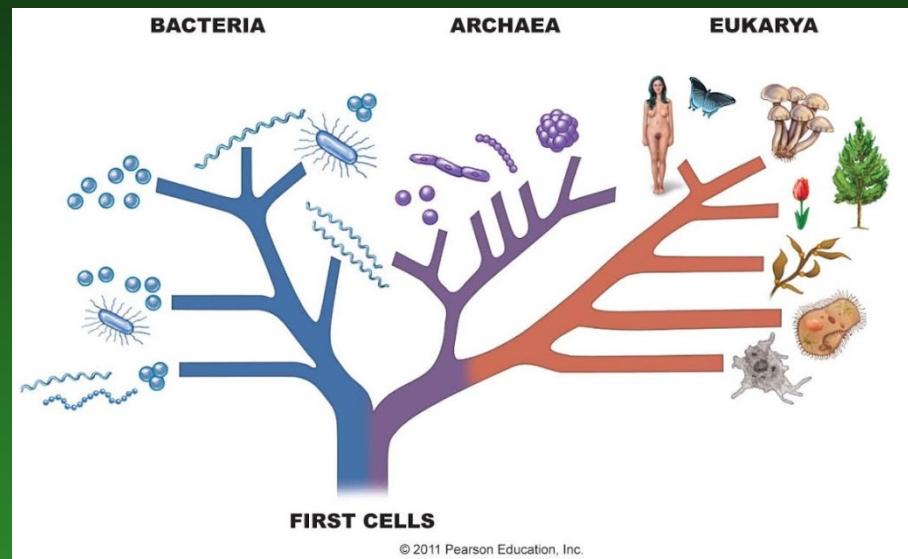
3. *Eukarya* – membránami ohrazené organely:

mitochondrie,

Golgiho aparát,

endoplasmatické retikulum a

jádro s chromosomy (= nuleoproteinovými strukturami organizujícími se během mitózy

Dvouvlákno lidské DNA má 2 m

Kdyby to bylo lano o tloušťce 1 cm měřila by 10 000 km

Bakterie mají genom 100x až 1000x kratší

Vyšší rostliny ve stromu života

S řasami, živočichy a houbami patří k doméně *Eukarya*

3 domény stromu života:

1. *Bacteria*

2. *Archaea*

3. *Eukarya* – membránami
ohraničené organely:

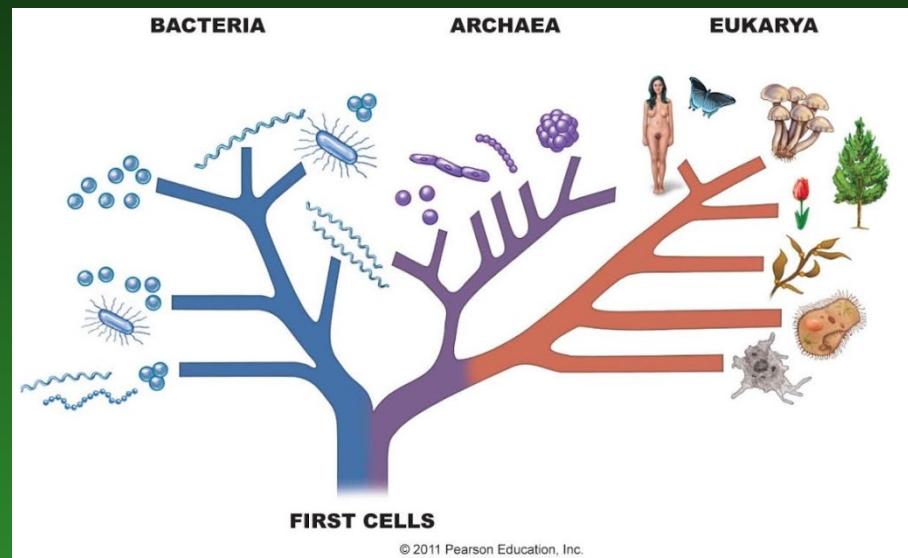
mitochondrie,

Golgiho aparát,

endoplasmatické retikulum a

jádro s chromosomy (= nuleoproteinovými
strukturami organizujícími se během mitózy

Život vznikl před 3,5 mld. let
? u termálních vývěrů

Jak a kdy se vyvinula eukaryotní linie ?

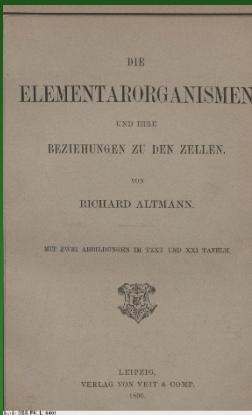
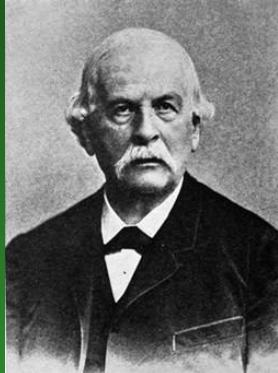
započala před 2,5 mld. let ??? – základní kroky

- **evoluce mitochondií** = archeální buňka fagocyticky uchvátila α-proteobakterii

Jak a kdy se vyvinula eukaryotní linie ?

započala před 2,5 mld. let ??? – základní kroky

- **evoluce mitochondií = archeální buňka fagocyticky uchvátila α-proteobakterii**

Richard Altmann
(1852–1900)

1890

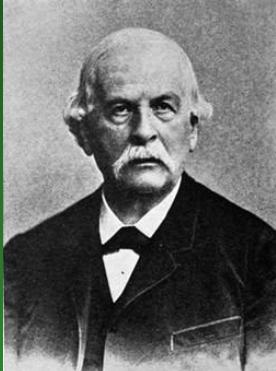
Německý patolog a histolog – v buňkách **pozoroval bioblasty**, granule, které se později ukázaly být mitochondriemi a považoval je za **samostatné organizmy** žijící trvale uvnitř buněk.

Eukaryotické buňky si (ani plastidy ani) mitochondrie „nestaví“, ale tyto vznikají pouze dělením mitochondrií (nebo plastidů) již existujících

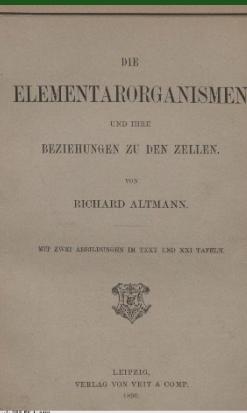
Jak a kdy se vyvinula eukaryotní linie ?

započala před 2,5 mld. let ??? – základní kroky

- **evoluce mitochondií = archeální buňka fagocyticky uchvátila α-proteobakterii**

Richard Altman
(1852–1900)

1890

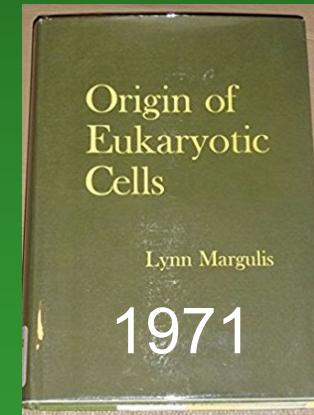
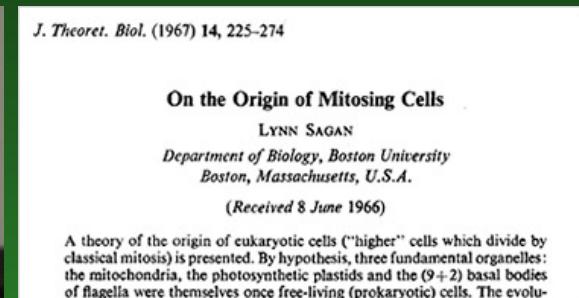
Německý patolog a histolog – v buňkách **pozoroval bioblasty**, granule, které se později ukázaly být mitochondriemi a považoval je za **samostatné organizmy** žijící trvale uvnitř buněk.

Eukaryotické buňky si (ani plastidy ani) mitochondrie „nestaví“, ale tyto vznikají pouze dělením mitochondrií (nebo plastidů) již existujících

Lynn Margulis (1938–2011)

Americká bioložka - přesvědčila vědeckou komunitu o tom, že **endsymbióza byla základním krokem v evoluci eukaryot**

Jak a kdy se vyvinula eukaryotní linie ?

započala před 2,5 mld. let ??? – základní kroky

- **evoluce mitochondií** = archeální buňka fagocyticky uchvátily α-proteobakterii
- **evoluce cytoskeletu** = tubuliny, aktin, myosin

Jak a kdy se vyvinula eukaryotní linie ?

započala před 2,5 mld. let ??? – základní kroky

- **evoluce mitochondií** = archeální buňka fagocyticky uchvátila α-proteobakterii
- **evoluce cytoskeletu** = tubuliny, aktin, myosin (z podobných proteinů přítomných u prokaryot)

Jak a kdy se vyvinula eukaryotní linie ?

započala před 2,5 mld. let ??? – základní kroky

- **evoluce mitochondií** = archeální buňka fagocyticky uchvátily α-proteobakterii
- **evoluce cytoskeletu = tubuliny, aktin, myosin** (z podobných proteinů přítomných u některých prokaryot)
- **evoluce eukaryotického bičíku = 9x2+2**

Jak a kdy se vyvinula eukaryotní linie ?

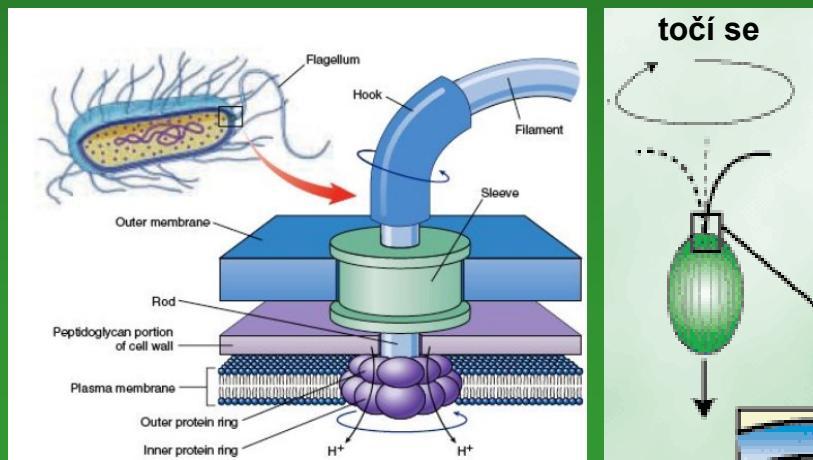
započala před 2,5 mld. let ??? – základní kroky

- **evoluce mitochondií** = archeální buňka fagocyticky uchvátila α-proteobakterii
- **evoluce cytoskeletu = tubuliny, aktin, myosin** (z podobných proteinů přítomných u prokaryot)
- **evoluce eukaryotického bičíku = 9x2+2** (? přetvořením centriolu, prokaryotické bičíky mají zcela jinou strukturu)

Jak a kdy se vyvinula eukaryotní linie ?

započala před 2,5 mld. let ??? – základní kroky

- **evoluce mitochondrií** = archeální buňka fagocyticky uchvátila α-proteobakterii
- **evoluce cytoskeletu** = tubulin, aktin, myosin (z podobných proteinů přítomných u prokaryot)
- **evoluce eukaryotického bičíku** = $9 \times 2 + 2$ (? přetvořením centriolu, prokaryotické bičíky mají zcela jinou strukturu)

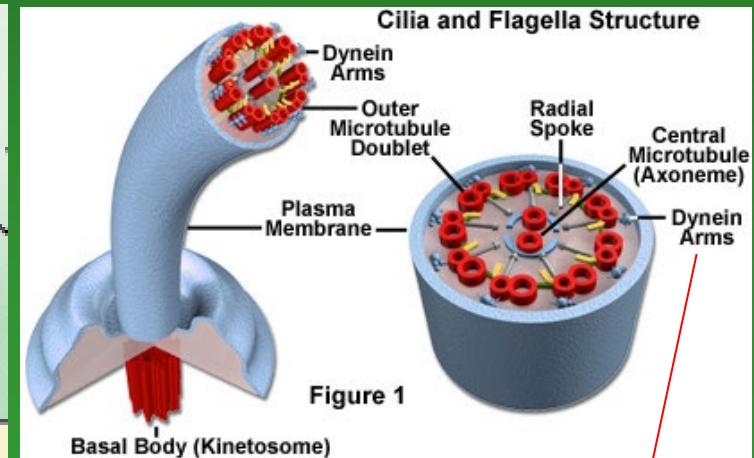
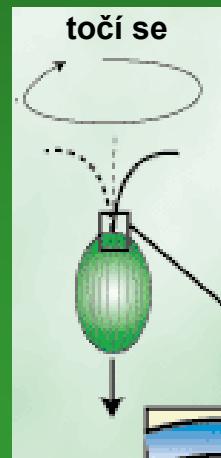
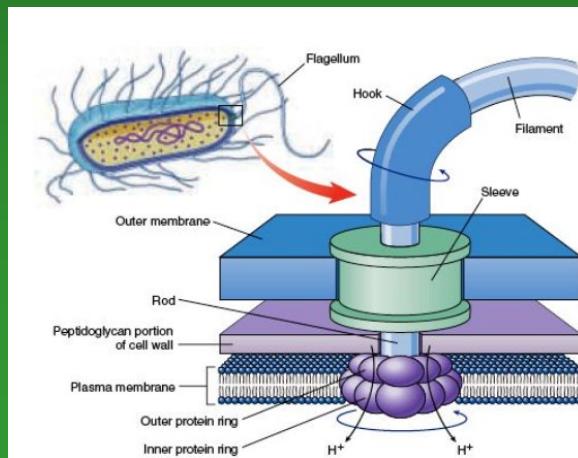

točí se

Jak a kdy se vyvinula eukaryotní linie ?

započala před 2,5 mld. let ??? – základní kroky

- **evoluce mitochondrií** = archeální buňka fagocyticky uchvátila α-proteobakterii
- **evoluce cytoskeletu** = tubuliny, aktin, myosin (z podobných proteinů přítomných u některých prokaryot)
- **evoluce eukaryotického bičíku** = $9 \times 2 + 2$ (jednotná struktura přetvořením senzorické či jiné organely, přetvořením centriolu, prokaryotické bičíky mají zcela jinou strukturu)

točí se

Dyneinové motory šplhají po mikrotubulech

Jak a kdy se vyvinula eukaryotní linie ?

započala před 2,5 mld. let ??? – základní kroky

- **evoluce mitochondií** = archeální buňka fagocyticky uchvátila α-proteobakterii
- **evoluce cytoskeletu** = tubuliny, aktin, myosin (z podobných proteinů přítomných u prokaryot)
- **evoluce eukaryotického bičíku** = $9 \times 2 + 2$ (jednotná struktura přetvořením senzorické či jiné organely, přetvořením sentriolu, prokaryotické bičíky mají zcela jinou strukturu)
- **evoluce endomembránových struktur (GA, ER, ... jádra, lineárních chromosomů a mitózy** = také endosymbioticky nebo zapouzdřením genomu do váčku odštěpeného z cytoplazmatické membrány došlo k prostorovému oddělení transkripce a translace

Jak a kdy se vyvinula eukaryotní linie ?

započala před 2,5 mld. let ??? – základní kroky

- **evoluce mitochondií** = archeální buňka fagocyticky uchvátila α-proteobakterii
- **evoluce cytoskeletu** = tubuliny, aktin, myosin (z podobných proteinů přítomných u prokaryot)
- **evoluce eukaryotického bičíku** = $9 \times 2 + 2$ (jednotná struktura přetvořením senzorické či jiné organely, přetvořením sentriolu, prokaryotické bičíky mají zcela jinou strukturu)
- **evoluce endomembránových struktur (GA, ER, ... jádra, lineárních chromosomů a mitózy** = také endosymbioticky nebo zapouzdřením genomu do váčku odštěpeného z cytoplazmatické membrány došlo k prostorovému oddělení transkripce a translace
- **evoluce meiózy a tím i sexu**

Jak a kdy se vyvinula eukaryotní linie ?

započala před 2,5 mld. let ??? – základní kroky

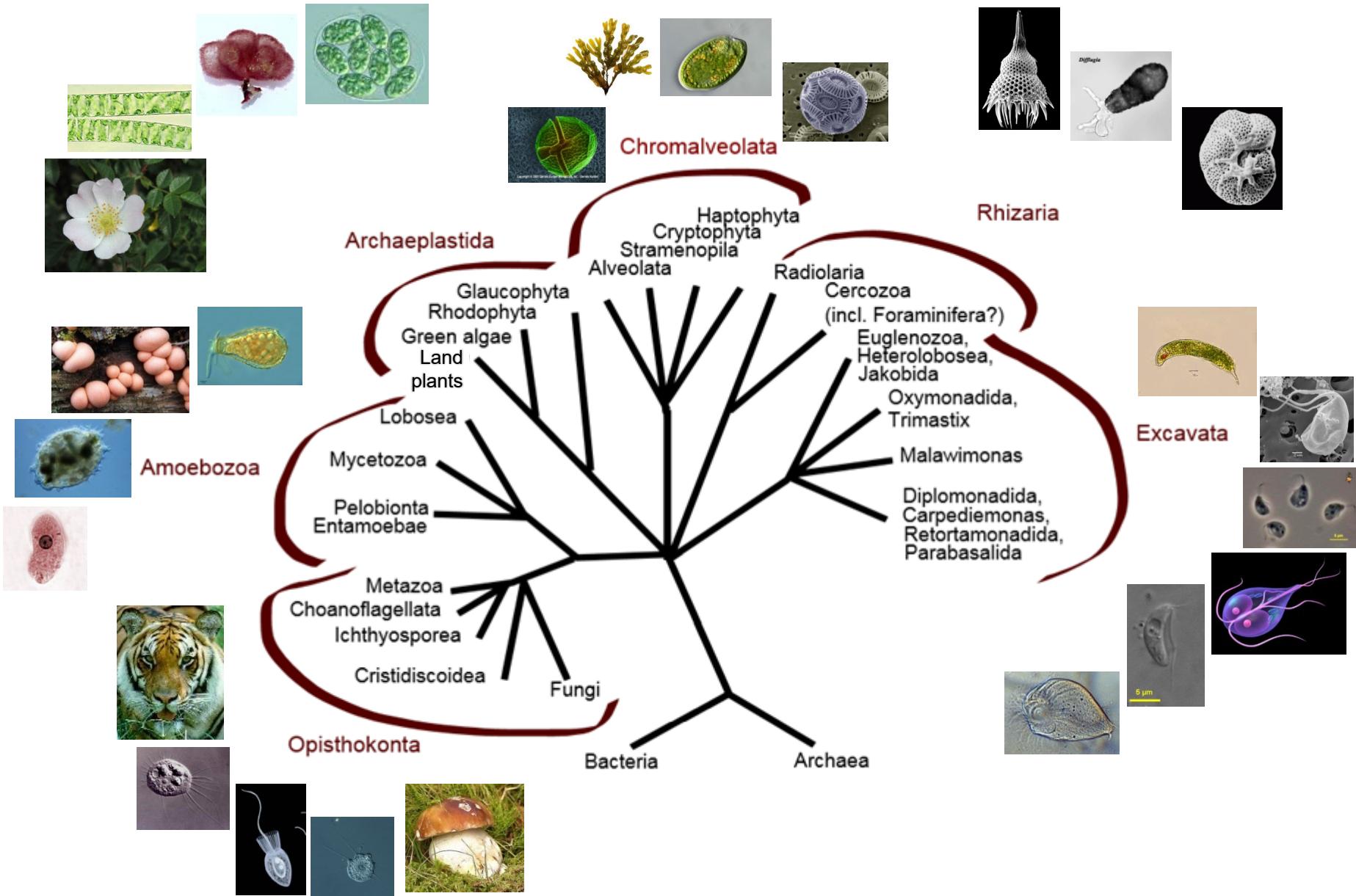
- **evoluce mitochondrií** = archeální buňka fagocyticky uchvátila α-proteobakterii
- **evoluce cytoskeletu** = tubuliny, aktin, myosin (z podobných proteinů přítomných u prokaryot)
- **evoluce eukaryotického bičíku** = $9 \times 2 + 2$ (jednotná struktura přetvořením senzorické či jiné organely, přetvořením sentriolu, prokaryotické bičíky mají zcela jinou strukturu)
- **evoluce endomembránových struktur (GA, ER, ... jádra, lineárních chromosomů a mitózy** = také endosymbioticky nebo zapouzdřením genomu do váčku odštěpeného z cytoplazmatické membrány došlo k prostorovému oddělení transkripce a translace
- **evoluce meiózy a tím i sexu**
- **teprve pak „divergence“ eukaryot** (možná už před tím, ale extinkce „neúspěšných linií“)

Jak a kdy se vyvinula eukaryotní linie ?

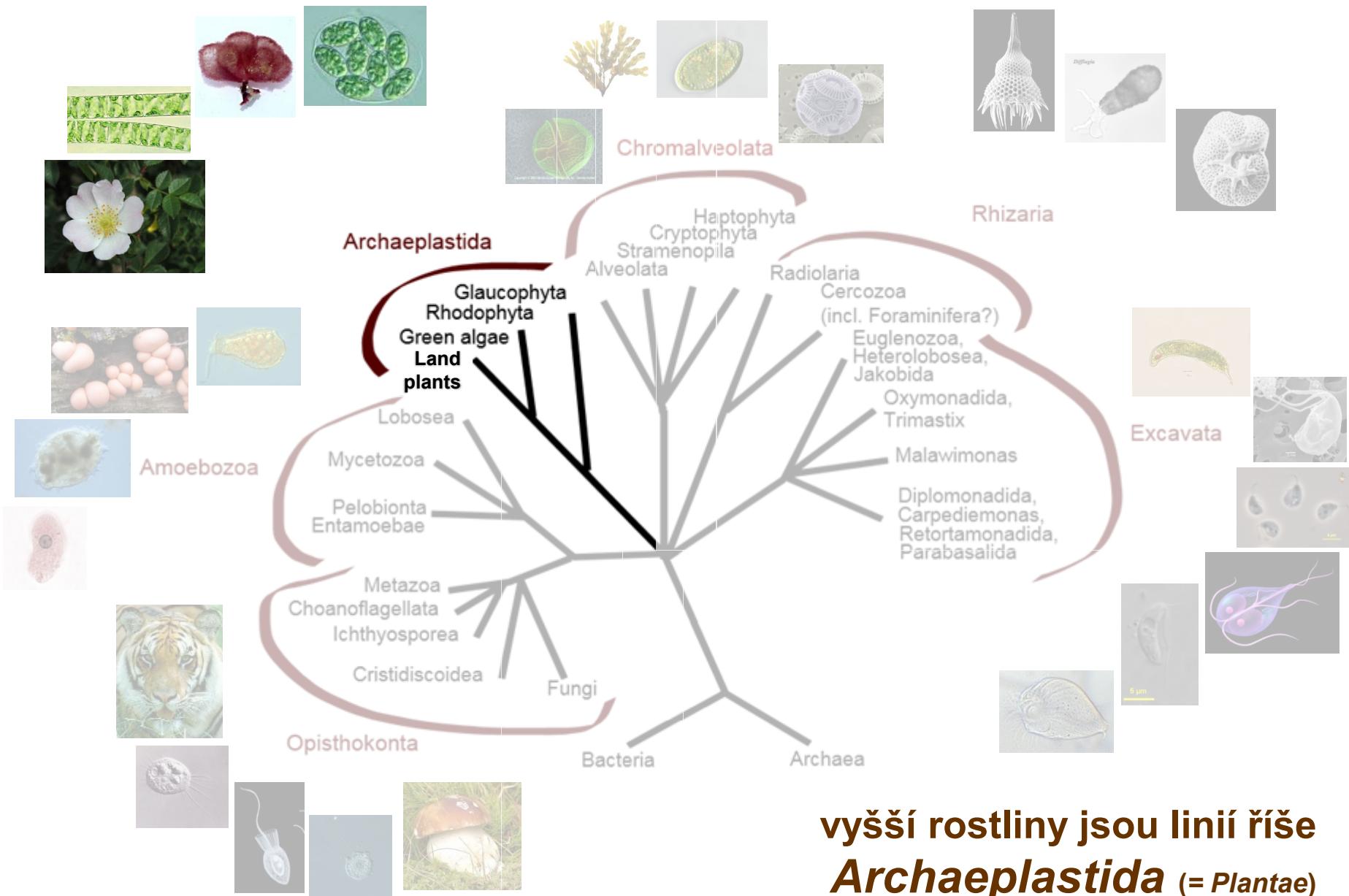
započala před 2,5 mld. let ??? – základní kroky

- **evoluce mitochondrií** = archeální buňka fagocyticky uchvátila α-proteobakterii
- **evoluce cytoskeletu** = tubuliny, aktin, myosin (z podobných proteinů přítomných u prokaryot)
- **evoluce eukaryotického bičíku** = $9 \times 2 + 2$ (jednotná struktura přetvořením senzorické či jiné organely, přetvořením sentriolu, prokaryotické bičíky mají zcela jinou strukturu)
- **evoluce endomembránových struktur (GA, ER, ... jádra, lineárních chromosomů a mitózy** = také endosymbioticky nebo zapouzdřením genomu do váčku odštěpeného z cytoplazmatické membrány došlo k prostorovému oddělení transkripce a translace
- **evoluce meiózy a tím i sexu**
- **teprve pak „divergence“ eukaryot** (možná už před tím, ale extinkce „neúspěšných linií“)

Ve všech liniích současných eukaryot tyto znaky najdeme – tyto kroky musely předcházet poslednímu společnému předku všech eukaryot – Pořadí a doba kroků však nejsou jisté

Dominium Eukarya divergovalo do šesti říší

vyšší rostliny jsou linií říše
Archaeplastida (= *Plantae*)

Dominium *Eukarya* divergovalo do šesti říší

Evoluce „chloroplastu“

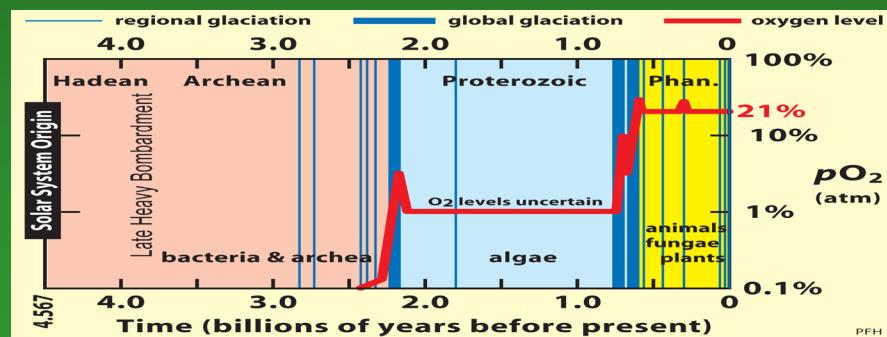
= Velká kyslíková katastrofa – 2.4 bya

= důsledek evoluce (oxygenní) fotosyntézy u sinic

reduktivní atmosféra

archea → metan
extrémní teploty,
radiace, pH, salinita ...

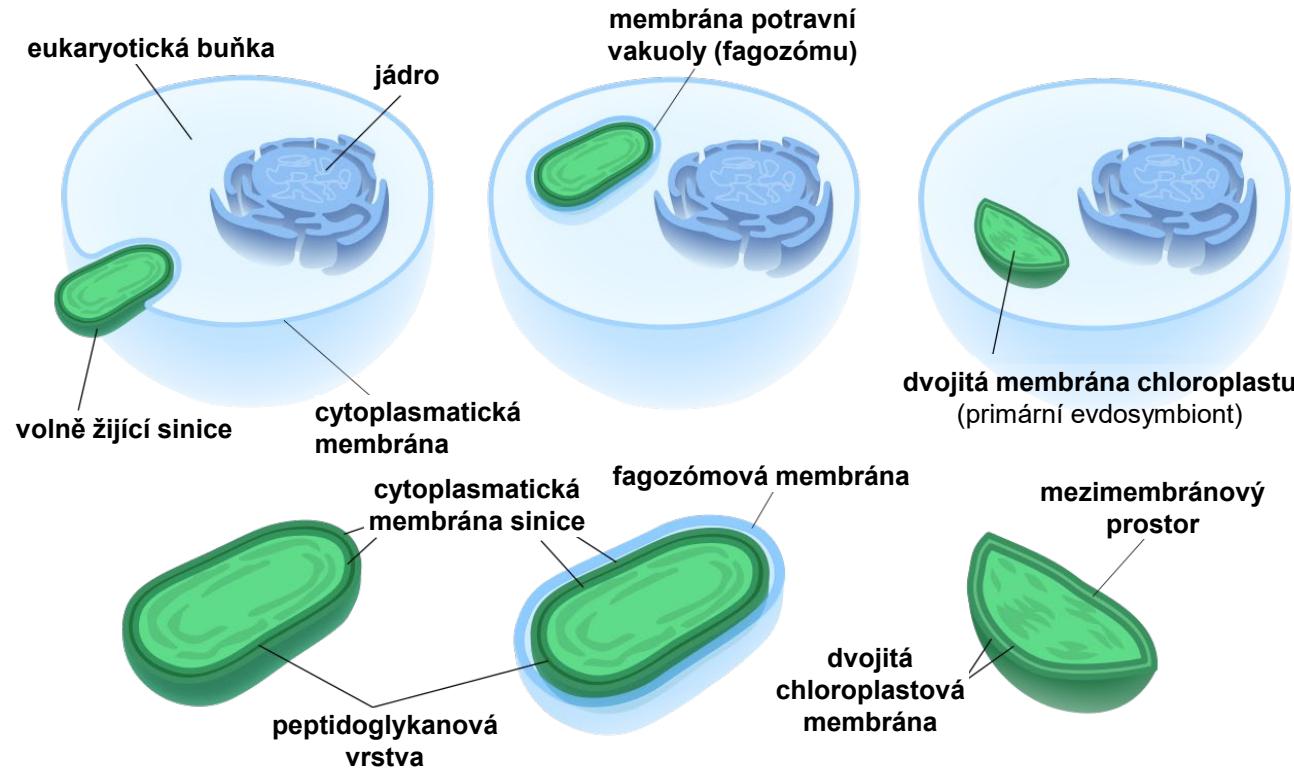
oxydativní atmosféra

sinice → kyslík
toxicí pro anaerobní archaea
rozkládá metan na H₂O a CO₂

Fotosyntéza vznikla u sinic před 2,5 mld. let – syntéza uhlovodíků pomocí Slunce úspěšně přežila dodnes. Kyslík = odpad fotosyntézy se srážel oxydaci (např. v hematitových sedimentech). Když došly ionty železa, síry, ... ve vodě i na souši, začal O₂ unikat do atmosféry. Zabíjel konkurenční anaerobní archaea, rozkládal skleníkově působící metan. Nastalo ochlazení, zalednění, masové vymírání. Koncentrace O₂ nepřesáhla 3%.

Vznik archeoplastid – ?1.8 bya

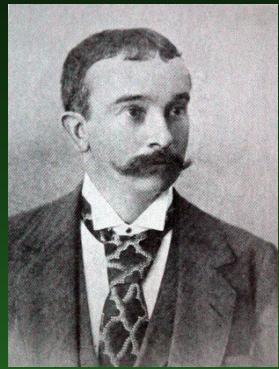
= **Vznik chloroplastu** s dvojitou membránou primárně endosymbioticky
(= heterotrofní prvok fagocyticky pohltil sinici, nestrávil a „domestikoval ji“)

Chloroplast krásnooček a obrněnek – vznikl sekundární endosymbiózou = fagocytickým uchvácením buňky zelené řasy protozoální buňkou

Chloroplast chaluh, rozsivek, ... – vznikl také sekundární endosymbiózou = fagocytickým uchvácením buňky červené řasy protozoální buňkou

Vznik archeoplastid – ?1.8 bya

Andreas Franz Wilhelm Schimper
(1856–1901)

Německý botanik, fytogeograf,
ekolog

41. Jahrgang. Nr. 7. 16. Februar 1883.

Inhalt: Grig.: A. F. W. Schimper, Ueber die Entwicklung der Chlorophyllkörper und Farbkörper. — Illus.: O. et W. Barbey, Herbarienstudien zu Levant. — Berthold, Ueber die Vertheilung der Algen im Golf von Neapel. — Ness: Kritikatur. — Anzeigen.

BOTANISCHE ZEITUNG.
Redaction: A. de Bary. L. Just.

Ueber die Entwicklung der Chlorophyllkörper und Farbkörper.
Von
A. F. W. Schimper.
Hierzu Tafel I.

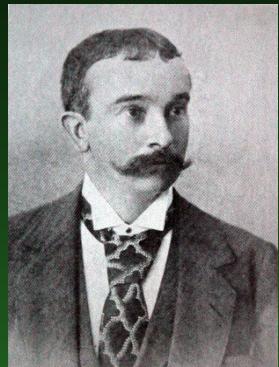
Die bisherigen Untersuchungen haben das Resultat ergeben, dass die Chlorophyllkörper durch das Zellplasma erzeugt werden. Ihre Substanz ist nach denselben zunächst im letzten gleichmässig vortheil, und zwar entweder bereits chlorophyllhaltig oder farblos, und sonst wiederum, ob das farblos oder lösensförmiges Gebilde. Die nämliche Art der Entstehung habe ich in einer früheren Arbeit¹⁾ den Stärkebildnern zugeschrieben. Als ich jedoch dieses Jahr mit Hilfe besserer optischer Hilfsmittel und grösster Vorsicht bei der Präparation die Entwicklung der Chlorophyllkörper und Stärkebildner einer neuen Untersuchung unterwarf, gelang es mir bald, die Anwesenheit derselben viel jüngeren Organen frisch festzustellen, wie sie gewidmete Aufmerksamkeit auf diese Pflanzen erfuhr. Herr Professor Schmitz mit, dass bei den Algen eine Neubildung der Chlorophyllkörper aus dem Zellplasma nicht stattfindet, sondern dass sie ausschliesslich aus einander, durch Theilung, entstehen. Die Sporen erhalten aus der Mutterpflanze Chlorophyllkörper, die durch Theilung sämtliche Chlorophyllkörper der ihnen entstehenden Pflanzen erzeugen. Die Befunde an den Algen erzeugten ein Herm. Prof. Schmitz, was die Theorie der höheren Pflanzen sich ebenso verhalten würden.

Ich theile im Folgenden meine Untersuchungen über diesen Gegenstand sowie über die Entwicklung der nicht grünen Farbkörper der höheren Pflanzen mit. Dieselben sind noch in mancher Hinsicht rückentwickelt; in

¹⁾ Bot. Ztg. 1880.

1883
Chlorofylová tělíska
(chloroplasty) =
autonomní (samostatně
se množící) organizmy
uvnitř rostlinných buněk

Vznik archeoplastid – ?1.8 bya

Andreas Franz Wilhelm Schimper
(1856–1901)

Německý botanik, fytogeograf,
ekolog

Nr. 7. 16. Februar 1888.

41. Jahrgang.

BOTANISCHE ZEITUNG.

Redaction: A. de Bary. L. Just.

Inhalt: Grig.: A. F. W. Schimper, Ueber die Entwicklung der Chlorophyllkörper und Farbkörper. — Ills.: O. et W. Baerby, Herbarisations au Levant. — Berthold, Ueber die Vertheilung der Algen im Golf von Neapel. — Ness: Kritikatur. — Anzeigen.

Ueber die Entwicklung der Chlorophyllkörper und Farbkörper.
Von
A. F. W. Schimper.
Hierzu Tafel I.

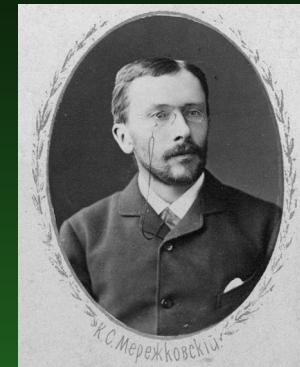
Die bisherigen Untersuchungen haben das Resultat ergeben, dass die Chlorophyllkörper durch das Zellplasma erzeugt werden. Ihre Substanz ist nach denselben zunächst im letzten gleichmässig vortheil, und zwar entweder bereits chlorophyllisch oder farblos, und sonst wieder, je nach dem heranreifen des Organismus oder ihres befindlichen Zustandes. Daselbe Art der Entstehung habe ich in einer früheren Arbeit¹⁾ den Stärkekörpern zugeschrieben. Als ich jedoch dieses Jahr mit Hilfe besserer optischer Hilfsmittel den grössten Vorsicht bei der Präparation der Entwicklung der Chlorophyllkörper und Stärkekörper einer neuen Untersuchung unterwarf, gelang es mir bald, die Anwesenheit derselben in jüngster Ordnung frisch festzustellen. Darauf wurde sofort mit Herrn Professor Schimper mit, dass bei den Algen eine Neubildung der Chlorophyllkörper aus dem Zellplasma nicht stattfindet, sondern dass sie ausschliesslich aus einander, durch Theilung, entstehen. Die Sporen erhalten aus der Mutterpflanze Chlorophyllkörper, die durch Theilung sämtliche Chlorophyllkörper der ihnen entstehenden Pflanzen erzeugen. Die Befunde an den Algen machen es Herrn Prof. Schimper wahrscheinlich, dass die höheren Pflanzen sich ebenso verhalten würden.

Ich theile im Folgenden meine Untersuchungen über diesen Gegenstand sowie über die Entwicklung der nicht grünen Farbkörper der höheren Pflanzen mit. Dieselben sind noch in mancher Hinsicht rückenschauhaft; in Bot. Ztg. 1880.

1883
Chlorofylová tělíska
(chloroplasty) =
autonomní (samostatně
se množící) organizmy
uvnitř rostlinných buněk

Konstantin Sergeevich
Mereschkowski
Константин Сергеевич
Мережковский
(alias William Adler)
(1855–1921)

Ruský botanik, algolog,
pedofil a antisemita

1905
chloroplasty
vznikly ze sinic

Biologisches Centralblatt.

Unter Mitwirkung von
Dr. K. Goebel und Dr. R. Hertwig
Professer der Botanik Professer der Zoologie
in München, herausgegeben von
Dr. J. Rosenthal
Prof. der Physiologie in Erlangen.

Vierundzwanzig Nummern bilden einen Band. Preis des Bandes 20 Mark.
Zu jedem Band alle Buchhandlungen und Postanstalten.

Die Herren Mitarbeiter werden erachtet, alle Beiträge aus dem Gesamtgebiete der Botanik an Herrn Prof. Dr. Goebel, München, Luisenstr. 27, Beiträge aus dem Gebiete der Zoologie, vergl. Anatome und Entwicklungsgeschichte an Herrn Prof. Dr. R. Hertwig, München, alte Akademie, alle übrigen an Herrn Prof. Dr. J. Rosenthal, Erlangen, Physiologie Institut, einzenden zu waffen.

XXV. Bd. 15. September 1905. 18.

Inhalt: Mereschkowski, Ueber Natur und Ursprung der Chromatophoren im Pflanzenreich. — Bunge: Ueber die Keimung der Samenpflanzen. — Bunge: Ueber die Keimung der Samenpflanzen. — Huber: Ueber die Koloniebildung bei Alfa rosaceae. — Freytag: Die Zirkulation der blutverdünnten Körperfäden. — Wasmann: Wissenschaftliche Beweinung vor Dr. Schlesinger.

Über Natur und Ursprung der Chromatophoren im Pflanzenreiche.
Von C. Mereschkowski,
Privatdozent an der Kaiserl. Universität in Kasan.

I. Einleitung.

Der jetzt allgemein herrschende Ansicht nach sind die Chromatophoren der Pflanzen als Organe aufzufassen, d. h. als Gebilde, die sich in irgenddeiner uns unbekannten Weise allmählich aus dem farblosen Plasma des Zelleibes differenzieren haben. So sagt Wilson (1902): „In the plants the plastids are almost certainly to be regarded as differentiations of the protoplasmic substance.“ Und diese Behauptung findet man in fast jeder Lehrbüche der Botanik oft in noch viel entschiedener Form ausgedrückt.

Dass diese Annahme keinesfalls eine auf direkte Beobachtungen begründete Tatsache ist, sondern nur als eine Theorie angesehen werden kann, leuchtet von selbst ein. Denn es ist bis jetzt wohl noch keinem gelückt, eine solche Differenzierung des farblosen Plasmas in grüne Chromatophoren oder überhaupt in Plastiden zu beobachten.

Frage man sich, wie democh diese allgemeine Überzeugung entstehen konnte, so finden wir eine ganz natürliche Erklä-

Vznik archeoplastid – ?1.8 bya

Podobně jako u mitochondriálního genomu se také geny endosymbiontní sinice přestěhovaly do jádra

Vznik archeoplastid – ?1.8 bya

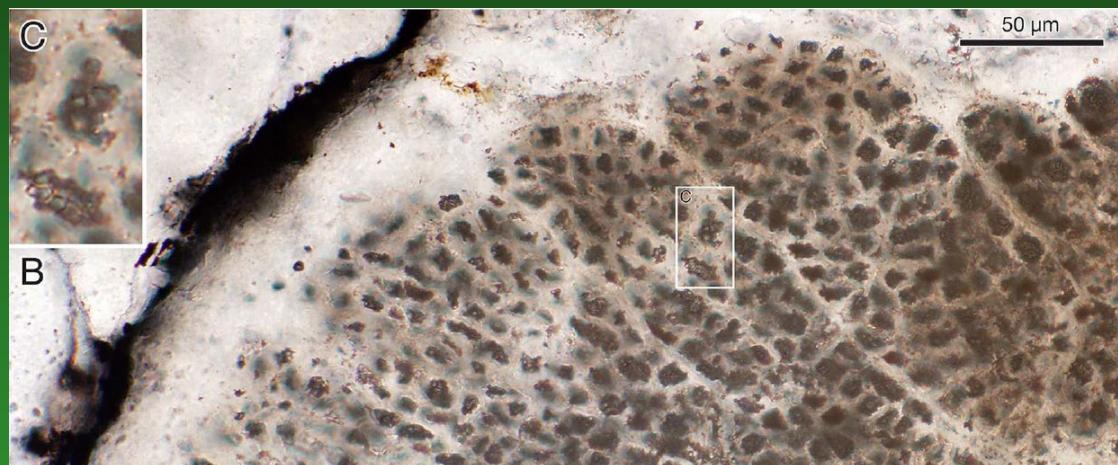
**Buněčné jádro dnešních Viridaeplantae
= chiméra tří genomů:**

- 1. původní archeální genom buňky, která pohtila „budoucí mitochondrii“**
- 2. genom pohlcené α-proteobakterie, ze které vznikla mitochondrie**
- 3. genom sinice, ze které vznikl chloroplast**

Multicelularita archeplastid – 1.6 bya

nejstarší fosílie mnobuněčných vláknitých i laločnatých (pseudoparenchymatických) ruduch objevené v Indii pomocí synchrotronní rentgenové tomografické mikroskopie (SRXTM) ve zkamenělých stromatolitech, starých 1,6 mld. let.

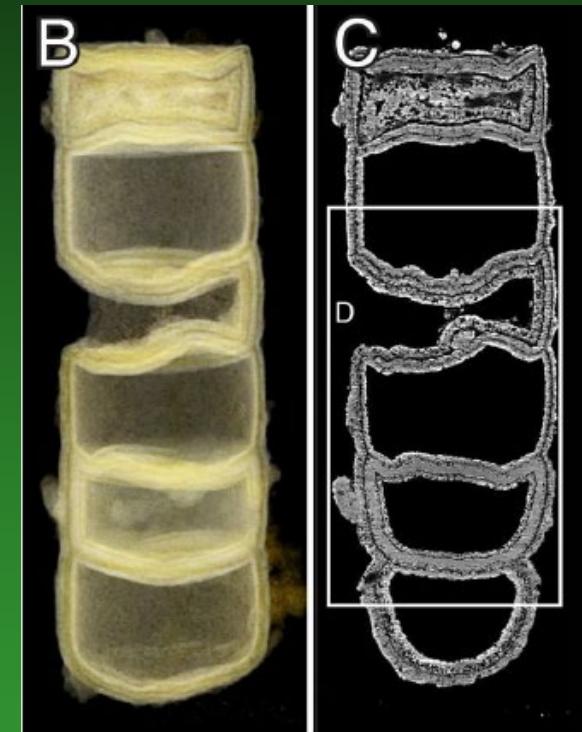
Ramathallus lobatus

Lokalita nálezu
na rozhraní
indických států
Uttar Pradesh
a Madhya Pradesh

Rafatazmia chirakootensis

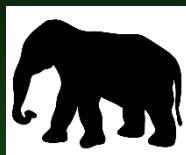
Three-dimensional preservation of cellular and subcellular structures suggests 1.6 billion-year-old crown-group red algae

Stefan Bengtson^{1,2,*}, Therese Sallstedt^{1,2}, Veneta Belivanova^{1,2}, Martin Whitehouse^{2,3}

¹ Department of Palaeobiology, Swedish Museum of Natural History, Stockholm, Sweden, ² Nordic Center for Earth Evolution (NordCEE), Odense, Denmark; Copenhagen, Denmark; Stockholm, Sweden,
³ Department of Geosciences, Swedish Museum of Natural History, Stockholm, Sweden

PLOS Biology | DOI:10.1371/journal.pbio.2000735 March 14, 2017

Důsledek multicelularity a sexu – evoluce životních cyklů

Živočichové
také třeba
Ciliata nebo některé
hnědé řasy (Fucales)

Houby
také např.
Charophyta a
Chlorophyta

Vyšší rostliny
také např.
hnědé řasy
Phaeophyceae

„mi_{tóza} mi_{tóza} me_{ióza} sy_{ngamie} – mimimesy“

diploidní fáze multicelulární,
časově převažuje,

haploidní jen jediná buňka =
gameta

jediná funkce gamet =
syngamie

meióza → gamety

2n unisexuální

„mimisyme – mimisyme“

haploidní fáze multicelulární,
časově převažuje

diploidní jen jediná buňka =
zygota

jediná funkce zygoty =
podstoupit meiózu

meióza → spory

n unisexuální

dikaryotická fáze je už
vlastně skoro diploidní

„mimisy – mimime“

diploidní i haploidní fáze jsou
multicelulární

haploidní spóra i diploidní
zygota se dále dělí mitoticky

meióza → spory

pokud n nebo 2n v cyklu
dominantní, často bisexuální
vzácněji unisexuální

Vznik podříše *Viridaeplantae* – 1.2–1.0 bya

říše *Archaeplastida* (=*Plantae*)

— podříše *Biliphytae*

— podříše *Viridaeplantae* - zelené rostliny

Vznik podříše *Viridaeplantae* – 1.2–1.0 bya

říše *Archaeplastida* (=*Plantae*)

— podříše *Biliphytae*

— podříše *Viridaeplantae* - zelené rostliny

— vývojová linie: *Chlorophytæ* - zelené řasy

— vývojová linie: *Streptophytæ*

Vznik podříše *Viridaeplantae* – 1.2–1.0 bya

říše *Archaeplastida* (=*Plantae*)

podříše *Biliphytae*

podříše *Viridaeplantae* - zelené rostliny

vývojová linie: *Chlorophytæ* - zelené řasy

vývojová linie: *Streptophytæ*

vývojová větev *Charophytæ* - parožnatky

vývojová větev *Bryophytæ* - mechorosty

vývojová větev *Cormophytæ* - cévnaté rostliny

Vznik podříše *Viridaeplantae* – 1.2–1.0 bya

říše *Archaeplastida* (=*Plantae*)

podříše *Biliphytae*

podříše *Viridaeplantae* - zelené rostliny

vývojová linie: *Chlorophytæ* - zelené řasy

vývojová linie: *Streptophytæ*

vývojová větev *Charophytæ* - parožnatky

vývojová větev *Bryophytæ* - mechorosty

vývojová větev *Cormophytæ* - cévnaté rostliny

Vyšší rostliny

Vznik podříše *Viridaeplantae* – 1.2–1.0 bya

říše *Archaeplastida* (=*Plantae*)

— podříše *Biliphytae*

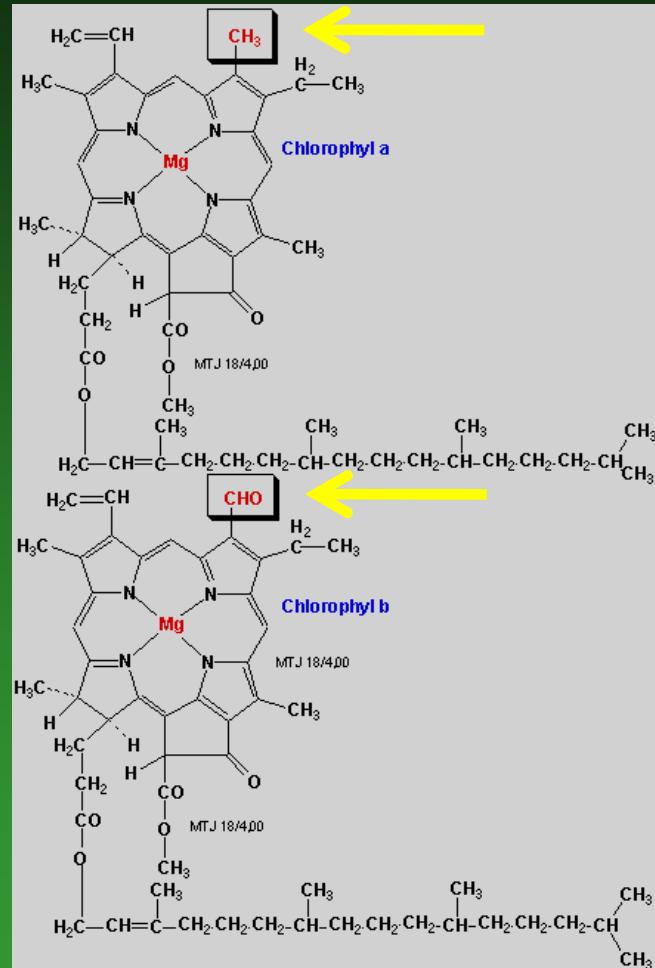
— podříše *Viridaeplantae* (=*Chlorobionta, Chloroplastida*) — zelené rostliny = zelené řasy + parožnatky + vyšší rostliny

hlavní znaky:

1. fotosyntetická barviva,
2. zásobní a stavební polysacharidy,
3. stavba chloroplastu,

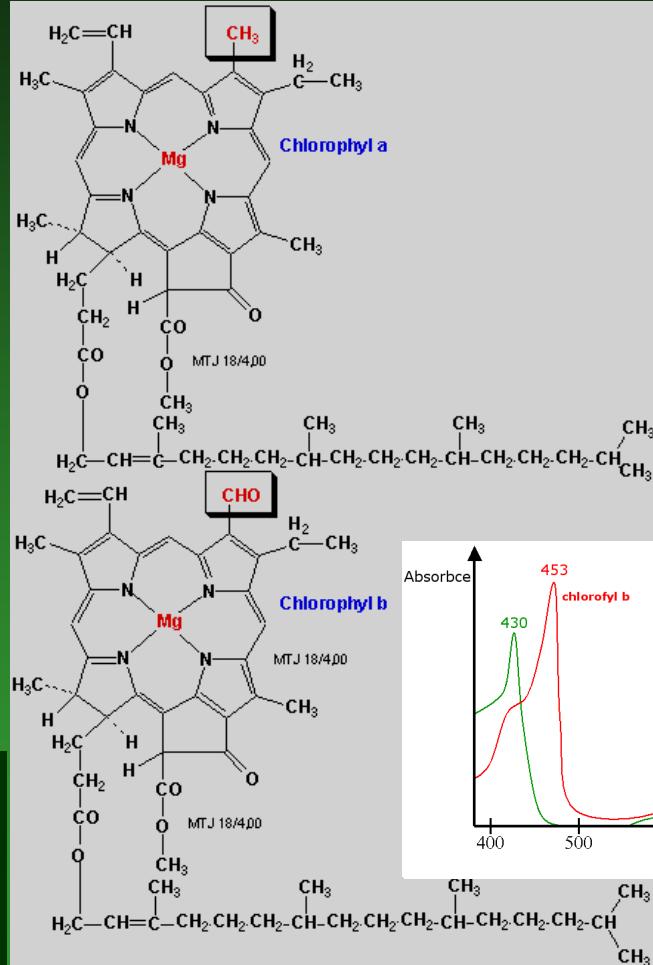
Vznik podříše *Viridaeplantae* – 1.2–1.0 bya

Vedle chlorofylu a mají navíc (1) chlorofyl b

Vznik podříše *Viridaeplantae* – 1.2–1.0 bya

Vedle chlorofylu a mají navíc (1) chlorofyl b

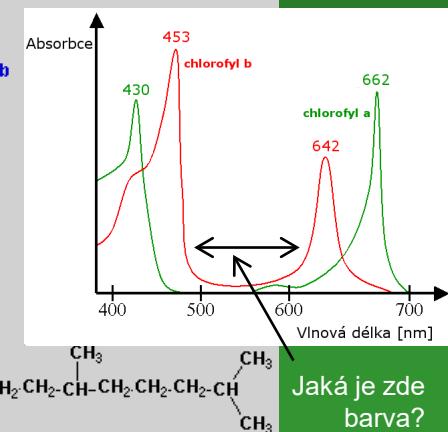
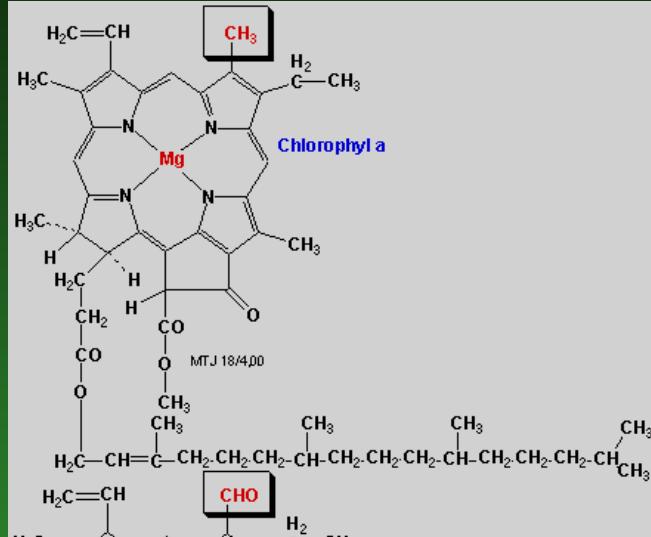
Biliphytae – jen chlorofyl a

(dříve uváděný chlorofyl d u ruduch byla kontaminace sinicemi)

– navíc mají i sinicové fykobiliny

Vznik podříše *Viridaeplantae* – 1.2–1.0 bya

Vedle chlorofylu a mají navíc (1) chlorofyl b

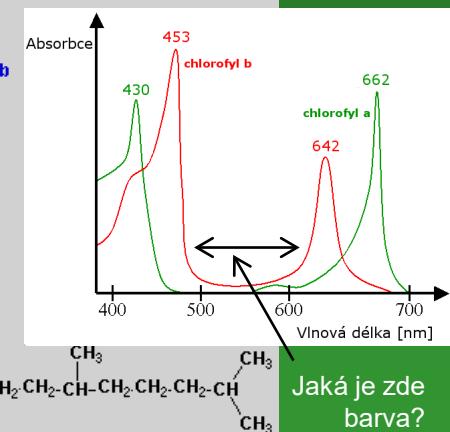
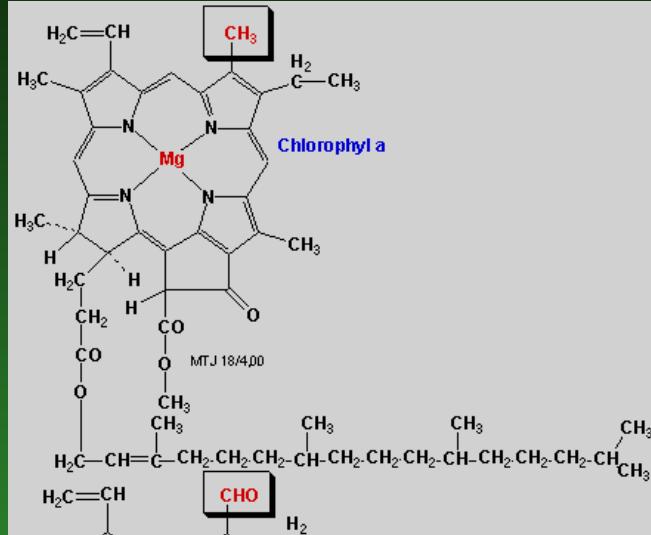
Biliphytae – jen chlorofyl a

(dříve uváděný chlorofyl d u ruduch byla kontaminace sinicemi)

– navíc mají i sinicové fykobiliny

Vznik podříše *Viridaeplantae* – 1.2–1.0 bya

Vedle chlorofylu a mají navíc (1) chlorofyl b

Biliphytae – jen chlorofyl a

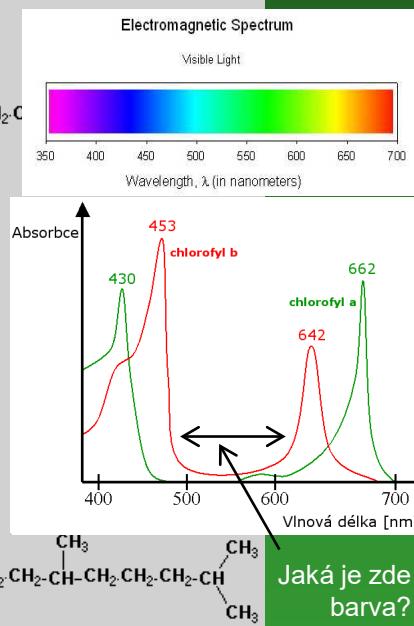
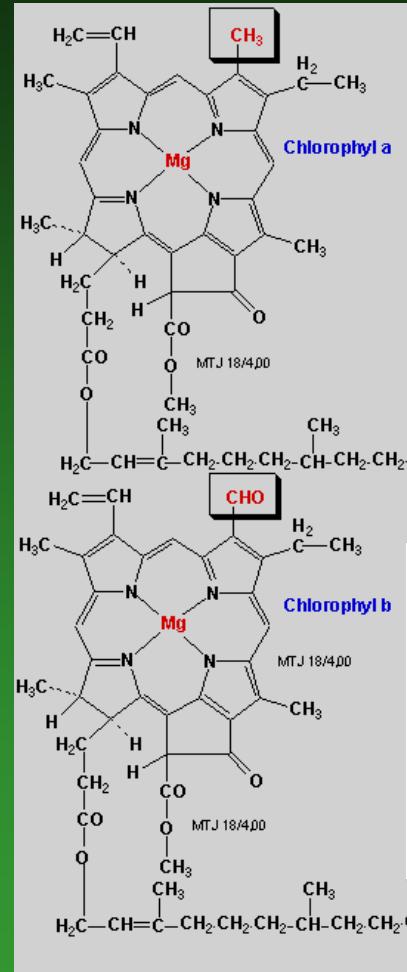
(dříve uváděný chlorofyl d u ruduch byla kontaminace sinicemi)

– navíc mají i sinicové fykobiliny

Ta, kterou chlorofyl nepohlcuje, ale odráží!

Vznik podříše *Viridaeplantae* – 1.2–1.0 bya

Vedle chlorofylu a mají navíc (1) chlorofyl b

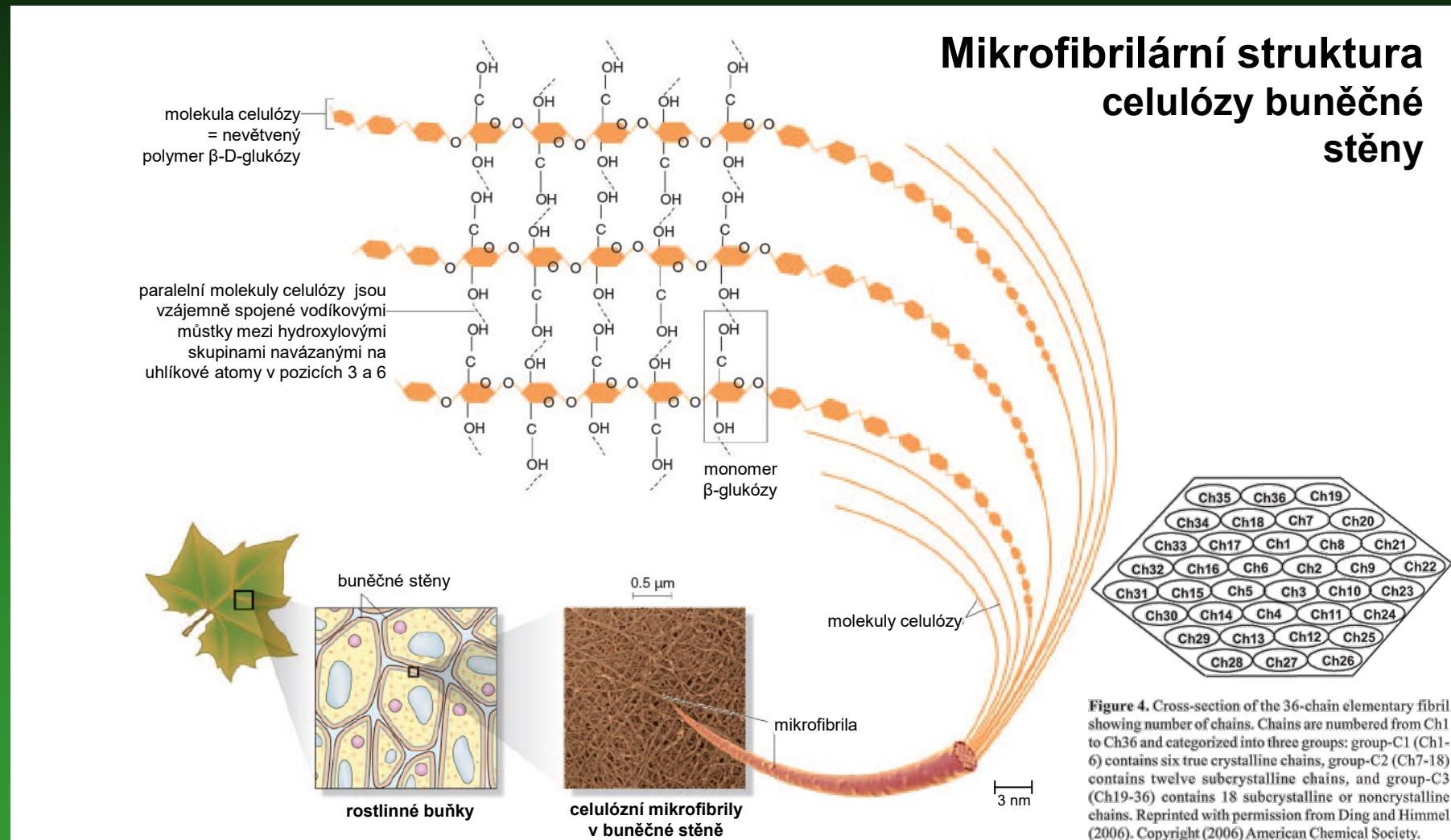

Chlorofyl chybí u parazitů a mykotrofně vyživovaných druhů

Ta, kterou chlorofyl nepohlcuje, ale odráží!

Vznik podříše *Viridaeplantae* – 1.2–1.0 bya

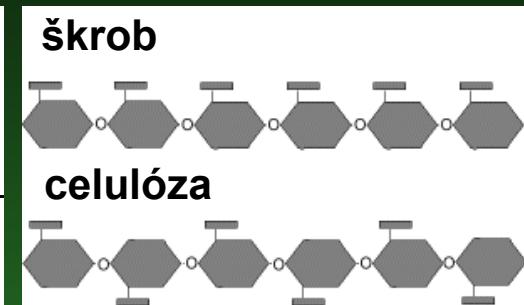
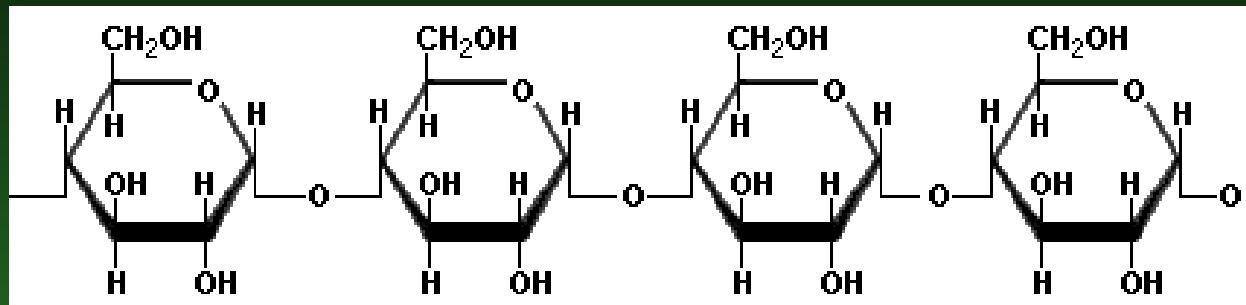
Stavební polysacharid = (2) celulóza – tvoří buněčnou stěnu

Celulózní exoskelet buňky = preadaptace na mnohobuněčnost a terestrializaci

Vznik podříše *Viridaeplantae* – 1.2–1.0 bya

Zásobní polysacharid = (3) škrob

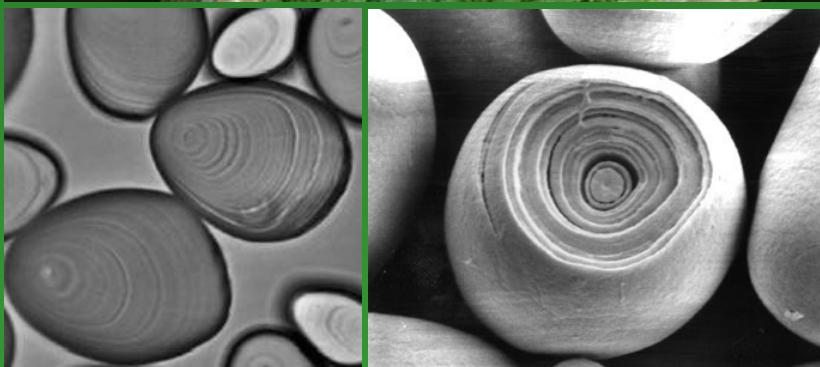
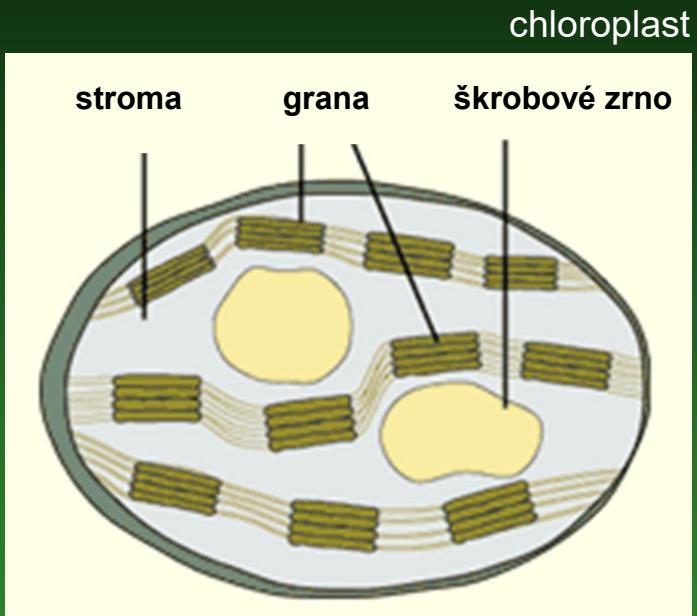
Škrob – glukózové jednotky spojeny vazbou v alfa 1,4 pozici; celulóza v beta 1,4 pozici

Škrob mají i biliphytae

Vznik podříše *Viridaeplantae* – 1.2–1.0 bya

(4) chloroplasty obsahují škrobová zrna

chloroplasty rulíku zlomocného s jednotlivými škrobovými zrny

Zrna mají vrstevnatou strukturu

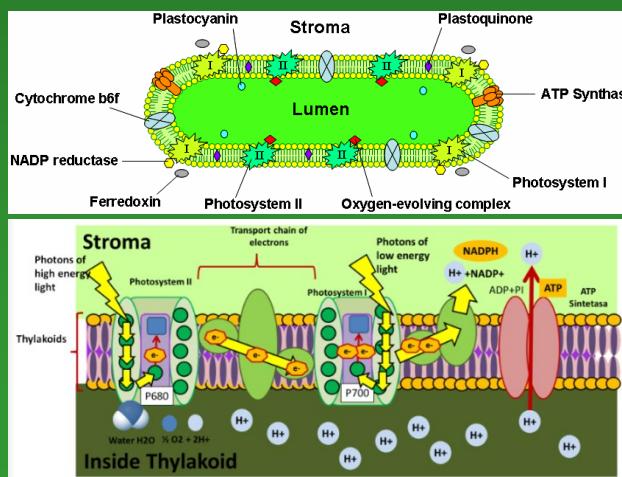
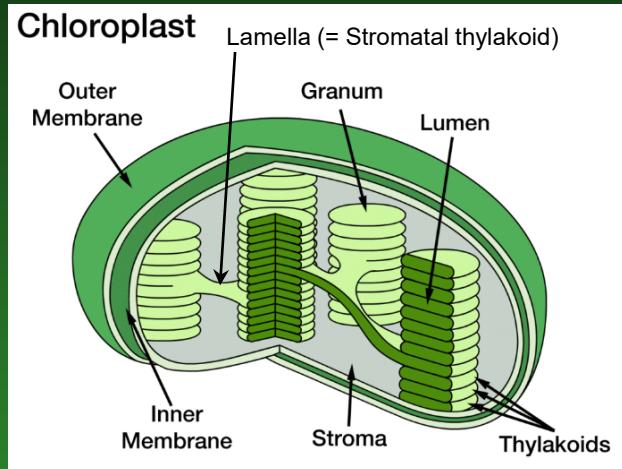
Škrob biliphytae se v chroplastech neukládá

Vznik podříše *Viridaeplantae* – 1.2–1.0 bya

(5) **tylakoidní** (nejvnitřnější) membrána chloroplastů tvoří lamely a grana

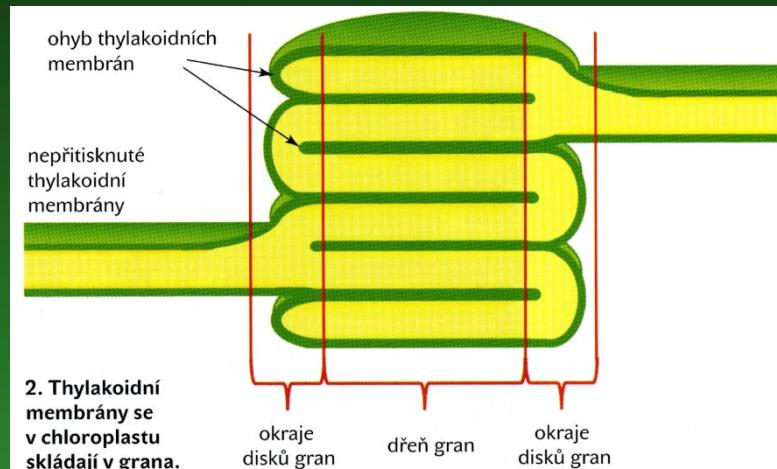
(10–100/chloroplast)

5 μ m

– membrány tylakoidů vážou chlorofyl

Granum

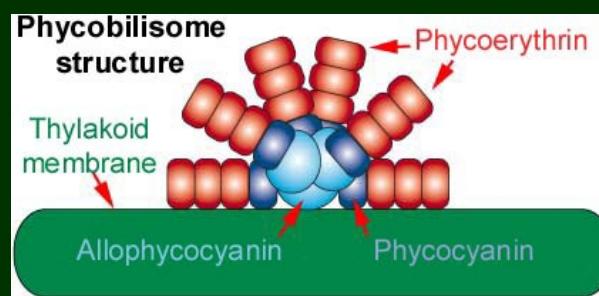
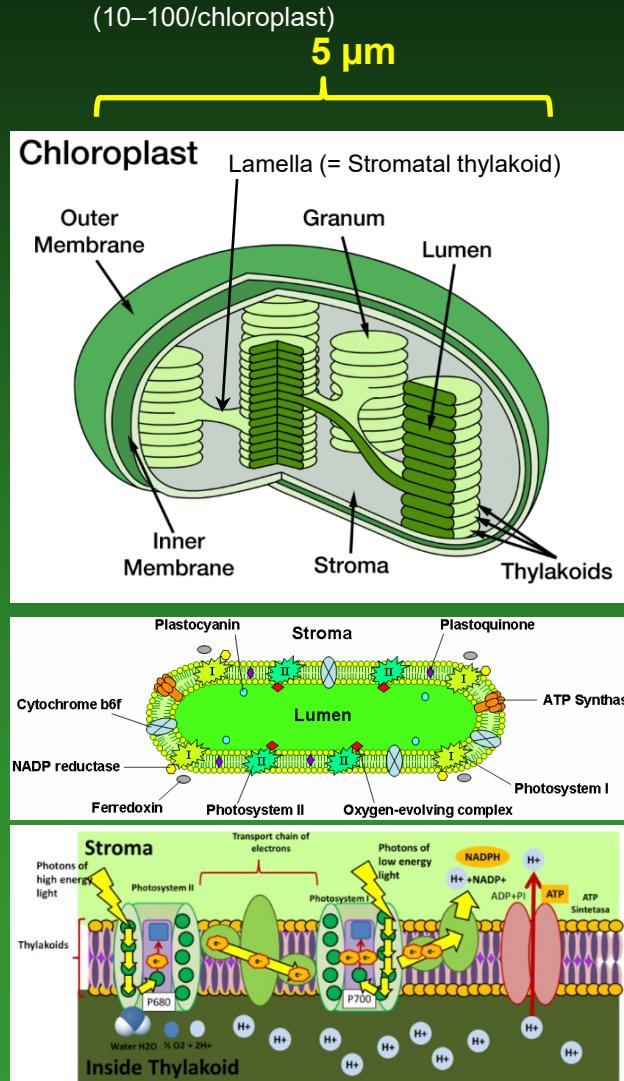

Lamela

Vznik podříše *Viridaeplantae* – 1.2–1.0 bya

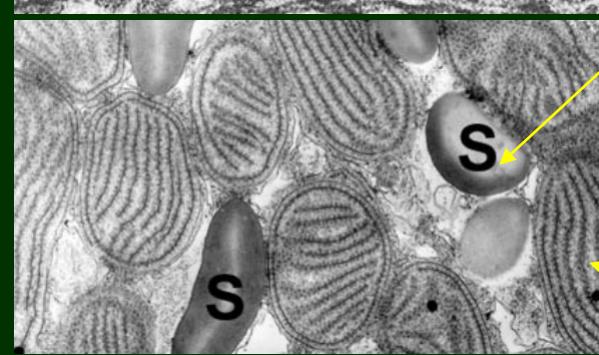
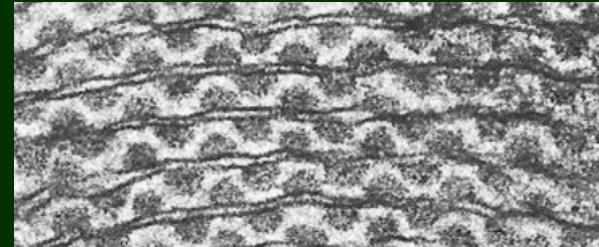
(5) **tylakoidní** (nejvnitřnější) membrána chloroplastů tvoří lamely a grana

– membrány tylakoidů vážou chlorofyl

glaukofyty a ruduchy:

tylakoidy grana netvoří, jsou však hustě pokryté fykobilisomy, které u *Viridaeplantae* chybí

Z moře do sladkých vod = vznik streptofytnej linie
– 950–725 mya

říše *Archaeplastida* (=Plantae)

— podříše *Biliphytae*

— podříše *Viridaeplantae* - zelené rostliny

— vývojová linie: *Chlorophytæ* - zelené řasy

**vývojová linie: *Streptophytæ*
= parožnatky + vyšší rostliny**

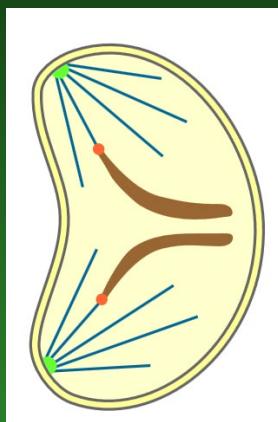
- (1) otevřená ortmitóza
- (2) fragmoplast v cytokinézi,
- (3) plazmodesmy mezi buňkami
- (4) oogamická rodozměna

Vyšší rostliny zahrnují dvě vývojové linie v podříši *Viridaeplantae*

Vznik streptofytní linie – 950–725 mya

(1) Otevřená ortomitóza

Uzavřená
pleuromitóza

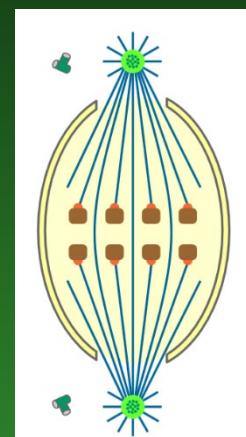

U zelených řas jen v bazální třídě *Prasinophyceae*

Pleuro = vřeténka nejsou kolmo na ekvatoriální rovinu dělení

Uzavřená = jaderná membrána neporušená

Částečně otevřená
ortomitóza

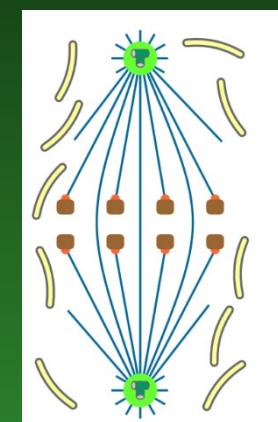

Ostatní
Chlorophyta

Orto = vřeténka kolmo na ekvatoriální rovinu dělení

Částečně otevřená = v jaderné membráně polární okénka s centriolami

Otevřená
ortomitóza

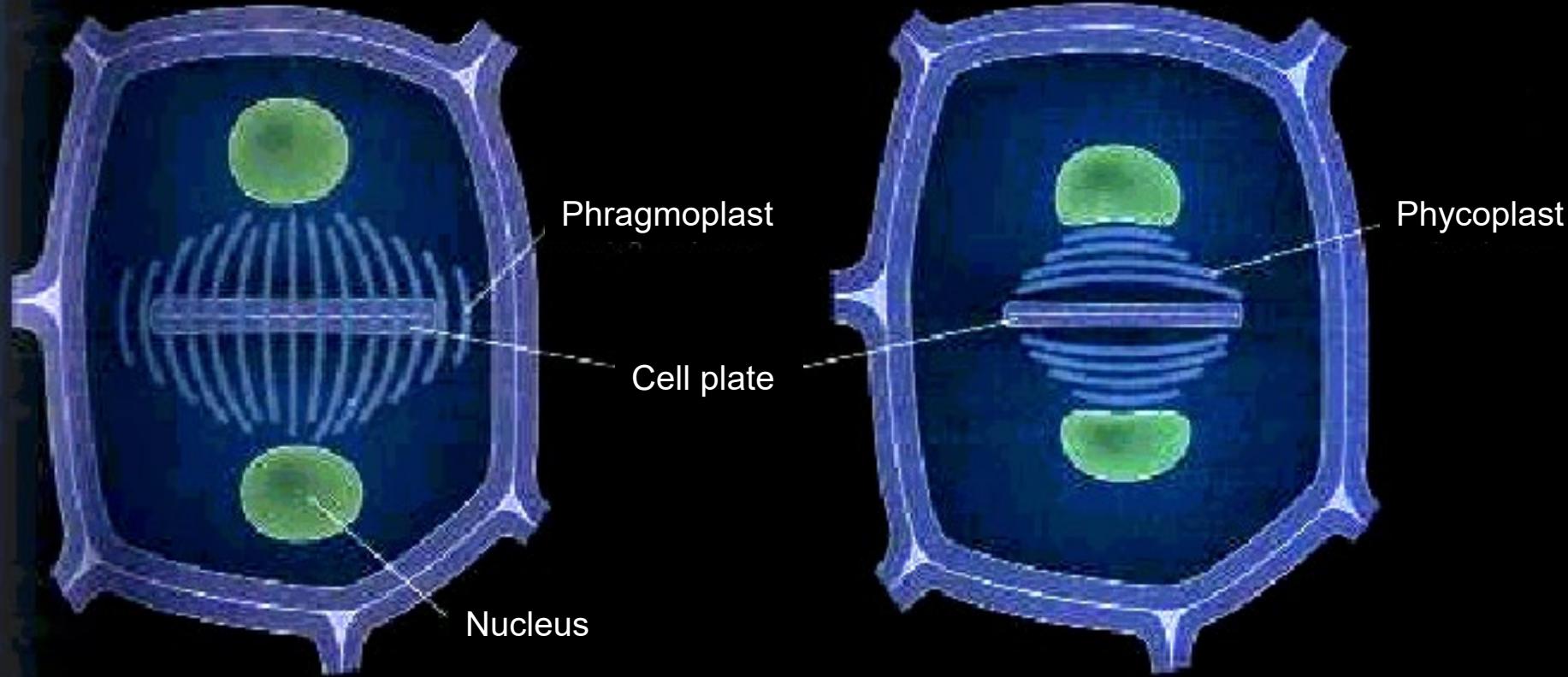

Streptophytæ

Jaderná membrána se rozpouští na počátku mitózy

Vznik streptofytní linie – 950–725 mya

Během cytokinéze se tvoří (2) **fragmoplast**

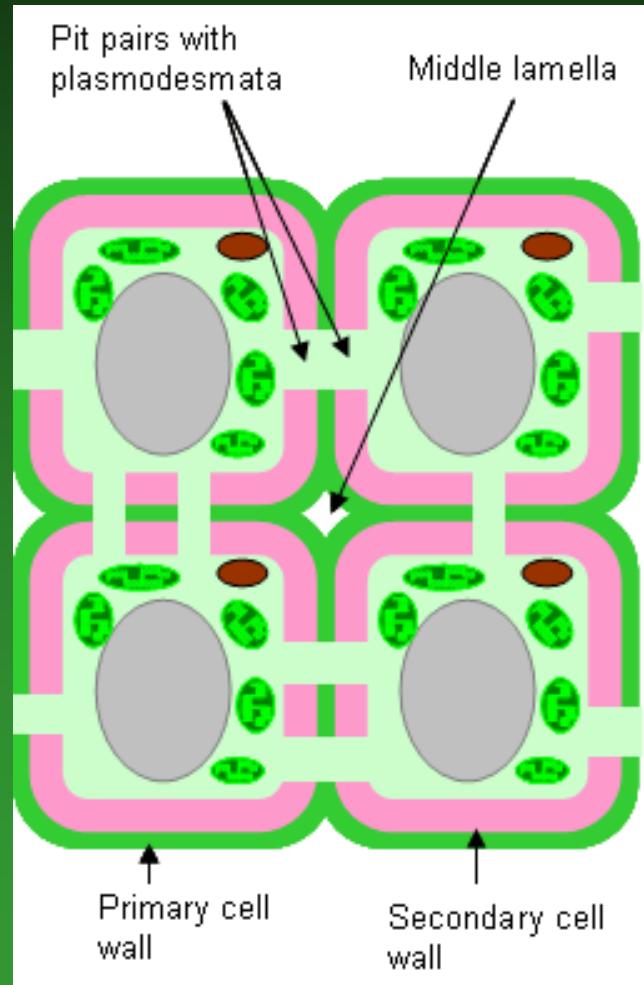
Fykoplast a fragmoplast = přechodné mikrotubulární systémy cytoskeletu; **Fykoplast** – mikrotubuly dělícího vřeténka kolabují a orientují se kolmo na spojnici dceřinných jader. **Fragmoplast** - mikrotubuly se zachovávají a přisouvají se po nich váčky s polysacharidy do centrifugálně vznikající střední lamely mezi dceřinými buňkami.

Vznik streptofytní linie – 950–725 mya

(3) plasmodesmy (30–60 nm) tenké výběžky cytoplazmy propojující sousední buňky skrz otvory v buněčné stěně. Prochází jimi endoplasmatické retikulum, jsou ohrazeny membránou. Primární se tvoří hned mezi dceřinými buňkami přes otvory po mikrotubulech vřeténka (fragmoplastu) ve střední lamele, sekundární vznikají později.

Kompenzovaly nedokonalost vodivých pletiv prvních rostlinných kolonizátorů souše

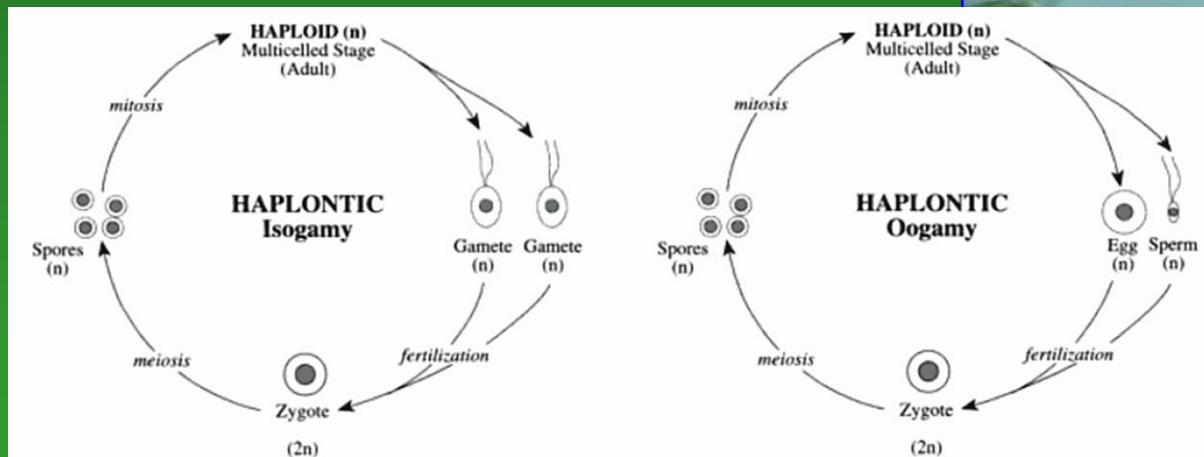
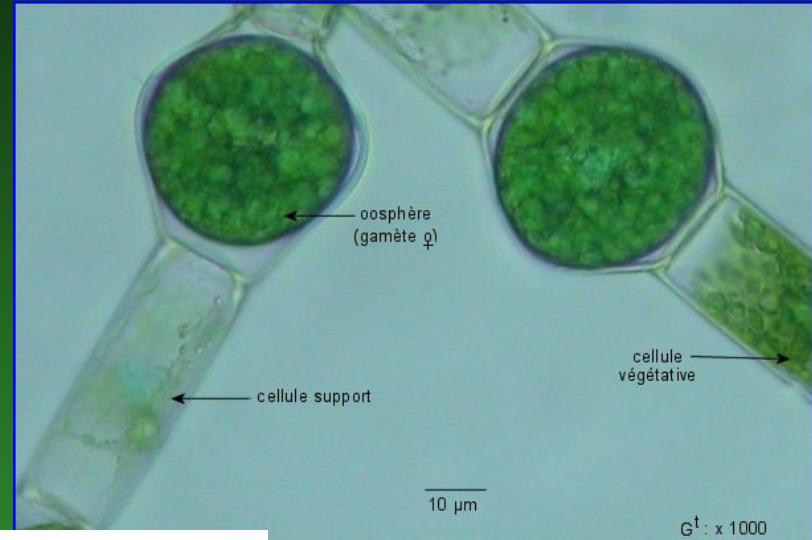
Transport bílkovin a fytohormonů je jimi aktivně regulován a nebyla by tedy bez nich diferencovaná mnohobuněčnost a funkční regulace

Vznik streptofytní linie – 950–725 mya

(4) Oogamie: samičí gameta (= oosféra) nepohyblivá, samčí je menší a pasivně nebo aktivně se k oosféře dostává.

parožnatky mají sterilní obal gametangií !

Oogamie – nezávisle se vyvinula i v jiných skupinách řas. Je taky u živočichů

Vznik streptofytní linie – 950–725 mya

(5) gravitropní růst

Vyšší rostliny

Photo copyright Henriette Kress
<http://www.henriettesherbal.com>

Zprostředkuje jej
gravitační sedimentace
statolitů určující pozici
proteinových
přenašečů auxinů

Parožnatky

Pergamon

Adv. Space Res. Vol. 21, No. 8/9, pp. 1183–1189, 1998
©1998 COSPAR. Published by Elsevier Science Ltd. All rights reserved
Printed in Great Britain
0273-1177/98 \$19.00 + 0.00

STATOLITH POSITIONING BY MICROFILAMENTS IN CHARA RHIZOIDS AND PROTONEMATA

Dieter Hödicke, Brigitte Buchen and Andreas Sievers
Botanisches Institut, Universität Bonn, Venusbergweg 22, D-53115 Bonn, Germany

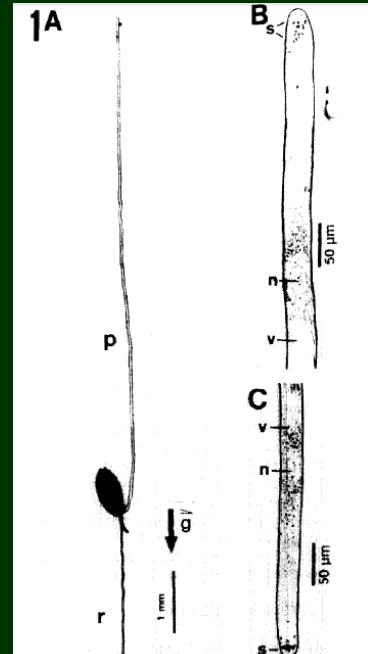

Fig. 1: An oospore of *Chara fragilis* Desv. (Fig. 1A) 3d after germination in darkness with a protonema (p) growing negatively gravitropic and a rhizoid (r) growing positively gravitropic. At higher magnifications of the tips of the protonema (Fig. 1B) and rhizoid (1C) the vacuole (v), nucleus (n) and statoliths (s) are discernible.

Vznik streptofytní linie – 950–725 mya

(6) rhizoidy a jejich homology (? tvorba řízena stejnými geny)

Rhizoidy a jejich homology u vyšších rostlin

játrovka *Chiloscyphus polyanthos*

mech *Physcomitrella patens*

fosilní *Rhynia gwynne-vaughanii*

kořenové vlásky
Arabidopsis thaliana

Rhizoidy parožnatek

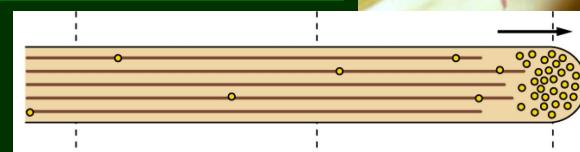
Spirogyra, Zygnematales

Chara baltica

aktinový cytoskelet + sekrece Golgiho váčků

Vznik streptofytní linie – 950–725 mya

(7) Rozetovitý celulózo-syntetizující komplex na cytoplazmatické membráně

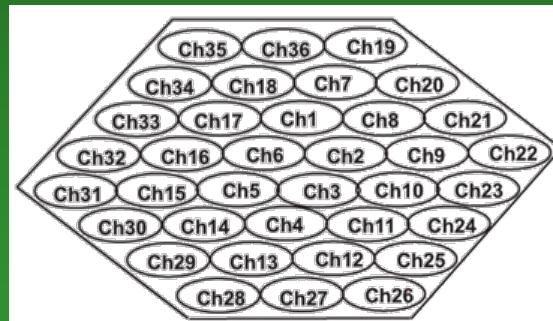
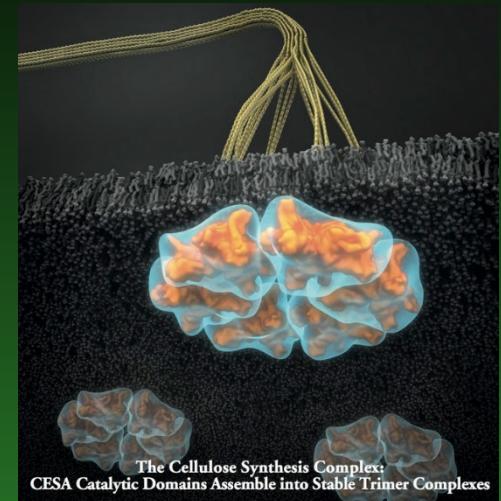
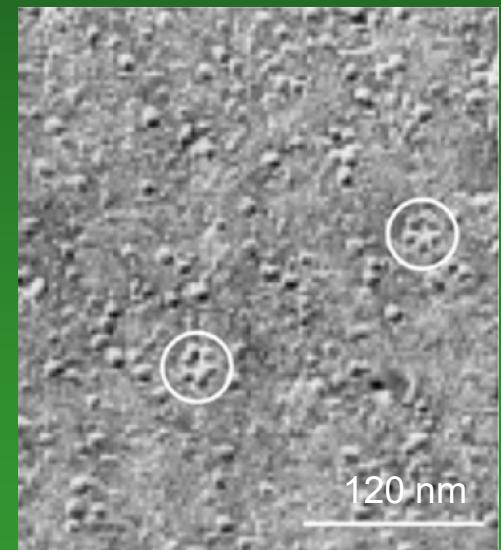

Figure 4. Cross-section of the 36-chain elementary fibril showing number of chains. Chains are numbered from Ch1 to Ch36 and categorized into three groups: group-C1 (Ch1-6) contains six true crystalline chains, group-C2 (Ch7-18) contains twelve subcrystalline chains, and group-C3 (Ch19-36) contains 18 subcrystalline or noncrystalline chains. Reprinted with permission from Ding and Himmel (2006). Copyright (2006) American Chemical Society.

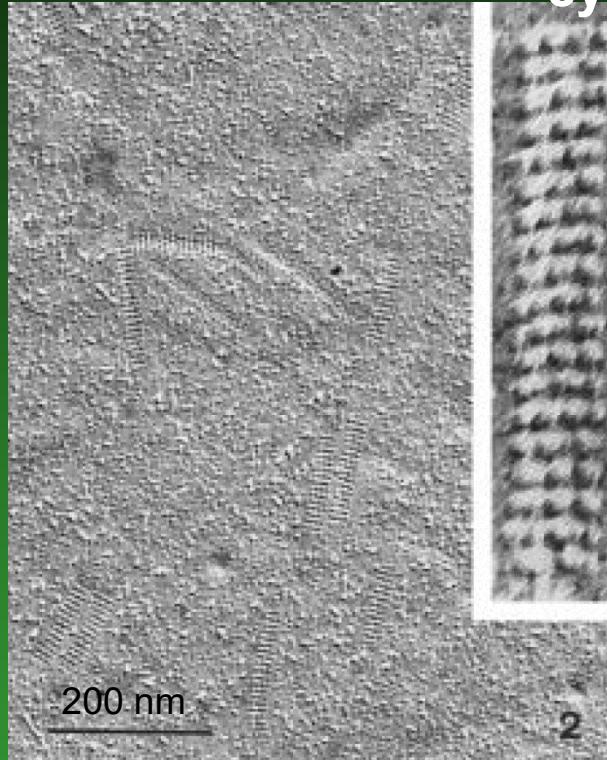
Rozetovitý celulózo-syntetizující komplex na cytoplazmatické membráně *Arabidopsis thaliana* – na snímku z elektronového mikroskopu

Vznik streptofytní linie – 950–725 mya

(7) Rozetovitý celulózo-syntetizující komplex na cytoplazmatické membráně

Chlorophyta a některá Rhodophyta mají celulózo-syntetizující komplex uspořádaný lineárně

Rozetovitý vznikl až u streptofyt

Cytoplasmatická membrána
Erythrocladia subintegra (Rhodophyta)
Several randomly oriented linear TCs
are visible. Scale bar 5.0.2

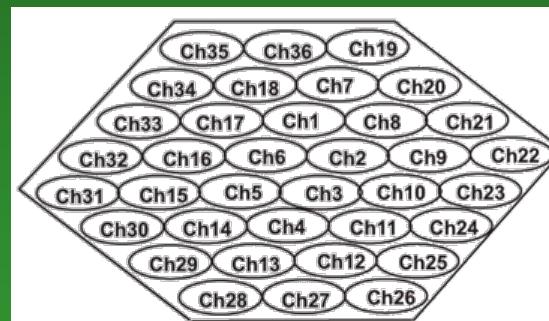
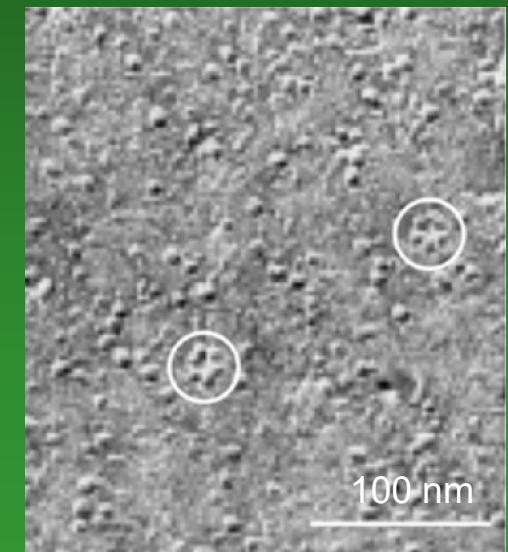
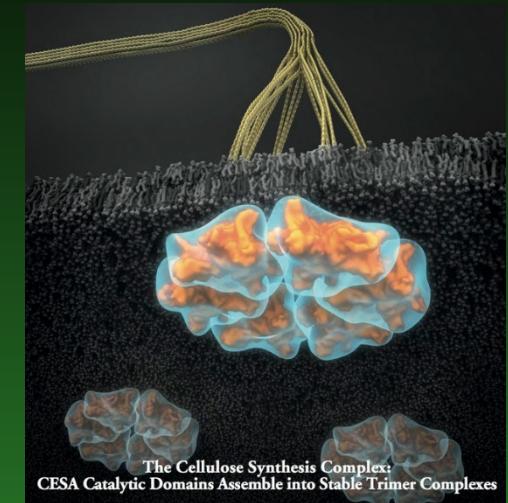

Figure 4. Cross-section of the 36-chain elementary fibril showing number of chains. Chains are numbered from Ch1 to Ch36 and categorized into three groups: group-C1 (Ch1-6) contains six true crystalline chains, group-C2 (Ch7-18) contains twelve subcrystalline chains, and group-C3 (Ch19-36) contains 18 subcrystalline or noncrystalline chains. Reprinted with permission from Ding and Himmel (2006). Copyright (2006) American Chemical Society.

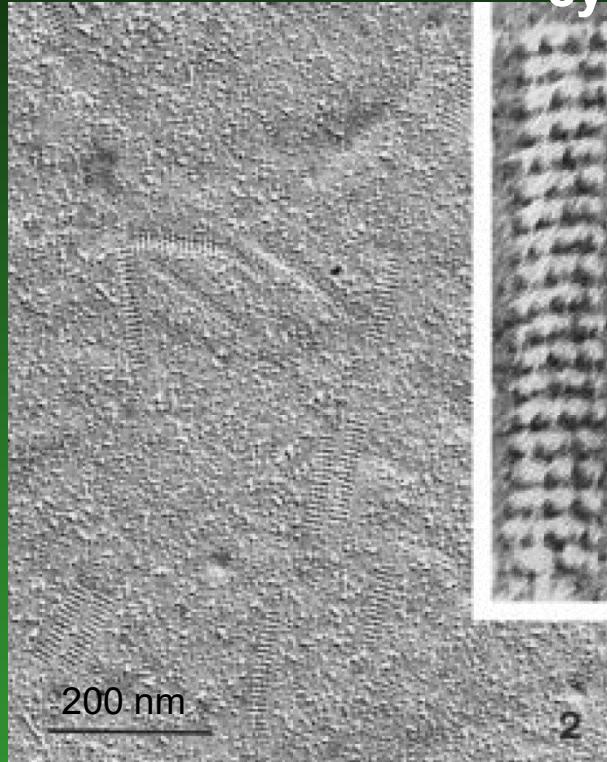
Rozetovitý celulózo-syntetizující komplex na cytoplazmatické membráně
Arabidopsis thaliana – na snímku z elektronového mikroskopu

Vznik streptofytní linie – 950–725 mya

(7) Rozetovitý celulózo-syntetizující komplex na cytoplazmatické membráně

Chlorophyta a některá Rhodophyta mají celulózo-syntetizující komplex uspořádaný lineárně

Rozetovitý vznikl až u streptofyt

Cytoplasmatická membrána
Erythrocladia subintegra (Rhodophyta)
Several randomly oriented linear TCs
are visible. Scale bar 5.0.2

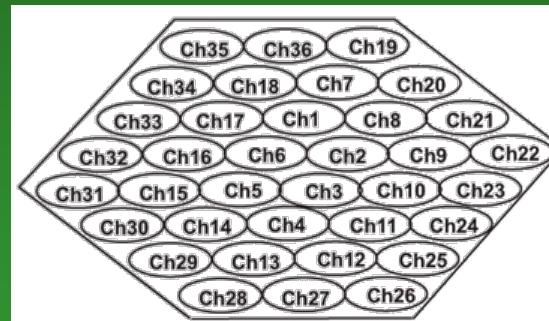
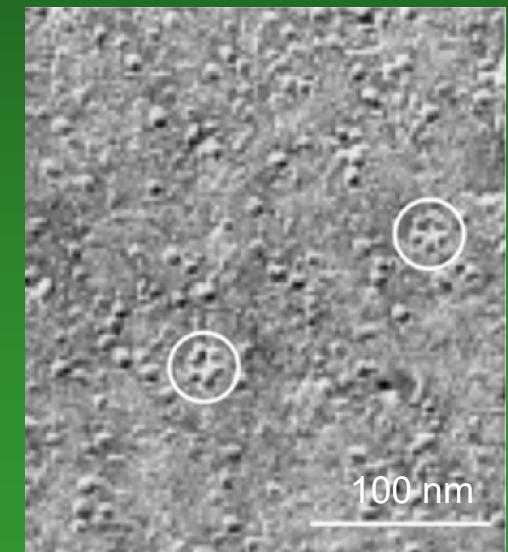
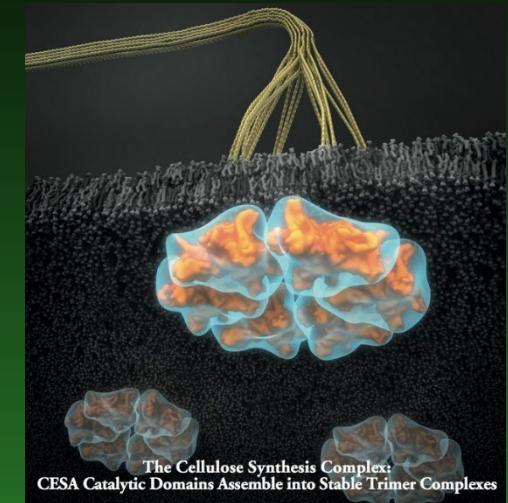

Figure 4. Cross-section of the 36-chain elementary fibril showing number of chains. Chains are numbered from Ch1 to Ch36 and categorized into three groups: group-C1 (Ch1-6) contains six true crystalline chains, group-C2 (Ch7-18) contains twelve subcrystalline chains, and group-C3 (Ch19-36) contains 18 subcrystalline or noncrystalline chains. Reprinted with permission from Ding and Himmel (2006). Copyright (2006) American Chemical Society.

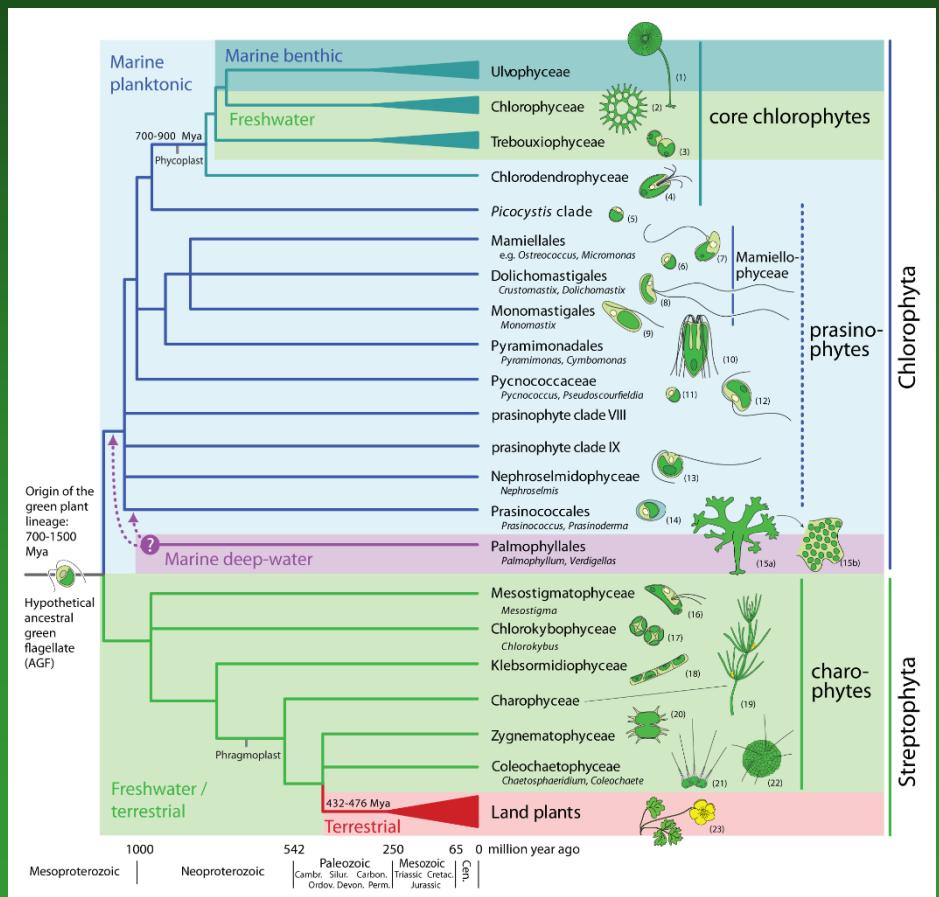

Rozetovitý celulózo-syntetizující komplex na cytoplazmatické membráně
Arabidopsis thaliana – na snímku z elektronového mikroskopu

Molekulární studie naznačují, že nejbližší sesterskou linií vyšších rostlin je

Tř. *Zygnematophyceae*

ne dříve podezřívané *Coleochaetophyceae*

Vyšší rostliny vznikly

osídlením souše

Terrestrializace = soubor adaptací k životu na souši

První kolonizovaný biotop = periodicky zaplavované pobřežní zóny sladkých vod

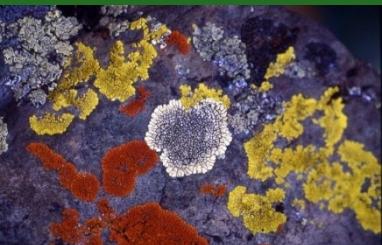
? delty řek – byla tam dostatečná vrstva půdy – díky náplavům

Mořské břehy nebyly kvůli velkým osmotickým výkyvům vznikajícím při vysychání slané vody ke kolonizaci vhodné

Před vyššími rostlinami kolonizovaly souš:

- sinice + bakterie
- aerofytické zelené řasy
- lišeňíky
- houby

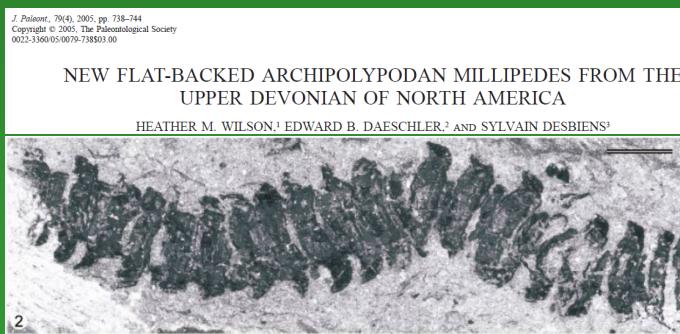
SCIENTIFIC REPORTS

Article | Open Access | Published: 16 January 2020

A Silurian ancestral scorpion with fossilised internal anatomy illustrating a pathway to arachnid terrestrialisation

Andrew J. Wendruff¹, Loren E. Babcock, Christian S. Wirkner, Joanne Kluesendorf & Donald G. Mikula

Figure 1. *Paricoscorpius reuteri* gen. et sp. nov., Brandon Bridge Formation (Silurian), Wisconsin, USA.

Early fungi from the Proterozoic era in Arctic Canada

Corentin C. Loron^{1*}, Camille François¹, Robert H. Rainbird², Elizabeth C. Turner³, Stephan Borcisztajin⁴ & Emmanuelle J. Javaux^{1,6}

(Shaler Supergroup, Arctic Canada), 1,010–890 million years ago, ha

nature

Twitter | Published: 22 May 2019

Figure 1. *Paricoscorpius reuteri* gen. et sp. nov., Brandon Bridge Formation (Silurian), Wisconsin, USA.

Spolu s nimi – členovci a nematoda

Kdy začala terestrializace ?

Kdy začala terestrializace ?

Před 500–480 mya

Kdy začala terestrializace ?

Nejstarší makrofosílie vyšších rostlin – ryniofytní rostlina

Cooksonia –
rozhraní střední - svrchní silur:

428–432 mya

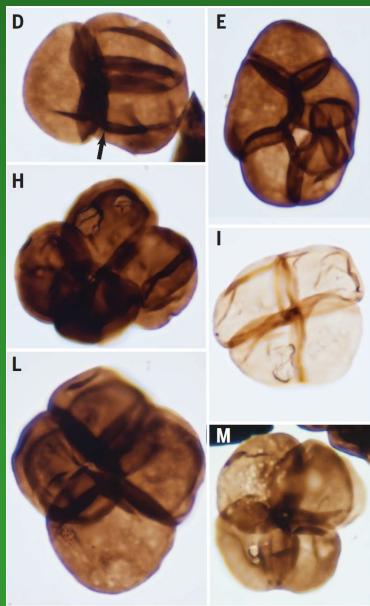

Kdy začala terestrializace ?

Nejstarší makrofosílie vyšších rostlin – ryniofytní rostlina

Cooksonia –
rozhraní střední - svrchní silur:

428–432 mya

Nejstarší mikrofosílie
vyšších rostlin
= tetrádní spory ca 30 µm v
průměru se sporopoleninem
spodní ordovik

480 mya

Science 373, 792–796 (2021) 13 August 2021

A fossil record of land plant origins from charophyte algae

Paul K. Strother^{1,*} and Clinton Foster²

život v mořích ordoviku

Co muselo předcházet terestrializaci?

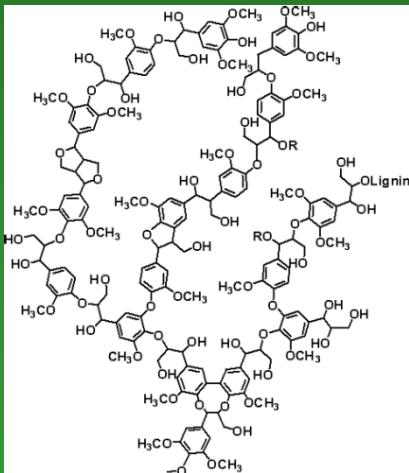
(= podmínky kolonizace souše vyššími rostlinami)

Copyright © Walter Myers

Kyslík vytvořily fotosyntézou sinice

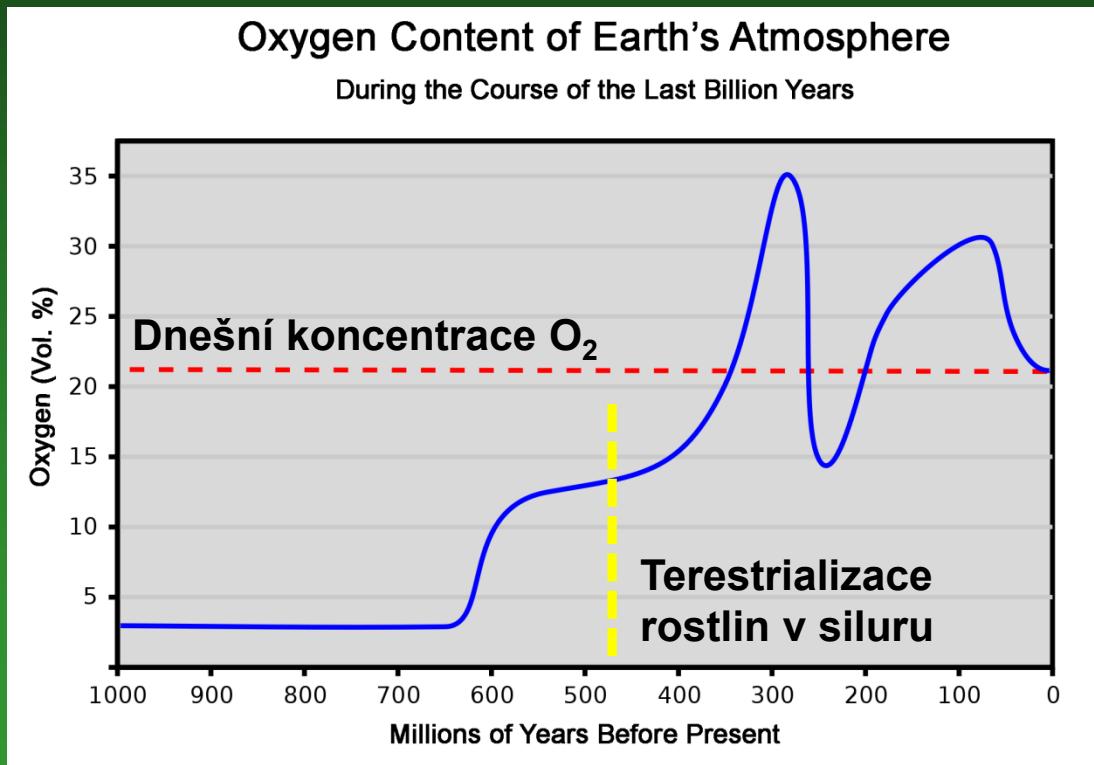

lignin

= polyfenolický biopolymer

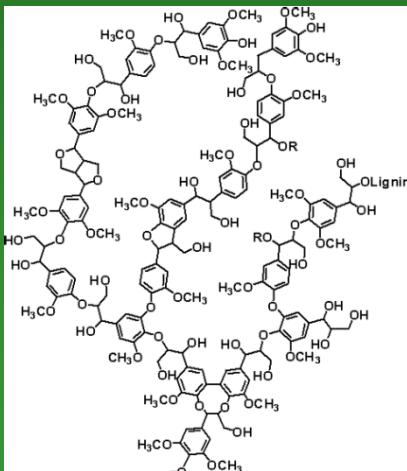
(1) Vyšší koncentrace O₂ v atmosféře

umožnila biosyntézu ligninu = základní strukturní složky stěn buněk oporných a vodivých pletiv

Kyslík vytvořily fotosyntézou sinice

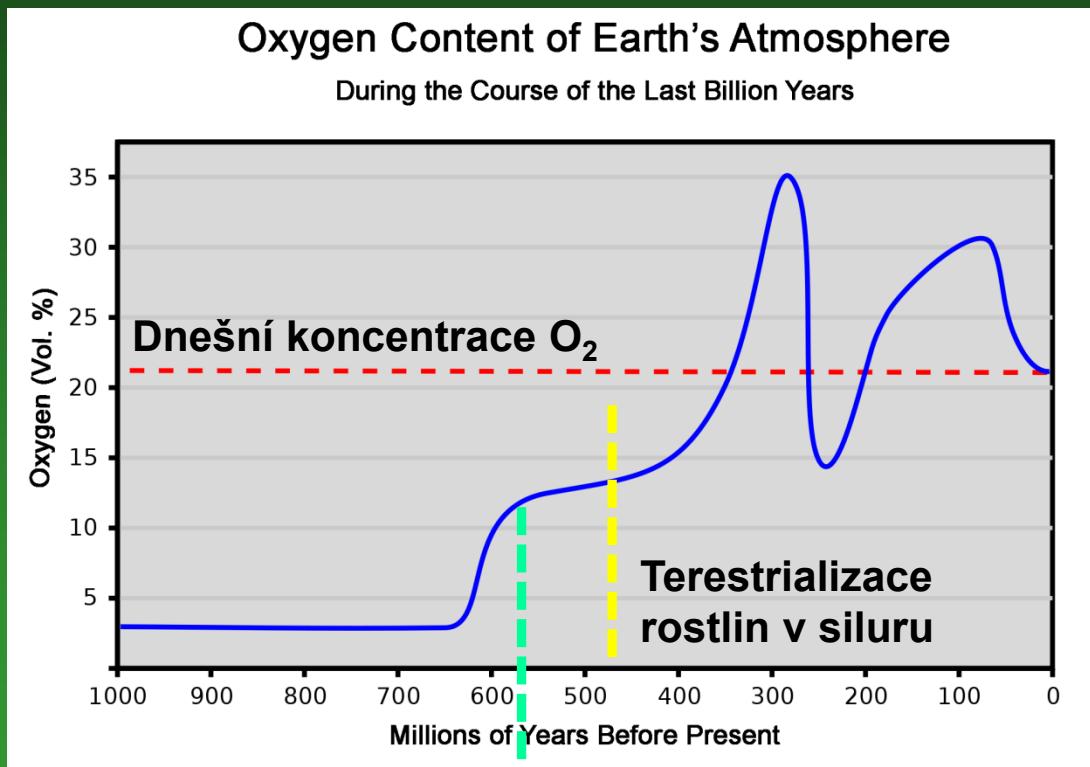

lignin

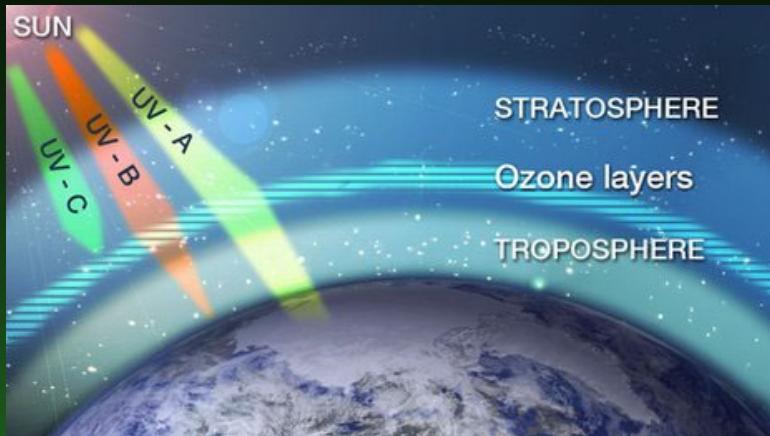
= polyfenolický biopolymer

(1) Vyšší koncentrace O₂ v atmosféře

umožnila biosyntézu ligninu = základní strukturní složky stěn buněk oporných a vodivých pletiv

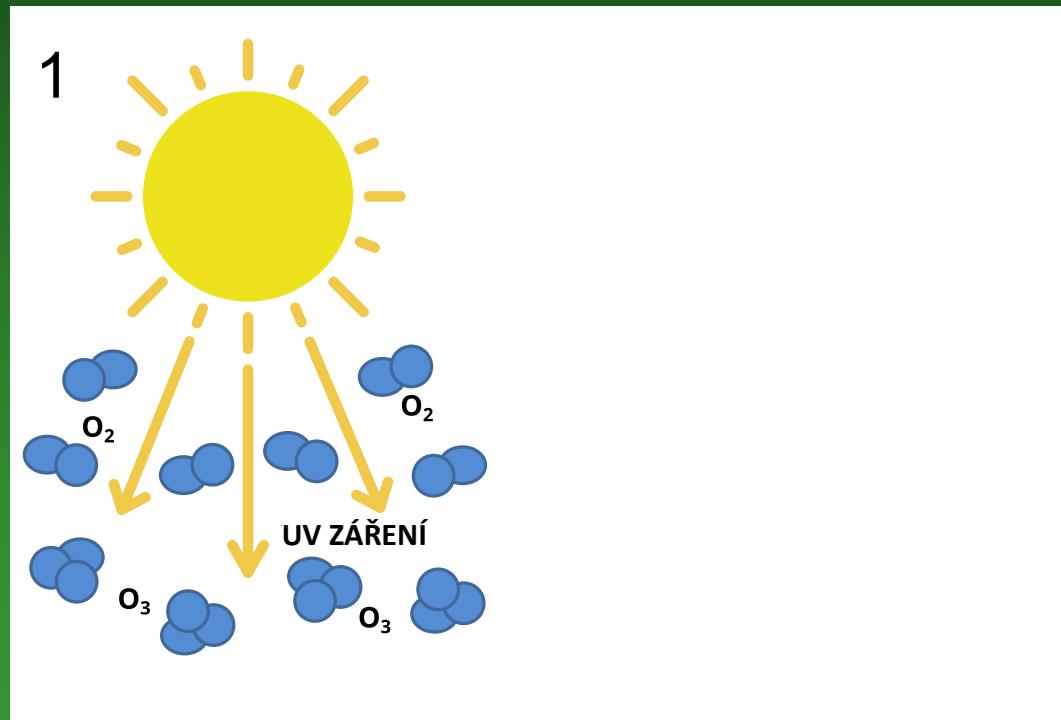
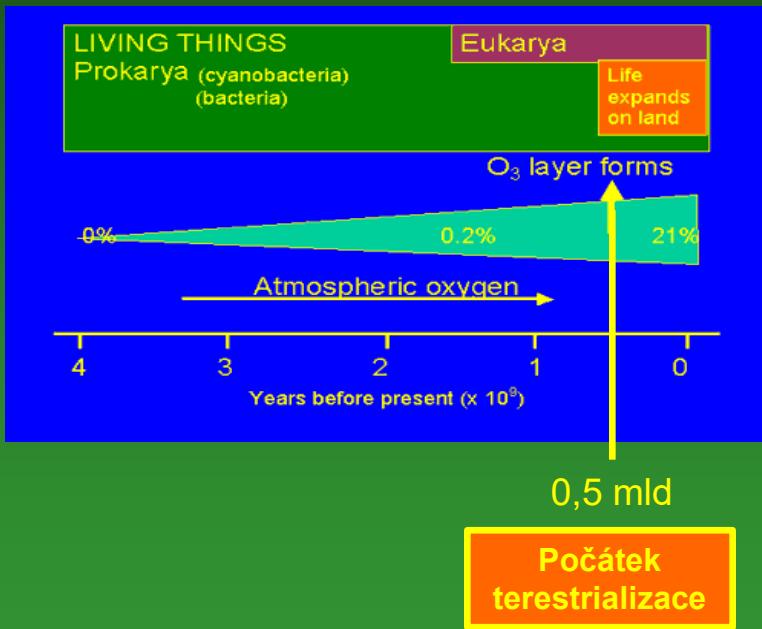
Kambrická exploze diverzity
multicelularity živočichů

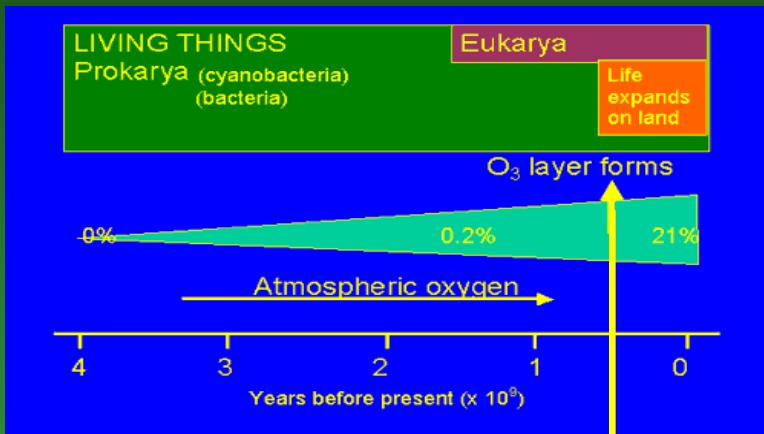
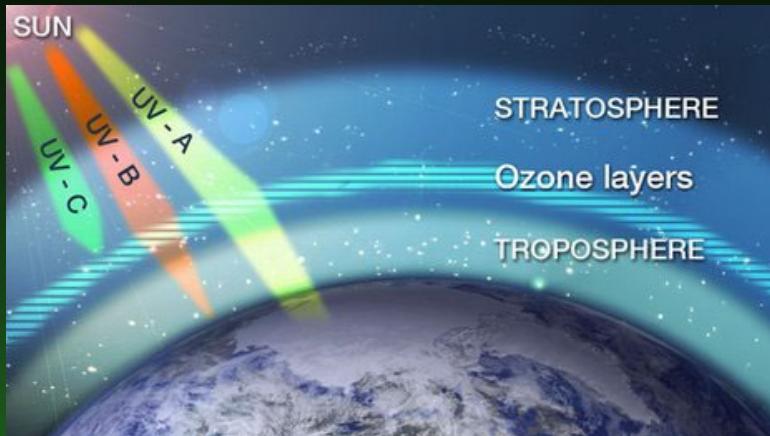

(2) vytvoření ozónové vrstvy = ochrany před UV zářením

Ozon vzniká hlavně dvěma způsoby:

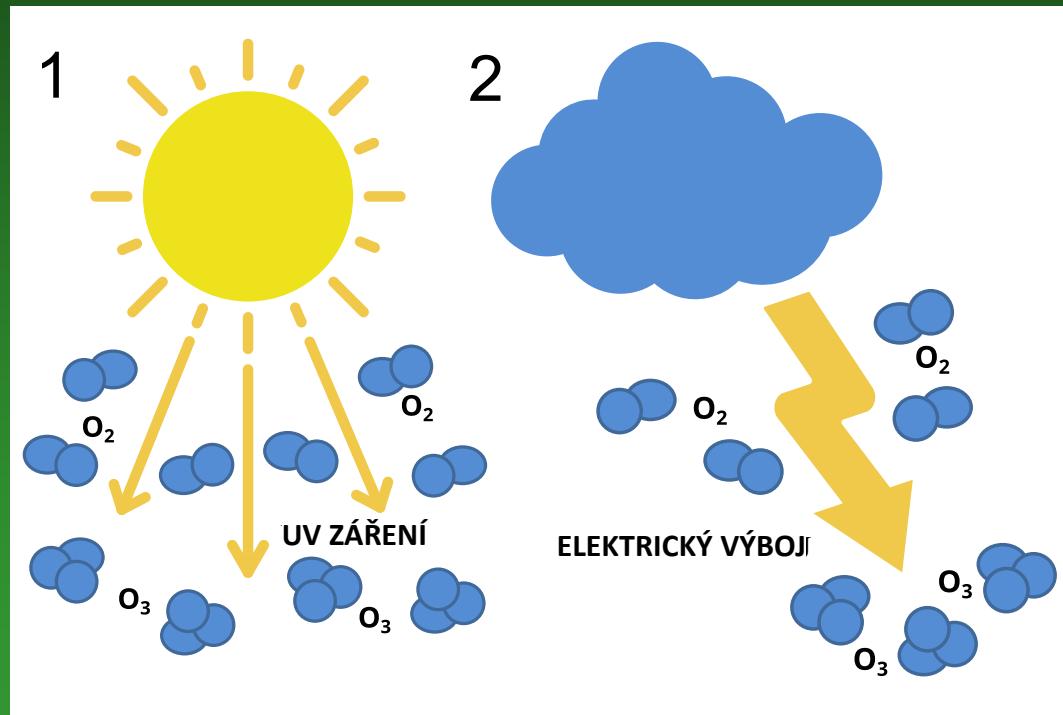

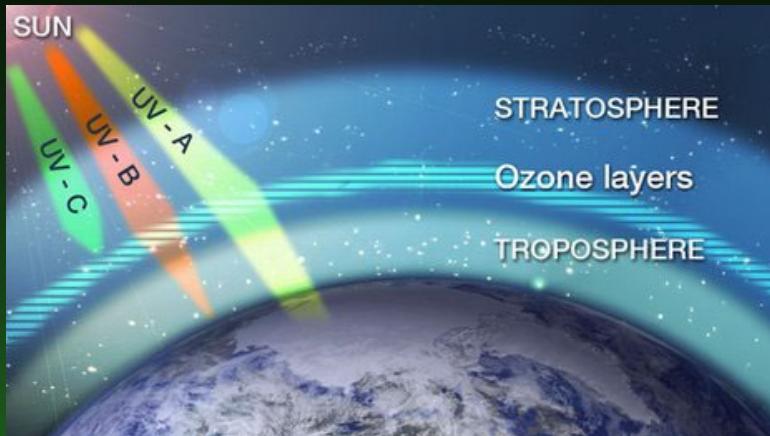

(2) vytvoření ozónové vrstvy = ochrany před UV zářením

Ozon vzniká hlavně dvěma způsoby:

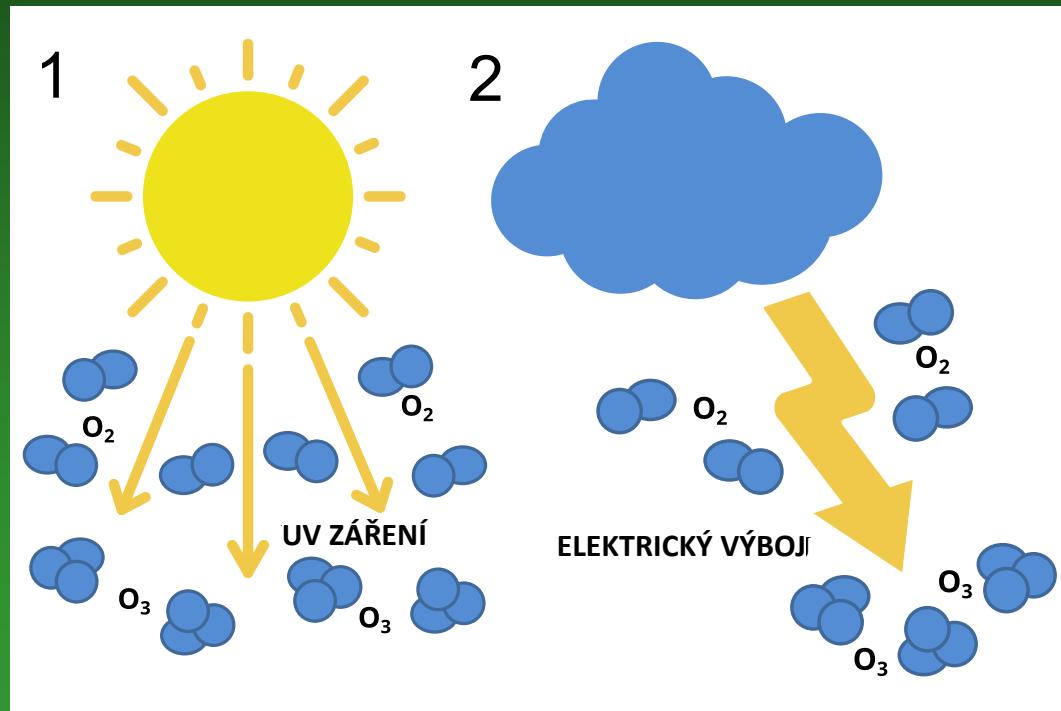
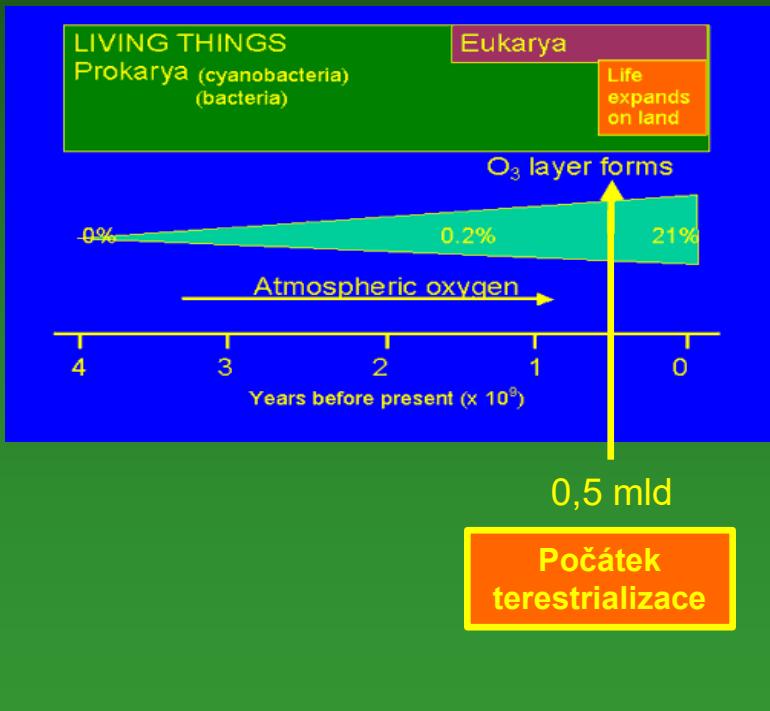

(2) vytvoření ozónové vrstvy = ochrany před UV zářením

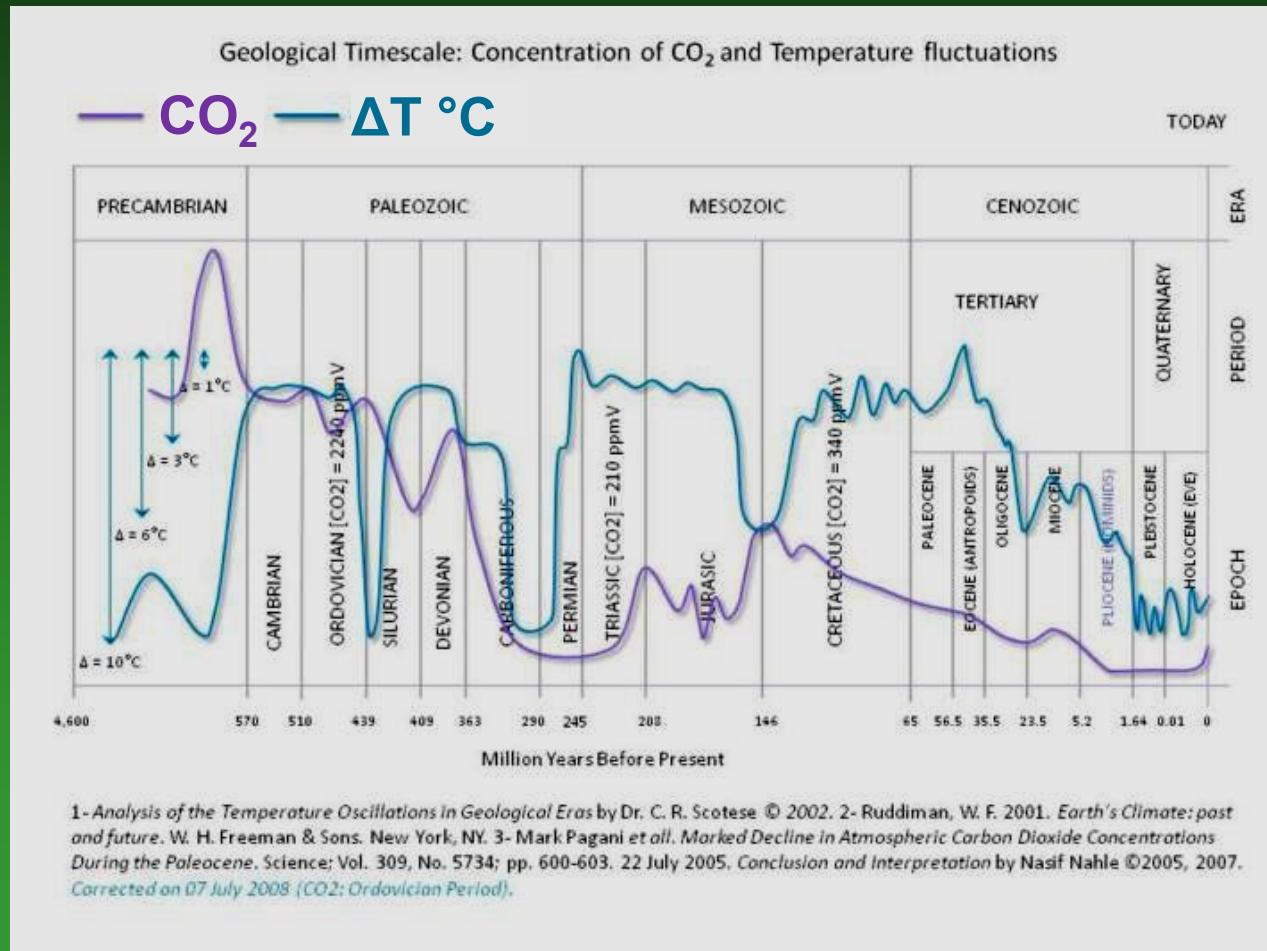
Ozon vzniká hlavně dvěma způsoby:

Aerofytické řasy či sinice, nebo lišejníky mohly kolonizovat souš dříve než vyšší rostliny, ale ne o moc dříve, protože i ony potřebovaly ozónovou ochranu před UV-B, aby na zemi přežily

(3) Růst koncentrace atmosférického CO₂

=> vznik půd činností mikroorganismů

V kambriu až siluru
bylo CO₂ 18x víc
než dnes !

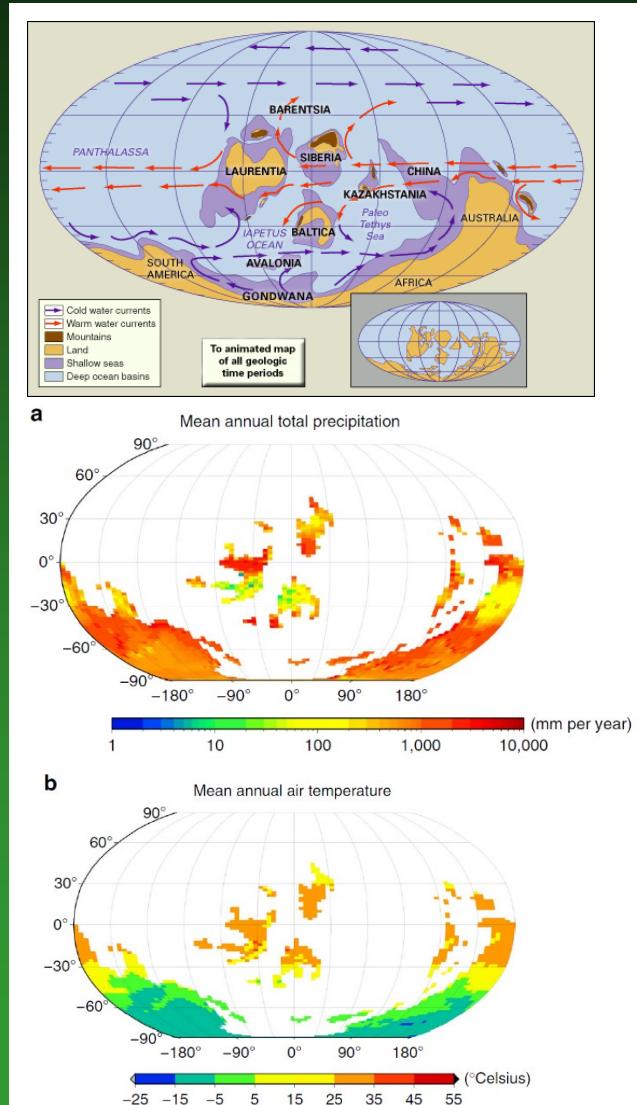
=> Větší fotosyntéza
= víc biomasy =
víc živin po jejím
rozkladu

=> Kyselejší déšť =
intenzivnější
oxydace hornin

(4) Vlhké klima

skleníkový efekt CO₂ = celkově teplejší a vlhčí klima

na J pólu velký kontinent Gondwana = na pólu velký ledovec

Mezi chladným ledovcem a horkým + vlhkým pobřežím = monzunové klima

Dostatek srážek = zvětrávání hornin = půdotvorba

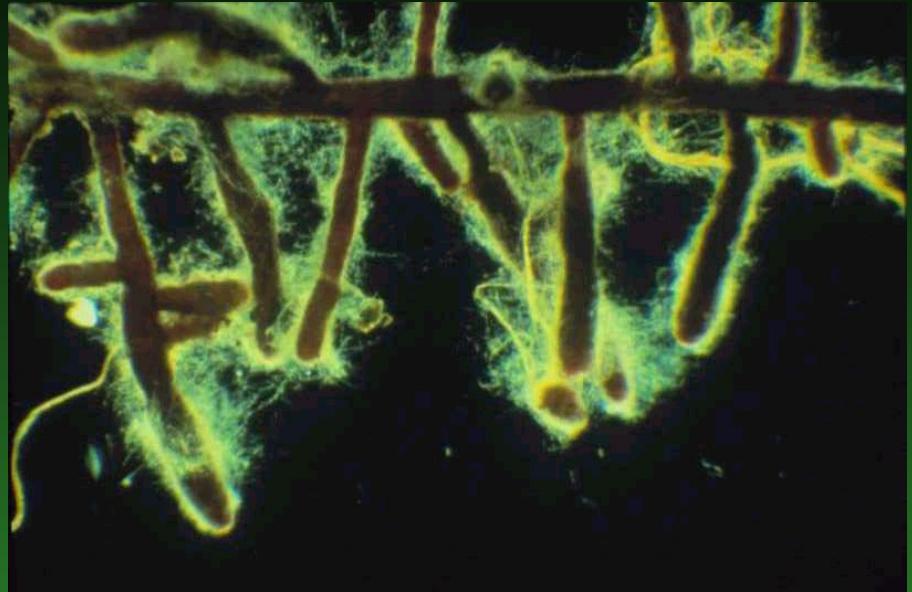
Vlhkost = ideální klima pro terestrializaci

(5) Symbióza řas s houbami

Geny zelených řas pro symbiózu s akvatickými oomycetami =
prerekvizita terestrializace rostlin s nedokonalými kořeny =
zprostředkování přístupu k živinám a k vodě na souši prostřednictvím mycelia endomykorhizních hub.

vodní Oomycota

Mykorhiza provází všechny linie terestrických rostlin.

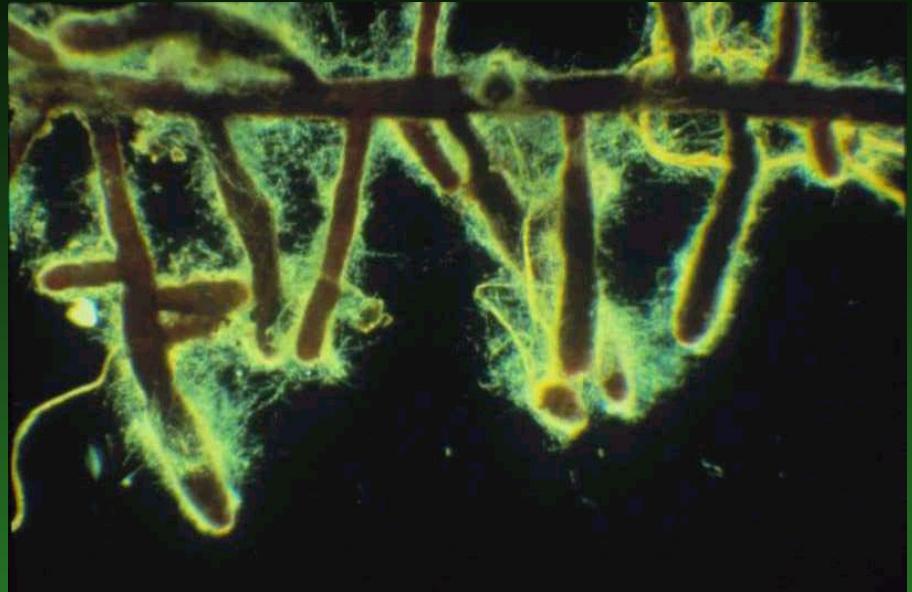
Vedle nutričních vztahů byla v r. 2013 prokázána i poněkud kuriózní funkce, kde síť mykorrhzního mycelia slouží jako „internetové“ varování pro rostlinky o napadení mšicemi, o kterém se dozvědí touto cestou i jiné rostlinky, které s předstihem aktivují vylučování obranných látek.

(5) Symbióza řas s houbami

Geny zelených řas pro symbiózu s akvatickými oomycetami =
prerekvizita terestrializace rostlin s nedokonalými kořeny =
zprostředkování přístupu k živinám a k vodě na souši prostřednictvím mycelia endomykorhizních hub.

vodní Oomycota

Mykorhiza provází všechny linie terestrických rostlin.

Vedle nutričních vztahů byla v r. 2013 prokázána i poněkud kuriózní funkce, kde síť mykohozního mycelia slouží jako „internetové“ varování pro rostliny o napadení mšicemi, o kterém se dozvědí touto cestou i jiné rostliny, které s předstihem aktivují vylučování obranných látek.

Houby nejsou starobylejší rostliny a živočichové; divergovaly (koevolvovaly) paralelně

Dvě základní otázky terestrializace:

Dvě základní otázky terestrializace:

1. Co rostliny přechodem na souš získaly?

Dvě základní otázky terestrializace:

1. Co rostliny přechodem na souš získaly?

2. Co oproti vodnímu prostředí ztratily a jak se s tím vyrovnaly?

Co rostliny přechodem na souš získaly?

 snadnější přístup ke světlu

 snadnější přístup k CO_2

Co rostliny přechodem na souš ztratily?

Ztratily stabilitu nasycení vodou – vystaveny vysychání a UV

Co rostliny přechodem na souš ztratily?

Ztratily stabilitu nasycení vodou – vystaveny vysychání a UV

Ztratily možnost přijímat živiny celým povrchem těla

Co rostliny přechodem na souš ztratily?

Ztratily oporu zajišťovanou vodním prostředím; tím byly vystaveny vlivům gravitace, větru, váze dešťové vody, sněhu, námraze ...

Jak se rostliny s podmínkami souše vyrovnaly?

= Adaptace rostlin na podmínky souše

Jak se rostliny s podmínkami souše vyrovnaly?

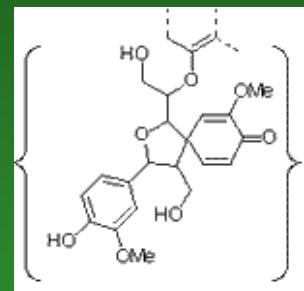
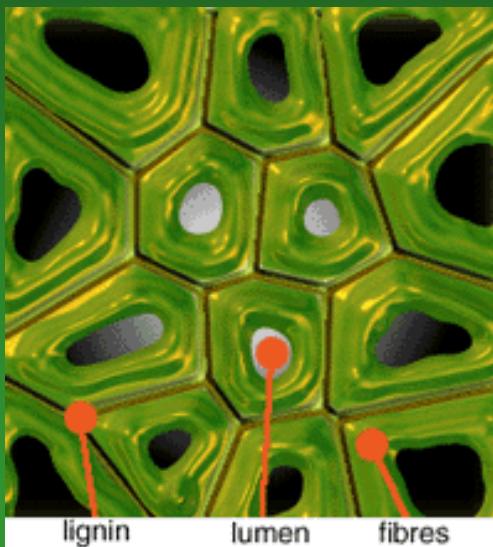
Působení gravitace, větru, sněhu, námrazy, býložravců

Jak se rostliny s podmínkami souše vyrovnaly?

 Působení gravitace, větru, sněhu, námrazy, býložravců

 Zvýšení konstrukční pevnosti

(1a) lignin deponován v buněčných stěnách = oporné a ochranné struktury

Tyto tvoří podstatně jak stěnu živých buněk, tak „kostru“ odumřelých pletiv

Jak se rostliny s podmínkami souše vyrovnaly?

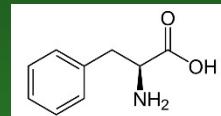
Působení gravitace, větru, sněhu, námrazy, býložravců

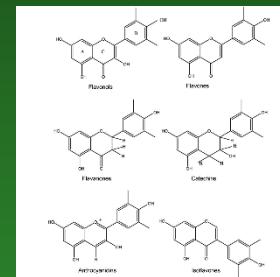
Zvýšení konstrukční pevnosti

(1a) lignin – jeho biosyntéza vychází z metabolických drah na jejichž počátku je

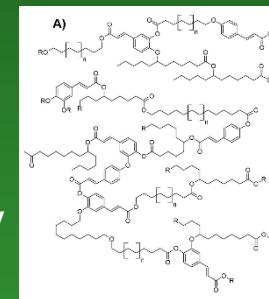
L-fenylalanin

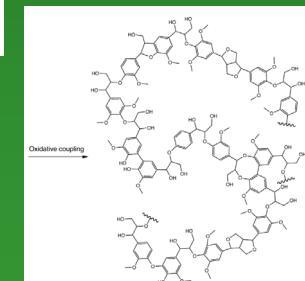
Fenylpropanoidy
= deriváty fenylpropanu
= prekurzory ligninu

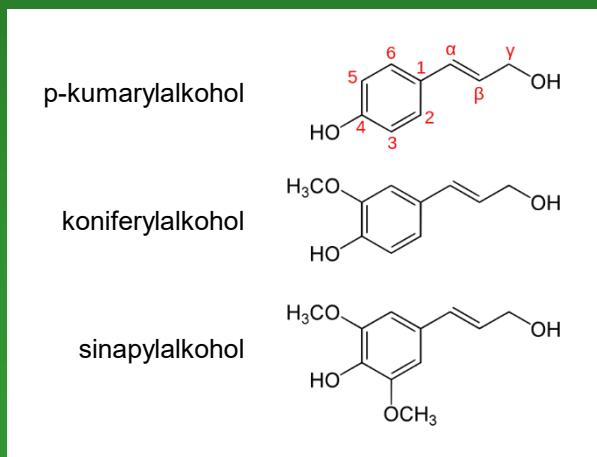
– **biosyntéza flavonoidů**
= ochrana před UV, antioxidanty

– **biosyntéza sporopoleninu**
= ochrana spór před vysycháním

– **biosyntéza ligninu**
= opora

Jak se rostliny s podmínkami souše vyrovnaly?

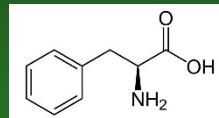
Působení gravitace, větru, sněhu, námrazy, býložravců

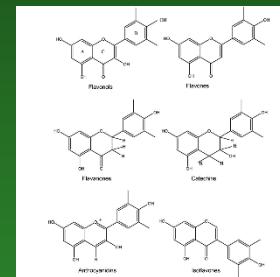
Zvýšení konstrukční pevnosti

(1a) lignin – jeho biosyntéza vychází z metabolických drah na jejichž počátku je

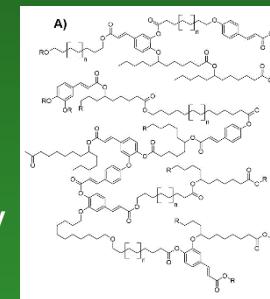
L-fenylalanin

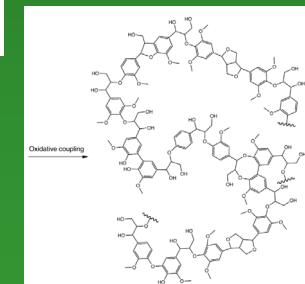
Fenylpropanoidy
= deriváty fenylpropanu
= prekurzory ligninu

– **biosyntéza flavonoidů**
= ochrana před UV, antioxidanty

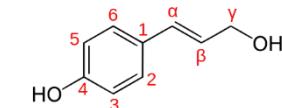

– **biosyntéza sporopoleninu**
= ochrana spór před vysycháním

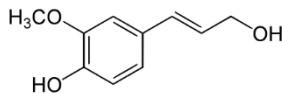

– **biosyntéza ligninu**
= opora

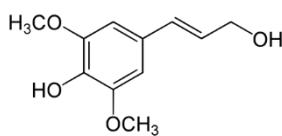
p-kumarylalkohol

koniferylalkohol

sinapylalkohol

Z metabolické dráhy pro ochranu před UV se vyvinula dráha pro tvorbu sporopoleninu a ligninu

Adaptace rostlin na podmínky souše

Působení gravitace, větru, sněhu, námrazy

Adaptace rostlin na podmínky souše

Působení gravitace, větru, sněhu, námrazy

Orgány fixující rostlinu k zemi nebo jiným rostlinám

(1b) Kořeny, oddenky či úponky.

Jak se rostliny s podmínkami souše vyrovnaly?

Sucho

Jak se rostliny s podmínkami souše vyrovnaly?

Sucho

Dvojí funkce = dovnitř CO_2 + ven H_2O

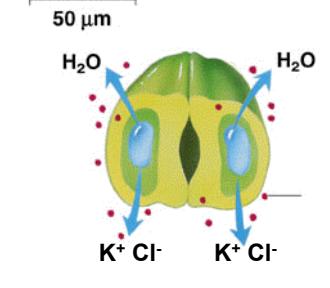
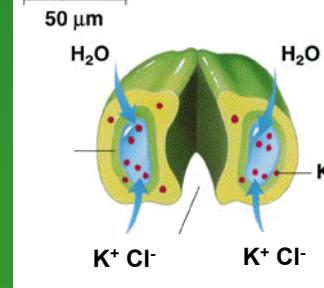

Průduchy:

Nemají plasmodesmy = nekomunikují s okolními buňkami

Mají chloroplasty (jiné epidermální buňky zpravidla ne)

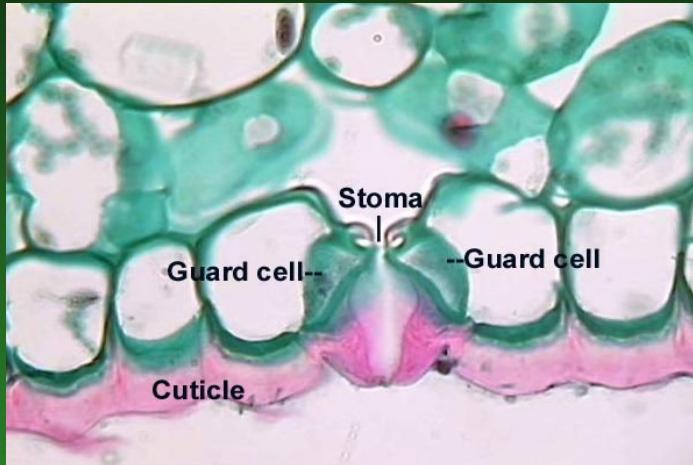
Otvírají a zavírají se turgorem řízeným protonovou pumpou K^+ a Cl^- iontů

Jak se rostliny s podmínkami souše vyrovnaly?

Sucho

Kutikula

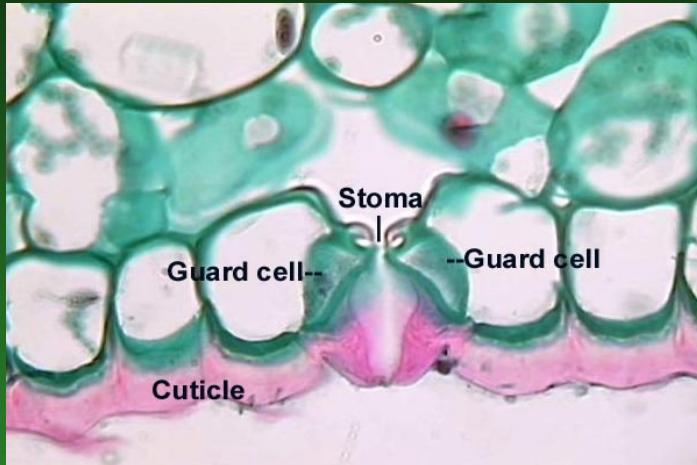
tenká (1–15 μm) vosková blanka – brání výparu z pokožkových buněk. Přerušena jen otvory nad průduchovými štěrbinami. Má i odrazivou funkci = ochrana před přehřátím. Vododpudivost = za deště samočistící schopnost listového povrchu.

Jak se rostliny s podmínkami souše vyrovnaly?

Sucho

Kutikula

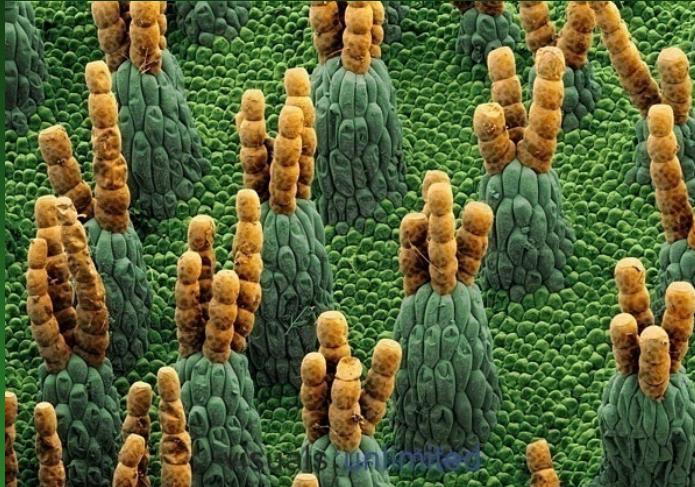
tenká (1–15 μm) vosková blanka – brání výparu z pokožkových buněk. Přerušena jen otvory nad průduchovými štěrbinami. Má i odrazivou funkci = ochrana před přehřátím. Vododpudivost = za deště samočistící schopnost listového povrchu.

- brání také rostlinu proti houbovým a bakteriálním patogenům
- zčásti působí i jako filtr proti UV záření
- homology genů pro syntézu kutinu poprvé patrně až u sesterské linie terestrických rostlin – Zygnematophyceae (u jiných Charofyt naopak nezjištěny)

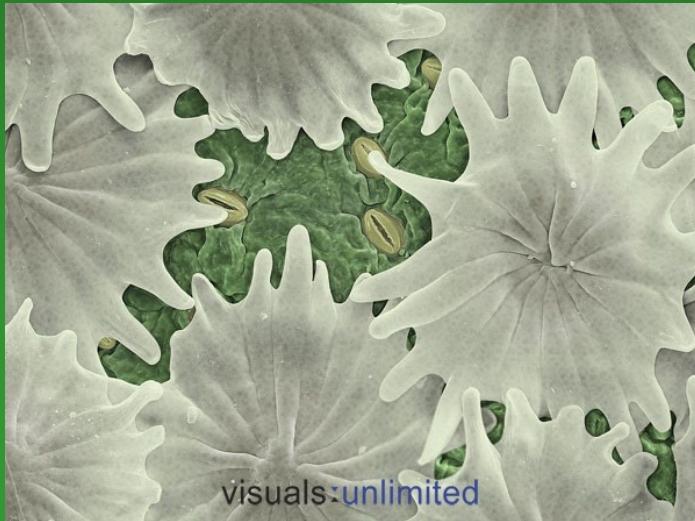
Jak se rostliny s podmínkami souše vyrovnaly?

Sucho

Povrch listu šalvěje (*Salvia*, *Lamiaceae*)

Povrch listu olivy (*Olea*, *Oleaceae*)

Trichomy – vytvářejí vyšší vrstvu nepohyblivého vzduchu „boundary layer“ nad průduchy = adaptace snižující výpar

Povrch listu epifitické rostliny *Tillandsia* (*Bromeliaceae*)

Jak se rostliny s podmínkami souše vyrovnaly?

Sucho

Ochranný obal gametangií

= vrstva buněk, která se tvorbou gamet ani oplození neúčastní – homologická s epidermis;

antheridium

archegonium

Poprvé už u
parožnatek

Jak se rostliny s podmínkami souše vyrovnaly?

Sucho

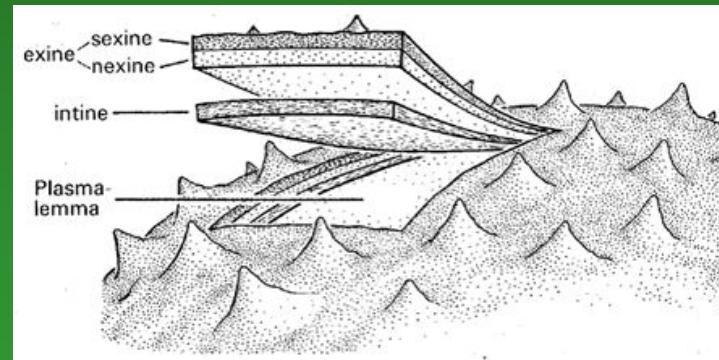
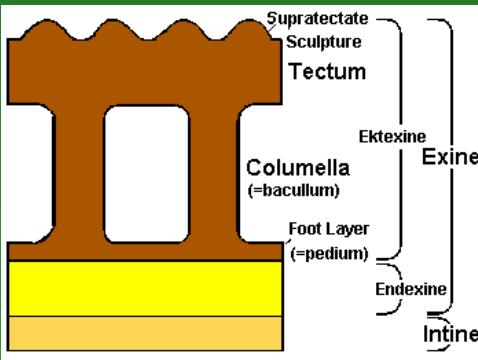
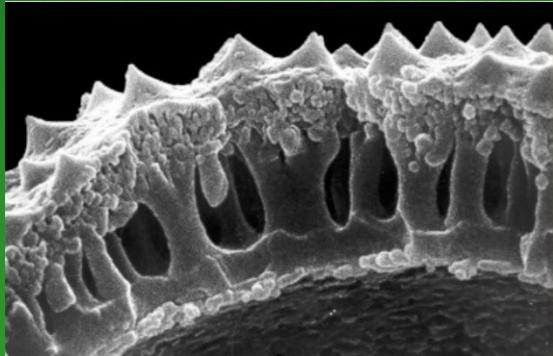

Rezistentní obal spór / pylu

– dvouvrstevný

vnější vrstva – exina u pylu / exospor u spór
– impregnovaná **sporopolleninem**

vnitřní vrstva – intina u pylu / endospor u spór – celulóza + hemicelulóza + kalóza

U řas je sporopollenin vzácně např. u rodů *Phycopeltis* nebo *Chlorella*

Jak se rostliny s podmínkami souše vyrovnaly?

ztráta možnosti přijímat živiny celým povrchem těla

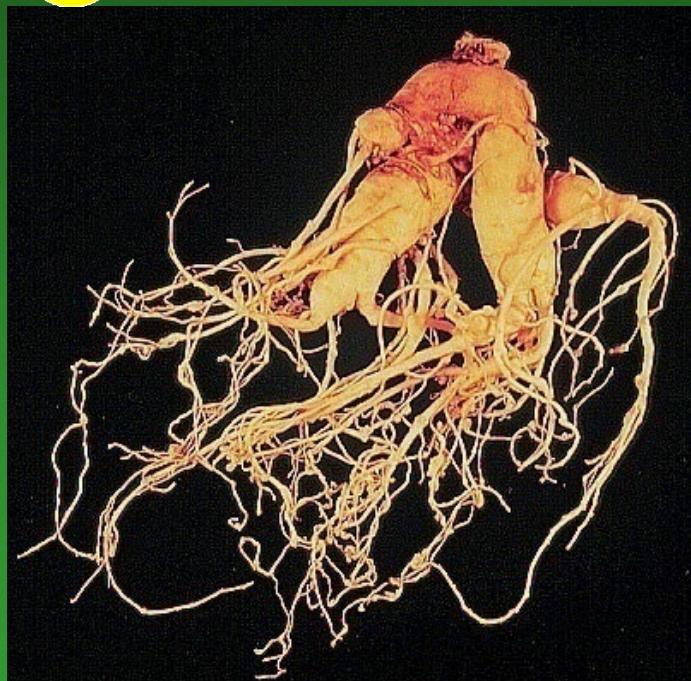
Jak se rostliny s podmínkami souše vyrovnaly?

:(ztráta možnosti přijímat živiny celým povrchem těla

příjem a vedení živin ve vodním roztoku z půdy zajišťují

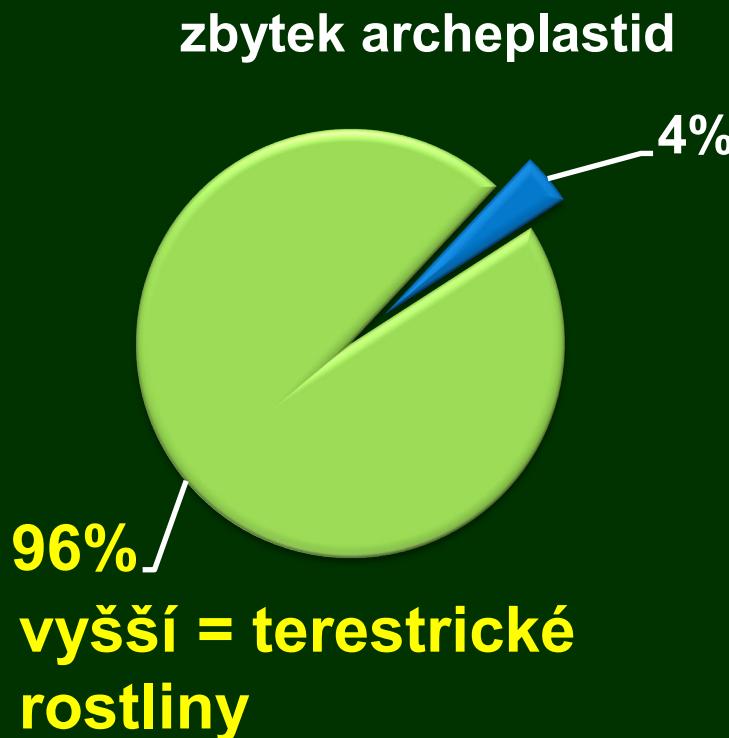
:) kořeny a kořenové vlášení (nemají kutikulu) / rhizoidy

:) vodivá pletiva

Fylogenetický důsledek úspěšné terestrializace = velká druhová divergence vyšších rostlin

Rozložení **druhové** diverzity v
říši *Archaeplastida*

Počty popsaných druhů v hlavních
liniích říše *Archaeplastida*

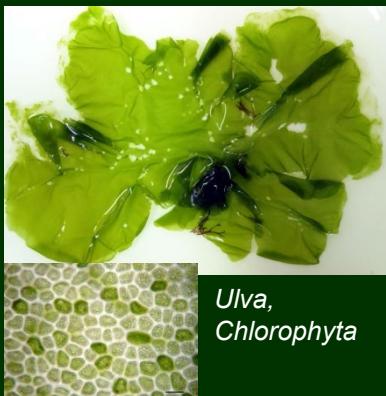
<i>Glaucophyta</i>	10
<i>Rhodophyta</i>	6100
<i>Chlorophyta</i>	4050
<i>Charophyta</i>	2150

vyšší rostliny 298000

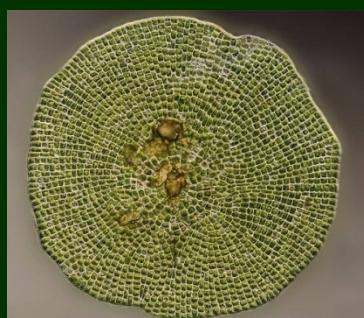
Důsledek terestrializace – evoluce komplexity a 3D

= „zesložitění“ struktury = vznik pletiv a orgánů tvořících tělo (cormus)
vyšší rostliny proto nazývány též **Cormophyta**

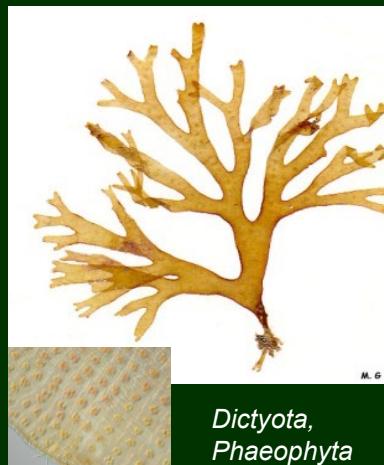
Vodní prostředí = strukturně homogenní
stélka řas

Ulva, Chlorophyta

Coleochaete, Charophyta

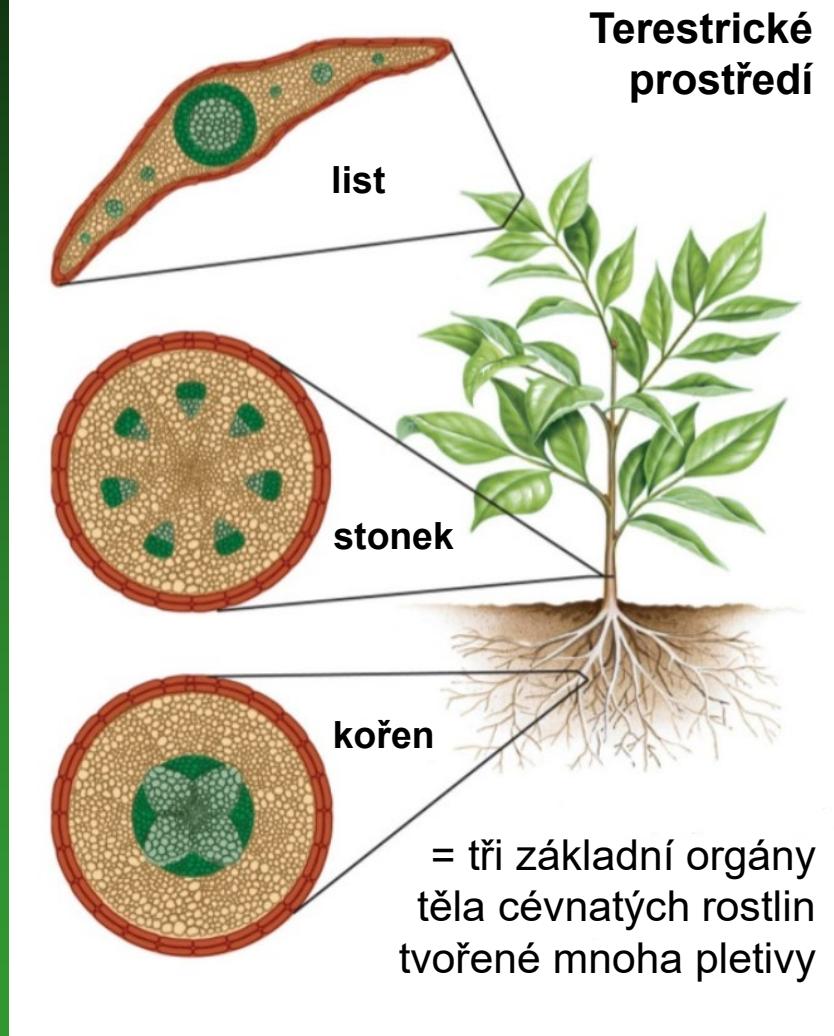
Dictyota, Phaeophyta

Porphyra suborbicularis
Univ Tsukuba

Terestrické
prostředí

Důsledek terestrializace – evoluce komplexity

Vztah mezi velikostí a komplexitou rostlinné stavby

Největší bezcévné

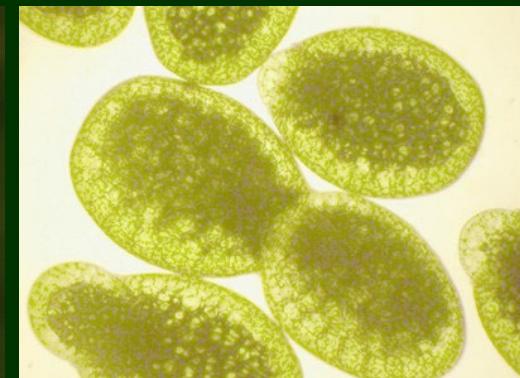
Drobné mechy ve vlhkém „nepotřebují“ složitější anatomii. Avšak čím jsou větší, tím mají anatomickou stavbu složitější.

U největších mechů – ploníků – se vyvinuly „cévní svazky“ s „xylemem“ s hydroidami a „floemem“ s leptoidami.

Nejmenší cévnaté

Rozměrnější plavuně, kapraďorosty a semenné rostliny složitější vnitřní stavbu potřebují. Ve vodním prostředí však mohou velikost zmenšit a jejich vnitřní stavba se pak může zjednodušit.

Nejmenší „cévnaté“ rostliny – okřehky se ve vodě zmenšily natolik, že zredukovaly nebo ztratily kořeny a cévní svazky. Nejmenší z nich *Wolffia microscopica* je tvořena v nekvetoucím stavu jen polokulovitými bezkořennými tělesky téměř stejnocenného pletiva bez cévních svazků.

Důsledek terestrializace – evoluce životního cyklu

Kromě vyšších (terestrických) rostlin mají všechny ostatní streptofyty haplo(bio)ntní životní cyklus:
jen zygota je diploidní, vše ostatní v cyklu je haploidní

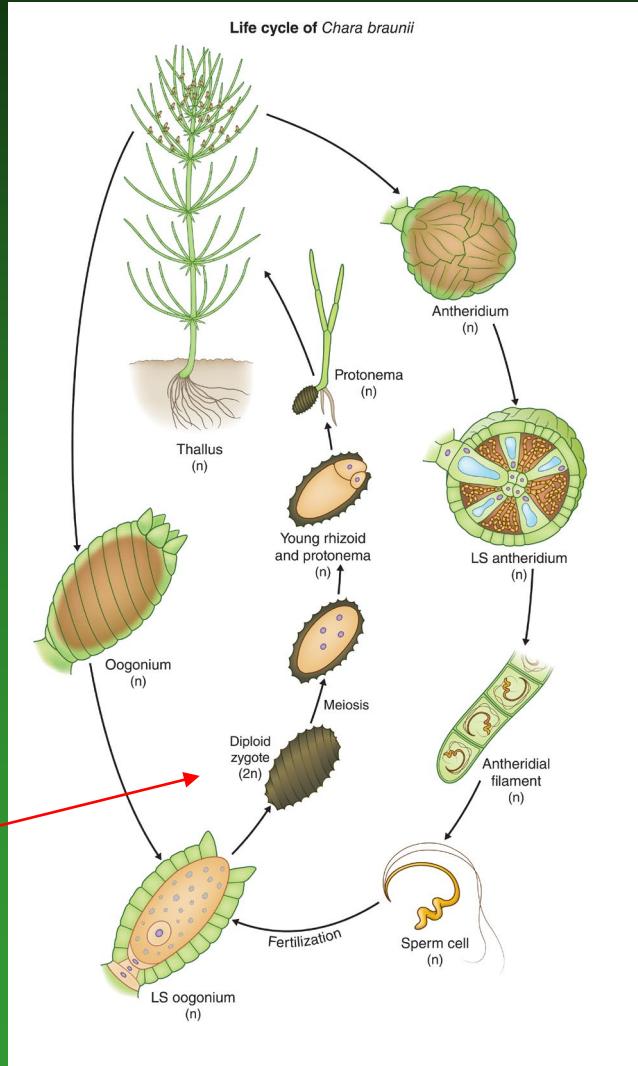
Haplodiplontní životní cyklus vznikl i u ruduch nebo zelených řas nebo u hnědých řas, u streptofytů, ale jen jednou při tetrestrializaci to sehrálo klíčovou roli

V evoluci je důležitá i náhoda !

Důsledek terestrializace – evoluce životního cyklu

dominace sporofytu v životním cyklu u odvozenějších linií roste
= role fází rodozměny se v evoluci postupně „překlápí“!

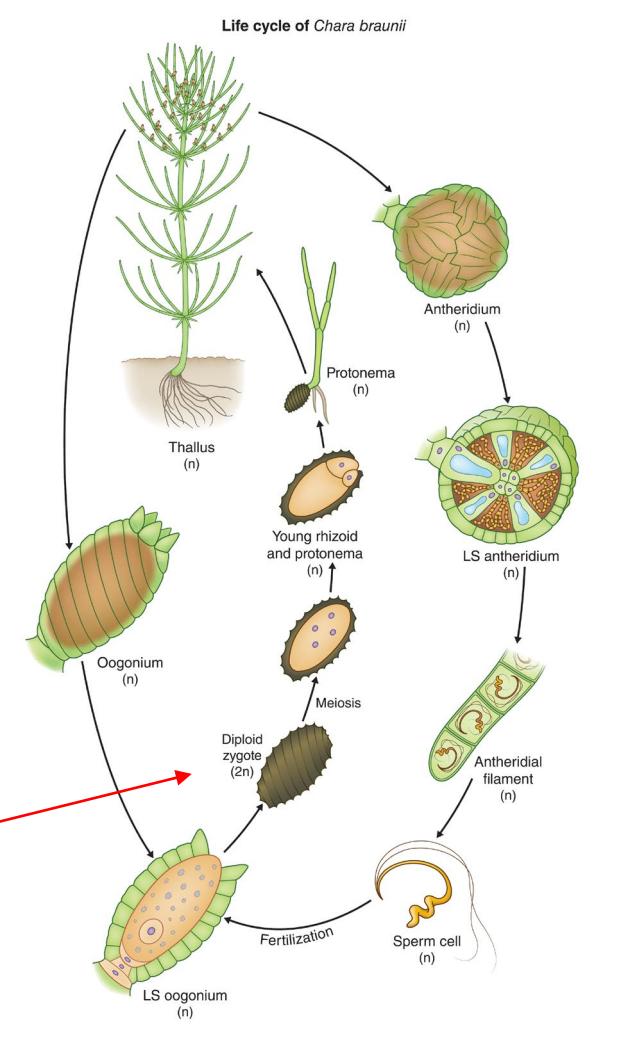

Sesterská linie
parožnatek má v
životním cyklu
diploidní jen zygotu

Důsledek terestrializace – evoluce životního cyklu

dominace sporofytu v životním cyklu u odvozenějších linií roste
= role fází rodozměny se v evoluci postupně „překlápí“!

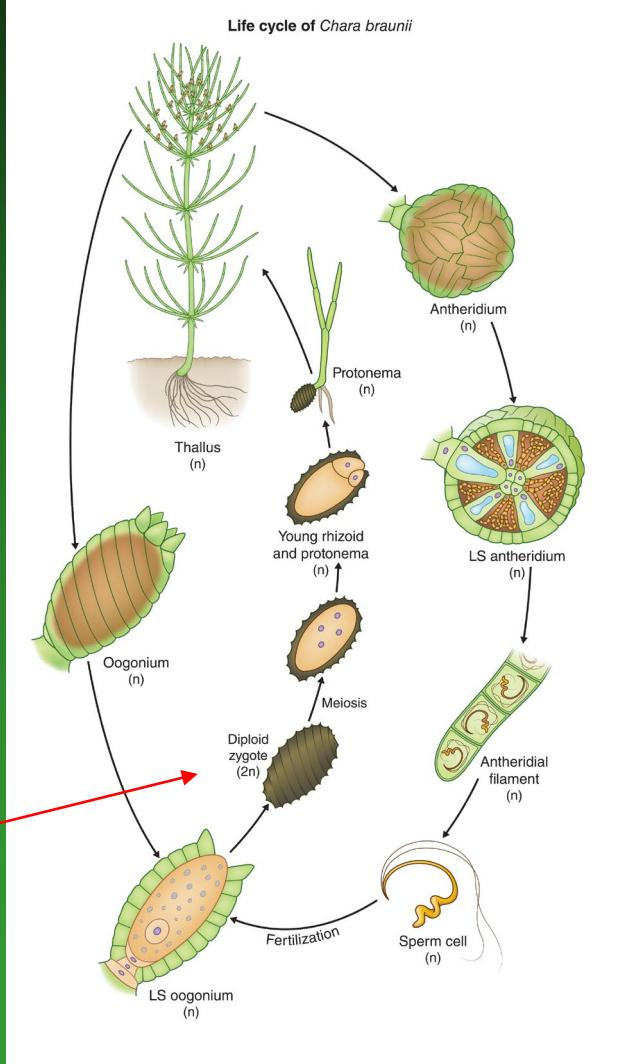
Sesterská linie
parožnatek má v
životním cyklu
diploidní jen zygotu

Zygota obalena
sporopoleninem se
šíří, teprve pak
meioza

Důsledek terestrializace – evoluce životního cyklu

dominace sporofytu v životním cyklu u odvozenějších linií roste
= role fází rodozměny se v evoluci postupně „překlápí“!

Pokud by se zygota několikrát mitoticky dělila a teprve pak meioticky vytvořila (mnohem více) spór,

mohla by to být selektivní výhoda při šíření, zejména v terestrickém prostředí

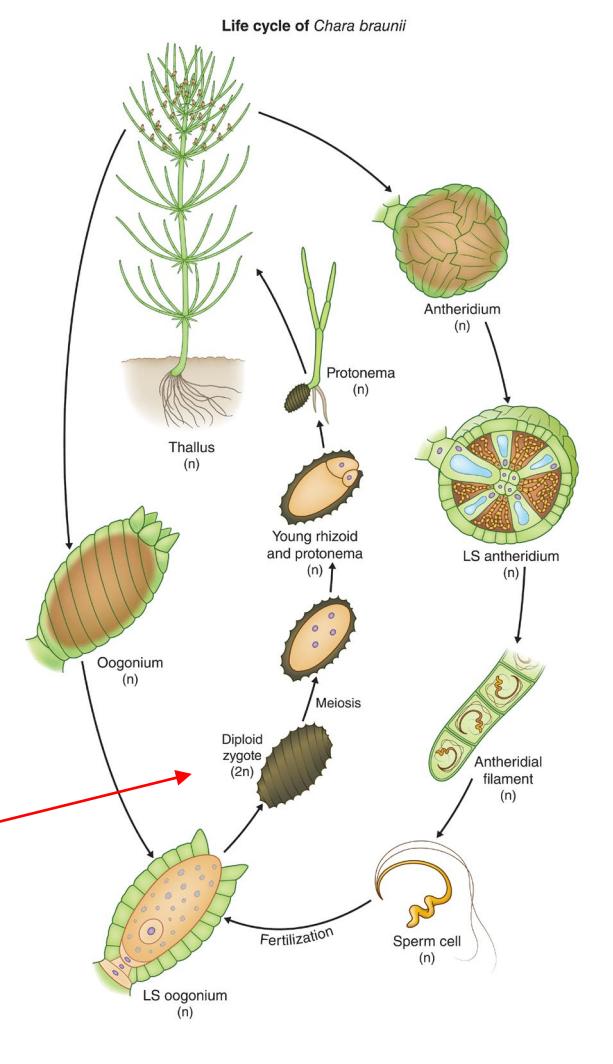
Sesterská linie parožnatek má v životním cyklu diploidní jen zygotu

Zygota obalena sporopoleninem se šíří, teprve pak meioza

Důsledek terestrializace – evoluce životního cyklu

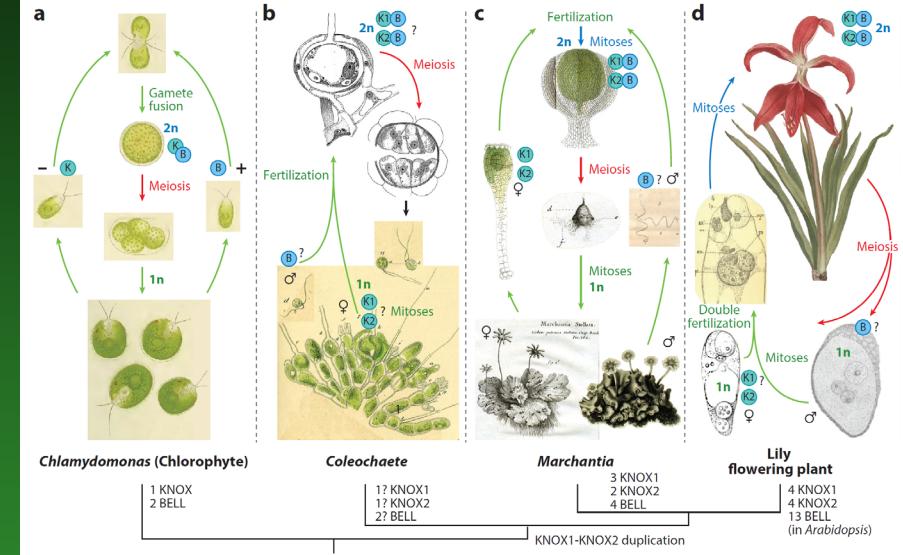

dominace sporofytu v životním cyklu u odvozenějších linií roste
= role fází rodozměny se v evoluci postupně „překlápí“!

Sesterská linie
parožnatek má v
životním cyklu
diploidní jen zygotu

Zygota obalena
sporopoleninem se
šíří, teprve pak
meioza

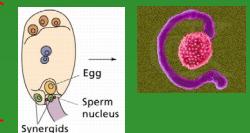
Už u zelených řas regulují vznik sporofytu/zgotty stejné strukturní geny:
KNOX (exprimuje se v samičí gametě)
BELL (exprimuje se v samčí gametě).

Při splynutí gamet vznikne kombinací těchto dvou podjednotek heterodimer, který jako transkripční faktor nasedne na regulační oblast genu jehož expresí je spuštěn „program“ pro tvorbu zgotty a případný její další diferenciaci ve sporofyt nebo meiotické dělení.

Důsledek terestrializace – evoluce životního cyklu

dominace sporofytu v životním cyklu u odvozenějších linií roste
= role fází rodozměny se v evoluci postupně „překlápí“!

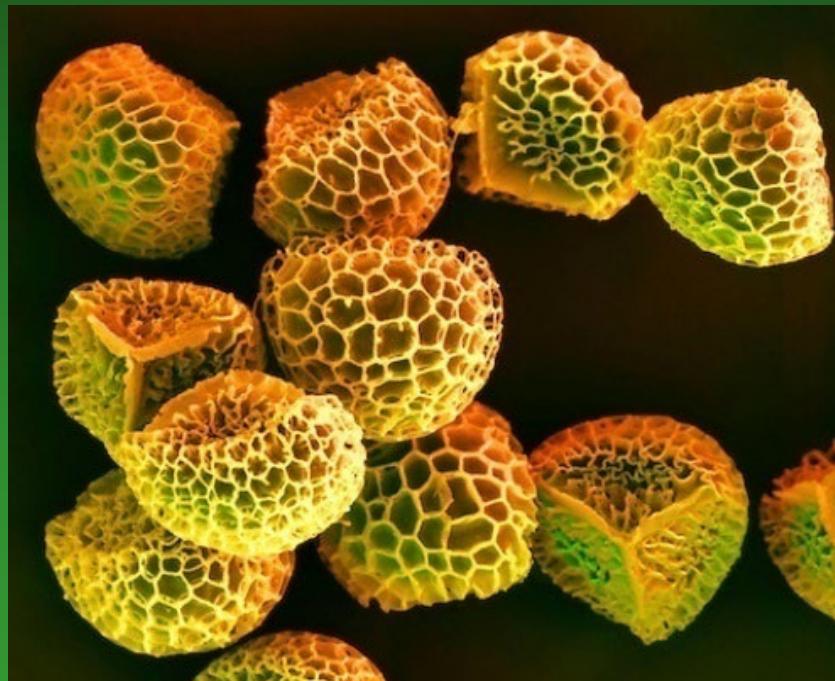

Důsledek terestrializace – evoluce semennosti

Spóra vers. semeno

Obojí jsou tělíska představující klidové stadium, umožňující:

1. dobře přežít nepříznivé období

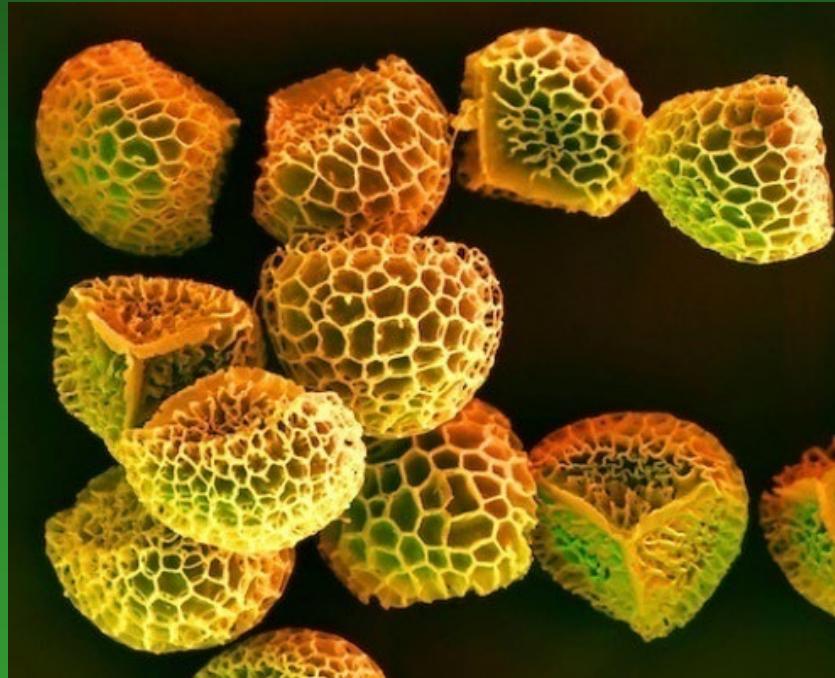

Důsledek terestrializace – evoluce semennosti

Spóra vers. semeno

Obojí jsou tělíska představující klidové stadium, umožňující:

1. dobře přežít nepříznivé období
2. efektivně se šířit v prostoru

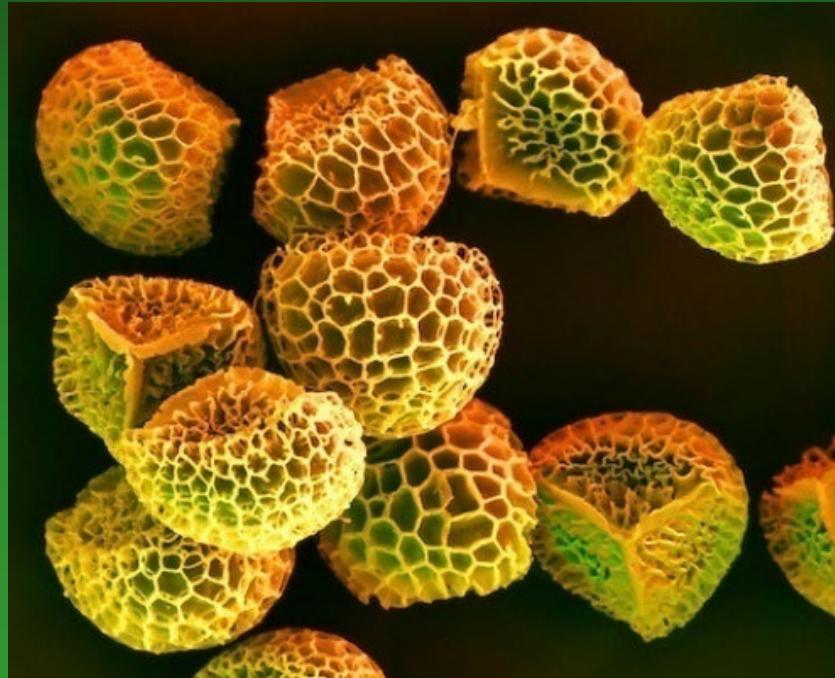
Důsledek terestrializace – evoluce semennosti

Spóra vers. semeno

Obojí jsou tělíska představující klidové stadium, umožňující:

1. dobře přežít nepříznivé období
2. efektivně se šířit v prostoru

Po klidové fázi semene následuje sporofyt, po klidové fázi spóry následuje gametofyt

Důsledek terestrializace – evoluce semennosti

Spóra čili výtrus

= jednobuněčné rozmnožovací tělíska, vzniká meiózou ve sporangiu

Recentními výtrusnými vyššími rostlinami jsou

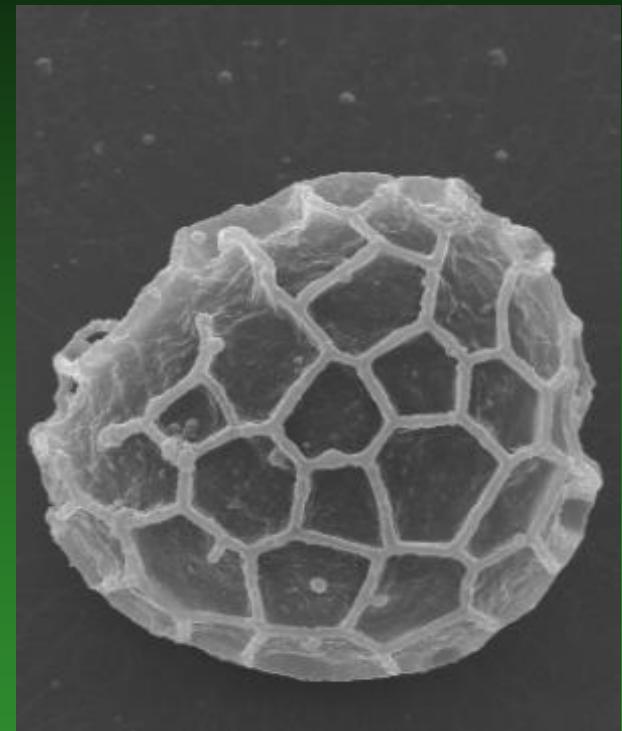
1. mechorosty *Marchantiophyta*

Bryophyta

Anthocerophyta

2. plavuně *Lycopodiophyta*

3. kapraďorosty *Monilophyta*

spóra *Lycopodium clavatum*

Důsledek terestrializace – evoluce semennosti

Spóra čili výtrus

= jednobuněčné rozmnožovací tělíska, vzniká meiózou ve sporangiu

Recentními výtrusnými vyššími rostlinami jsou

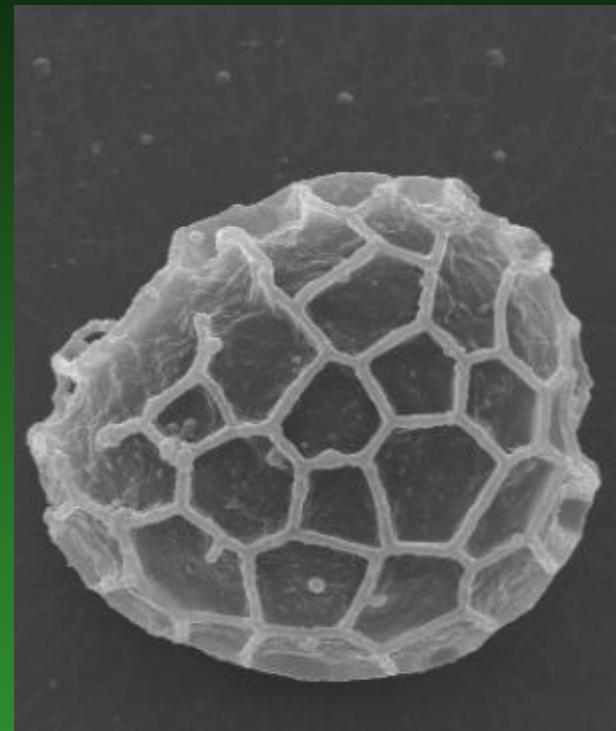
1. mechorosty *Marchantiophyta*

Bryophyta

Anthocerophyta

2. plavuně *Lycopodiophyta*

3. kapraďorosty *Monilophyta*

spóra *Lycopodium clavatum*

„Gametofyt může ve spóře počkat na správný okamžik!“

Důsledek terestrializace – evoluce semennosti

Spóra čili výtrus

= jednobuněčné rozmnožovací tělíska, vzniká meiózou ve sporangiu

Recentními výtrusnými vyššími rostlinami jsou

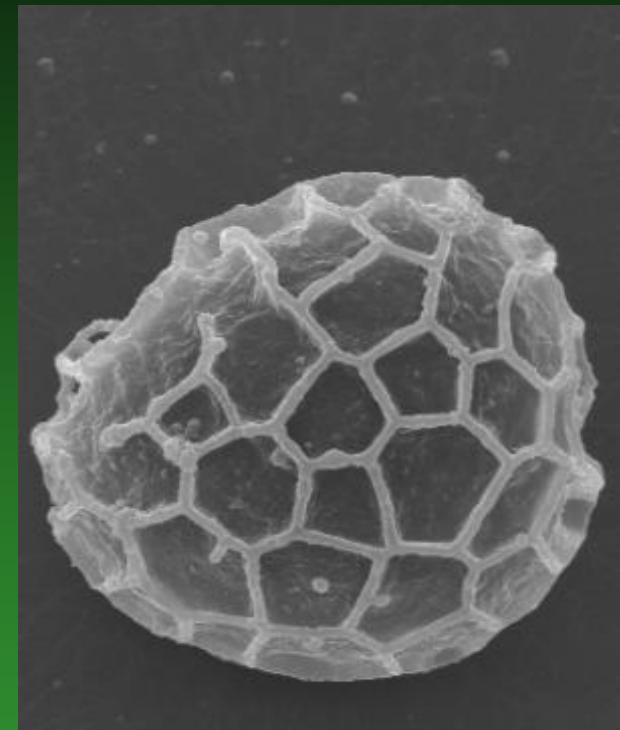
1. mechorosty *Marchantiophyta*

Bryophyta

Anthocerophyta

2. plavuně *Lycopodiophyta*

3. kapraďorosty *Monilophyta*

spóra *Lycopodium clavatum*

„Gametofyt může ve spóře počkat na správný okamžik!“

Spóry vyšších rostlin jsou uzpůsobeny k šíření vzduchem = mají obal impregnovaný sporopoleninem (tím se liší od spór řas).

Důsledek terestrializace – evoluce semennosti

Semeno

= mnohobuněčný rozmnožovací orgán,
vzniklý z oplozeného vajíčka
na povrchu má osemení (testa)
uvnitř má živná pletiva (perisperm popř. endosperm)
a zárodek (embryo).

Recentními semennými rostlinami jsou

4. nahosemenné a
5. krytosemenné

Důsledek terestrializace – evoluce semennosti

Semeno

= mnohobuněčný rozmnožovací orgán,
vzniklý z oplozeného vajíčka
na povrchu má osemení (testa)
uvnitř má živná pletiva (perisperm popř. endosperm)
a zárodek (embryo).

Recentními semennými rostlinami jsou

4. nahosemenné a
5. krytosemenné

„Sporofyt může v semeni počkat na správný okamžik!“

Důsledek terestrializace – terestrické ekosystémy

Vyšší rostliny tvoří jejich kostru

Biomasa – terestrické ekosystémy

rostliny : živočichové

1000 : 1

Biomasa – mořské ekosystémy:

rostliny : živočichové

1 : 30

Důsledek terestrializace – terestrické ekosystémy

Vyšší rostliny tvoří jejich kostru

Biomasa – terestrické ekosystémy

rostliny : živočichové

1000 : 1

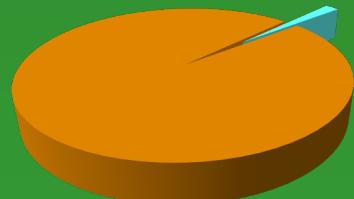
Biomasa – mořské ekosystémy:

rostliny : živočichové

1 : 30

**Terestrická biomasa
550 miliard tun**

**Oceanická biomasa
10 miliard tun**

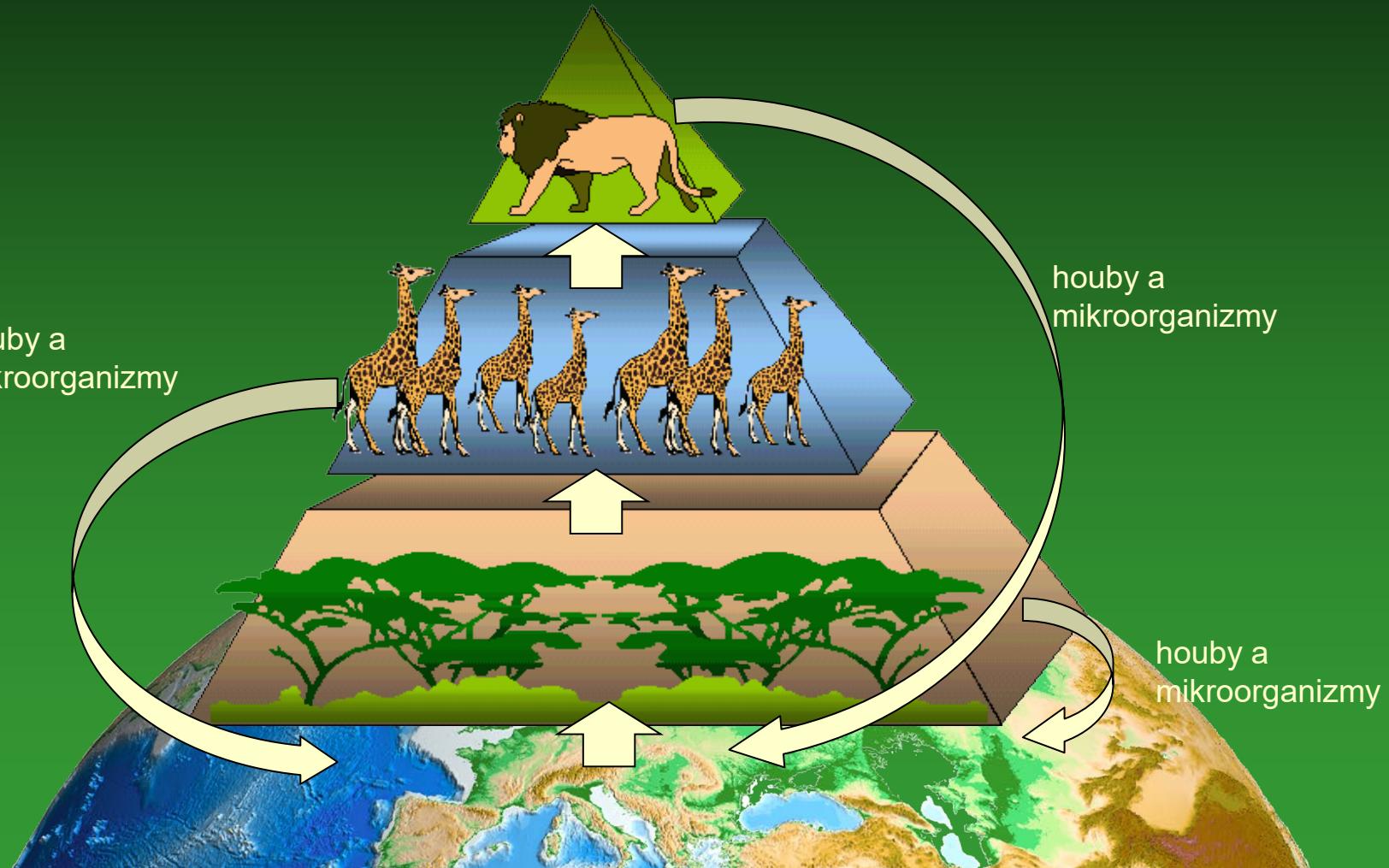
Důsledek terestrializace – terestrické ekosystémy

Jsou základnou potravní pyramidy = zdrojem potravy býložravců, predátorů a člověka

Důsledek terestrializace – terestrické ekosystémy

Vyšší rostliny = základna potravní pyramidy = zdroj potravy býložravců, predátorů a člověka

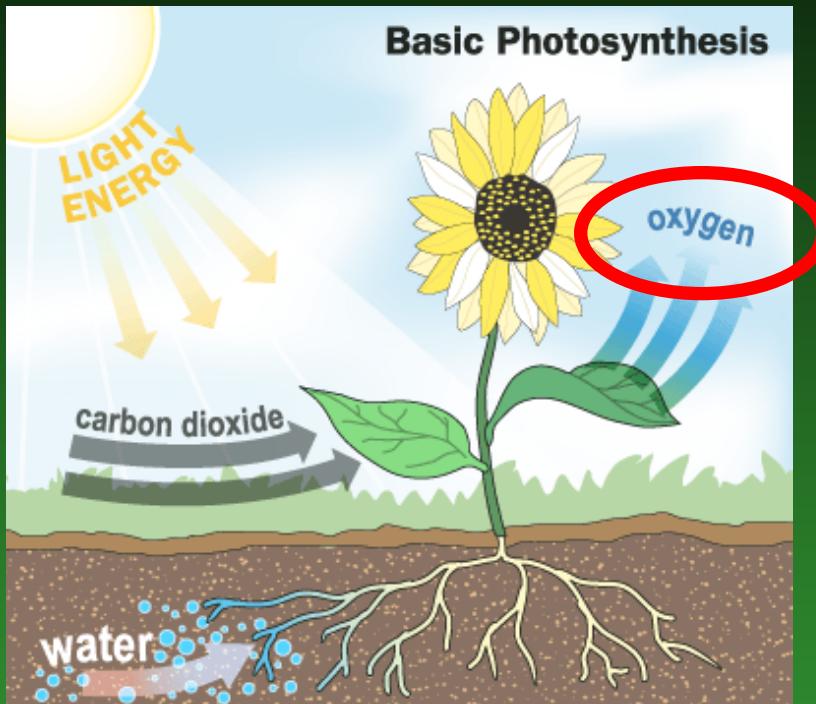
Důsledek terestrializace – terestrické ekosystémy

Vyšší rostliny = základna potravní pyramidy = zdroj potravy býložravců, predátorů a člověka

**Terestrializace rostlin globálně změnila atmosférické a hydrologické cykly
a transformovala erozní procesy kontinentů**

Důsledek terestrializace – stabilita atmosféry

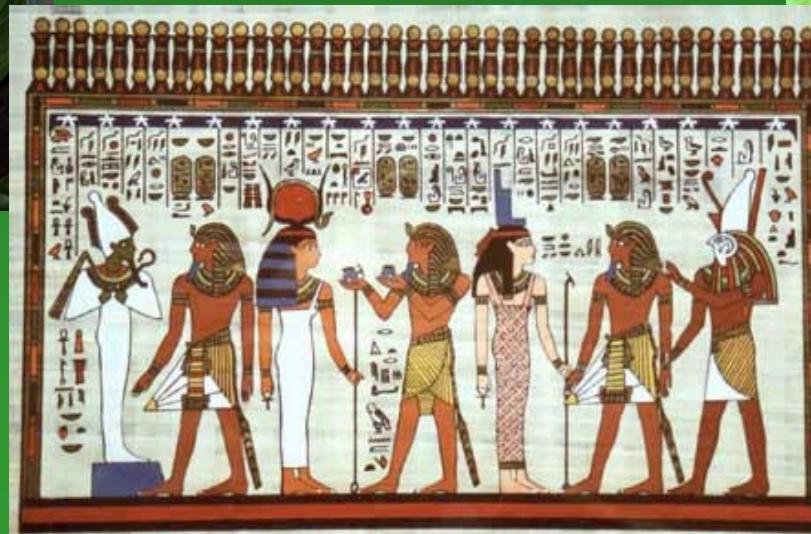

Mají zásadní podíl na tvorbě kyslíku v atmosféře

Na druhé straně vzrůst podílu kyslíku v atmosféře, vlivem řas a sinic, byl limitujícím faktorem terestrializace a tedy i vzniku vyšších rostlin a diverzifikace terestrických živočichů, především obojživelníků, plazů, savců a hmyzu.

Vyšší rostliny ve vztahu k člověku

Měly klíčovou roli ve vývoji lidské civilizace

Shrnutí na časové škále: věk Země 4,5 mld. let = 24 hodin

**terestrializace
rostlin**

21:30

vyšší rostliny 480 mil. BC.

Shrnutí na časové škále: věk Země 4,5 mld. let = 24 hodin

2:40

zemská kúra

4 mld. BC.

terestrializace
rostlin

21:30

vyšší rostliny 480 mil. BC.

Shrnutí na časové škále: věk Země 4,5 mld. let = 24 hodin

2:40

zemská kůra

4 mld. BC.

5:20

vznik života

3,5 mld. BC.

terestrializace
rostlin

21:30

vyšší rostliny 480 mil. BC.

Shrnutí na časové škále: věk Země 4,5 mld. let = 24 hodin

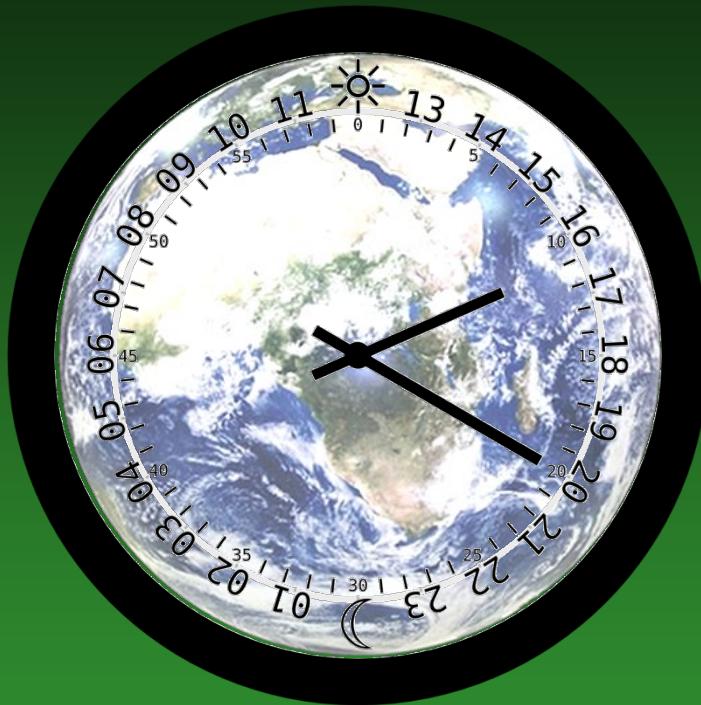
2:40	zemská kůra	4 mld. BC.
5:20	vznik života	3,5 mld. BC.
10:40	Eukarya	2,5 mld. BC.

21:30 vyšší rostliny 480 mil. BC.

terestrializace
rostlin

Shrnutí na časové škále: věk Země 4,5 mld. let = 24 hodin

terrestrializace
rostlin

2:40	zemská kůra	4 mld. BC.
5:20	vznik života	3,5 mld. BC.
10:40	<i>Eukarya</i>	2,5 mld. BC.
11:12	kyslíková atmosféra	2,4 mld. BC.
21:30	vyšší rostliny	480 mil. BC.

Shrnutí na časové škále: věk Země 4,5 mld. let = 24 hodin

terrestrializace
rostlin

2:40	zemská kůra	4 mld. BC.
5:20	vznik života	3,5 mld. BC.
10:40	<i>Eukarya</i>	2,5 mld. BC.
11:12	kyslíková atmosféra	2,4 mld. BC.
14:20	<i>Archaeplastida</i>	1,8 mld. BC.
21:30	vyšší rostliny	480 mil. BC.

Shrnutí na časové škále: věk Země 4,5 mld. let = 24 hodin

terrestrializace
rostlin

2:40	zemská kůra	4 mld. BC.
5:20	vznik života	3,5 mld. BC.
10:40	<i>Eukarya</i>	2,5 mld. BC.
11:12	kyslíková atmosféra	2,4 mld. BC.
14:20	<i>Archaeplastida</i>	1,8 mld. BC.
17:40	<i>Viridaeplantae</i>	1,2 mld. BC.
21:30	vyšší rostliny	480 mil. BC.

Shrnutí na časové škále: věk Země 4,5 mld. let = 24 hodin

terrestrializace
rostlin

2:40	zemská kůra	4 mld. BC.
5:20	vznik života	3,5 mld. BC.
10:40	<i>Eukarya</i>	2,5 mld. BC.
11:12	kyslíková atmosféra	2,4 mld. BC.
14:20	<i>Archaeplastida</i>	1,8 mld. BC.
17:40	<i>Viridaeplantae</i>	1,2 mld. BC.
21:30	vyšší rostliny	480 mil. BC.
23:59:56	<i>Homo sapiens</i>	200 tis. BC.